

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
IV kadencja
Prezes Rady Ministrów
RM 10-78-03

Do druku nr 1774

Warszawa, 10 lipca 2003 r.

Pan
Marek Borowski
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. przedstawiam Sejmowi Rzeczypospolitej Polskiej projekt ustawy

- o zmianie ustawy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji wraz z projektem podstawowego aktu wykonawczego.

co do którego Rada Ministrów zadeklarowała, że ma na celu dostosowanie polskiego ustawodawstwa do prawa Unii Europejskiej.

Jednocześnie, zgodnie z wymogami art. 34 ust. 5 Regulaminu Sejmu, przekazuję, **przetłumaczone na język polski, teksty przepisów Unii Europejskiej, do których ma być dostosowane prawo polskie.**

W załączeniu przedstawiam także opinię dotyczącą zgodności proponowanych regulacji z prawem Unii Europejskiej.

Ponadto uprzejmie informuję, że do prezentowania stanowiska Rządu w tej sprawie w toku prac parlamentarnych został upoważniony Minister Finansów.

Z wyrazami szacunku

(-) Leszek Miller

LISTA PRZEKAZANYCH DOKUMENTÓW
DO
PROJEKTU USTAWY
O
ZMIANIE USTAWY
O POSTĘPOWANIU EGZEKUCYJNYM W ADMINISTRACJI

przyjętego przez Radę Ministrów
w dniu 10 czerwca 2003 r.

1.	Deklaracja dotycząca dostosowawczego charakteru projektu ustawy wraz z uzasadnieniem jego dostosowawczego charakteru
2.	Projekt ustawy wraz z uzasadnieniem
3.	Zestawienie przepisów dostosowujących projektowanej ustawy z odpowiednimi przepisami Unii Europejskiej (tabela zgodności)
4.	Opinia Urzędu Komitetu Integracji Europejskiej o zgodności projektu z prawem Unii Europejskiej wydana 11 czerwca 2003 r.
5.	Tłumaczenie następujących aktów prawa Unii Europejskiej: <ul style="list-style-type: none">● Dyrektywa Rady 2001/44/WE z dnia 15 czerwca 2001 r. zmieniająca dyrektywę 76/308/EWG w sprawie wzajemnej pomocy przy windykacji roszczeń wynikających z czynności stanowiących część systemu finansowania Europejskiego Funduszu Orientacji i Gwarancji Rolnej oraz opłat rolnych i cel oraz w odniesieniu do podatku od wartości dodanej i podatków akcyzowych,● Dyrektywa Komisji 2002/94/WE z dnia 9 grudnia 2002 r. ustanawiająca szczegółowe zasady w celu wykonania niektórych przepisów Dyrektywy Rady 76/308/EWG w sprawie wzajemnej pomocy przy windykacji i odzyskiwaniu roszczeń związanych z niektórymi obciążeniami podatkowymi, opłatami, podatkami i innymi należnościami,● Dyrektywa Rady 76/308/EWG z dnia 15 marca 1976 r. w sprawie wzajemnej pomocy przy dochodzeniu należności związanych z niektórymi opłatami, należnościami celnymi, podatkami i innymi środkami.

**ZESTAWIENIE PROJEKTOWANYCH PRZEPISÓW USTAWY O POSTĘPOWANIU EGZEKUCYJNYM W ADMINISTRACJI STANOWIĄCYCH
REALIZACJĘ DYREKTYWY RADY 76/308/EWG ORAZ DYREKTYWY KOMISJI 2002/94/WE**

Lp	S*	Dyrektywa Rady 76/308/EWG z dnia 15 marca 1976 r. w sprawie wzajemnej pomocy przy dochodzeniu należności związanych z niektórymi opłatami, należnościami celnymi, podatkami i innymi środkami - tekst jednolity Dyrektywa Komisji 2002/94/EC z 9 grudnia 2002 r.	Projekt zmiany ustawy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji
		Postanowienia ogólne	
1.	R	Art. 1. Niniejsza dyrektywa ustanawia reguły, mające być częścią ustaw, rozporządzeń i przepisów administracyjnych mających na celu zapewnienie dochodzenia roszczeń w każdym Państwie Członkowskim, o którym mowa w art. 2, a które powstają w innym Państwie Członkowskim.	Art. 1. Ustawa określa sposób postępowania wierzycieli w przypadkach uchylania się zobowiązanych od wykonania ciężących na nich obowiązków, o których mowa w art. 2, prowadzone przez organy egzekucyjne postępowanie i stosowane przez nie środki przymusu służące doprowadzeniu do wykonania lub zabezpieczenia wykonania tych obowiązków, a także sposób i zakres udzielania pomocy obcemu państwu lub korzystania z jego pomocy przy dochodzeniu należności pieniężnych, o których mowa w art. 2 § 1 pkt 8 i 9.
2.	K	Art. 1. Niniejsza Dyrektywa ustanawia szczegółowe zasady w celu zastosowania artykułu 4(2) i (4), artykułu 5(2) i (3), artykułu 7, artykułu 8, artykułu 9, artykułu 11, artykułu 12(1) i (2), artykułu 14, artykułu 18(3) i artykułu 25 Dyrektywy 76/308/EWG. Ustanawia ona także szczegółowe zasady wymiany (przewalutowania), transferu rewindykowanych sum, ustalenia minimalnych kwot roszczeń, przy których można występować o udzielenie pomocy, a także środków, przy pomocy których organa mogą przekazywać sobie informacje.	patrz poz. 1
3.	R	Art. 3. Dla celów niniejszej dyrektywy: - przez "organ wnioskujący" rozumie się właściwe władze Państwa Członkowskiego, które wystawiają wniosek o udzielenie pomocy w sprawie roszczenia, o którym jest mowa w art. 2; - przez "organ udzielający pomocy" rozumie się właściwe władze Państwa Członkowskiego, do których adresowany jest wniosek o udzielenie pomocy;	w art. 1a: patrz pkt 8a patrz pkt 8b

- „należności celne przywózowe” oznaczają cła i opłaty o podobnym charakterze nakładane na towary importowane oraz opłaty przywózowe ustalone w ramach wspólnej polityki rolnej lub w ramach szczególnych uzgodnień mających zastosowanie do niektórych towarów powstałych w wyniku przetworzenia produktów rolnych;

- „należności celne wywózowe” oznaczają cła i opłaty o podobnym charakterze nakładane na towary eksportowane oraz opłaty wywózowe określone w ramach wspólnej polityki rolnej lub w ramach specjalnych rozwiązań mających zastosowanie do pewnych towarów powstałych w wyniku przetworzenia produktów rolnych,

- „podatki od dochodu i majątku” oznaczają podatki wymienione w art. 1 ust. 3 dyrektywy 77/799/EWG*, w

4a) należnościach przywózowych - rozumie się przez to cła i opłaty o analogicznym charakterze należne przy przywozie towarów oraz opłaty przywózowe ustanowione w ramach wspólnej polityki rolnej Unii Europejskiej lub na podstawie szczególnych przepisów mających zastosowanie do określonych towarów powstałych w wyniku przetworzenia produktów rolnych,

4b) należnościach wywózowych - rozumie się przez to cła i opłaty o analogicznym charakterze należne przy wywozie towarów oraz opłaty wywózowe ustanowione w ramach wspólnej polityki rolnej Unii Europejskiej lub na podstawie szczególnych przepisów mających zastosowanie do określonych towarów powstałych w wyniku przetworzenia produktów rolnych,

....

5a) obcym państwie - rozumie się przez to właściwe władze lub instytucję tego państwa, które odpowiednio:

- są uprawnione do występowania do organu wykonującego o udzielenie pomocy, o której mowa w art. 66d § 1, lub do których organ wnioskujący występuje o udzielenie takiej pomocy,
- są wierzycielem należności, o których mowa w art. 2 § 1 pkt 8 i 9, powstałych na terytorium tego państwa,
- podejmują na terytorium tego państwa działania objęte wnioskiem organu wnioskującego lub rozstrzygnięcia w sprawie zgłoszonych zarzutów,

.....

8a) organie wnioskującym - rozumie się przez to ministra właściwego do spraw finansów publicznych uprawnionego do sporządzania i kierowania, na wniosek polskiego wierzyciela, do obcego państwa wniosku o udzielenie pomocy w sprawach dotyczących należności, o których mowa w art. 2 § 1 pkt 8 i 9,

8b) organie wykonującym - rozumie się przez to ministra właściwego do spraw finansów publicznych uprawnionego do przyjmowania wniosków obcego państwa o udzielenie pomocy w sprawach dotyczących należności, o których mowa w art. 2 § 1 pkt 8 i 9, i udzielania odpowiedzi na takie wnioski,

.....

9a) podatku od dochodu - rozumie się przez to podatek dochodowy od osób

związku z art. 1 ust. 4 tej dyrektywy,

- „podatki od składek ubezpieczeniowych” oznaczają

- w Austrii: (i) Versicherungssteuer
(ii) Feuerschutzsteuer
- w Belgii: (i) Taxe annuelle sur les
contrats d'assurance
(ii) Jaarlijske taks op de
verzekeringscontracten
- w Niemczech: (i) Versicherungssteuer
(ii) Feuerschutzsteuer
- w Danii: (i) Afgift af lystfartøjsforsikringer
(ii) Afgift a ansvarsforsikringer for
motørkøretøjer m.v.
(iii) Stempelafgift af forsikringspræmier
- w Hiszpanii: Impuesto sobre la prima de seguros
- w Grecji: (i) Φόρος κυκλου εργασιων (ΦΚΕ)
(ii) Τέλη Χαρτοημου
- we Francji: Taxe sure les conventions d'assurances
- w Finlandii: (i) Eräistä vakuutusmaksuista
suoritettava vero/skatt på vissa
försäkringspremier
(ii) Palosuojelumaksu/
brandskyddysavgift
- we Włoszech: Imposte sulle assicurazioni private ed
i contratti vitalizi di cui alla legge
29.10.1967 No 1216
- w Irlandii: Levy on insurance premium
- w Luksemburgu: (i) Impôt sur les assurances

prawnych, podatek dochodowy od osób fizycznych oraz inne podatki pobierane w państwach obcych i uznane w prawie Unii Europejskiej za podatki od dochodu,

9b) podatku od majątku - rozumie się przez to podatek od czynności cywilnoprawnych oraz inne podatki pobierane w państwach obcych i uznane w prawie Unii Europejskiej za podatki od majątku,

9c) podatku od składek ubezpieczeniowych - rozumie się przez to pobierane w obcych państwach podatki od przychodów zakładów ubezpieczeń z tytułu składek ubezpieczeniowych oraz inne należności związane z analogicznymi podatkami, które uzupełniają lub zastępują podatki od składek ubezpieczeniowych,

		<p>(ii) Impôt dans l'interêt du service d'incendie</p> <p>w Holandii: Assurantiebelasting</p> <p>w Portugalii: Imposto de selo sobre os premios de seguros</p> <p>w Szwecji: Brak</p> <p>w Wielkiej Brytanii: Insurance premium tax (IPT).</p> <p>Niniejszą dyrektywę stosuje się również do należności związanych z identycznymi lub analogicznymi podatkami, które uzupełniają lub zastępują podatki od składek ubezpieczeniowych, o których mowa w szóstym akapicie. Właściwe organy Państw-Członkowskich będą się wzajemnie informować oraz powiadomią Komisję o datach wejścia w życie tych podatków.</p>	
4.	K	<p>Art. 2. Dla celów niniejszej Dyrektywy:</p> <p>1. przekaz 'drogą elektroniczną' oznaczać będzie przekaz przy pomocy sprzętu elektronicznego do przetwarzania (włącznie z kompresją cyfrową) danych z wykorzystaniem przesyłu kablowego, transmisji radiowej, technologii optycznej i innych środków elektromagnetycznych;</p> <p>2. Sieć 'WSK/WIS' oznaczać będzie wspólną platformę opartą na Wspólnej Sieci Komunikacyjnej (WSK) oraz Wspólnym Interfejsie Systemowym (WIS), stworzoną przez Wspólnotę dla celów łączności elektronicznej pomiędzy kompetentnymi organami z obszaru cel i podatków.</p>	<p>patrz art. 66b pkt 2</p> <p>patrz art. 66b pkt 3</p> <p>patrz art. 66b pkt 3</p>
5.	R	Art. 2. Niniejsza dyrektywa ma zastosowanie do wszelkich	Art. 2. § 1. Egzekucji administracyjnej podlegają następujące obowiązki:

należności związanych z:

- a) zwrotami, interwencjami i innymi środkami stanowiącymi część systemu całościowego lub częściowego finansowania Europejskiego Funduszu Orientacji i Gwarancji dla Rolnictwa (EAGGF), w tym z sumami do pobrania w związku z tymi działaniami;
- b) opłatami i innymi należnościami przewidzianymi w ramach wspólnej organizacji rynku dla sektora cukru;
- c) należnościami celnymi przywzowowymi;
- d) należnościami celnymi wywzowowymi;
- e) podatkiem od towarów i usług;
- f) opłatami akcyzowymi od:
 - produktów tytoniowych
 - spirytusu i napojów alkoholowych,

- 1) podatki, opłaty i inne należności, do których stosuje się przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Ordynacja podatkowa (Dz. U. Nr 137, poz. 926, z późn. zm. ¹⁾),
- 2) grzywny i kary pieniężne wymierzane przez organy administracji publicznej,
- 3) należności pieniężne, inne niż wymienione w pkt 1 i 2, jeżeli pozostają we właściwości rzeczowej organów administracji publicznej,
- 4) należności przypadające od jednostek budżetowych, wynikające z zastosowania wzajemnego potrącenia zobowiązań podatkowych z zobowiązaniami tych jednostek,
- 5) należności pieniężne przekazane do egzekucji administracyjnej na podstawie innych ustaw,
- 6) wpłaty na rzecz funduszy celowych utworzonych na podstawie odrębnych przepisów,
- 7) należności pieniężne z tytułu składek do Funduszu Żeglugi Śródlądowej oraz składek specjalnych do Funduszu Rezerwowego,
- 8) należności pieniężne, do których stosuje się również przepisy działu I rozdziału 7, a wynikające z tytułu:
 - a) zwrotów, interwencji i innych środków będących częścią systemu całkowitego lub częściowego finansowania Europejskiego Funduszu Orientacji i Gwarancji dla Rolnictwa, łącznie z sumami, które mają być pobrane w związku z tymi działaniami,
 - b) opłat i innych należności przewidzianych w ramach wspólnej organizacji rynku Unii Europejskiej dla sektora cukru,
 - c) należności przywzowowych,
 - d) należności wywzowowych,
 - e) podatku od towarów i usług,
 - f) akcyzy od :
 - produktów tytoniowych,

¹⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz.U. z 1997 r. Nr 160, poz. 1083, z 1998 r. Nr 106, poz. 668, z 1999 r. Nr 11, poz. 95 i Nr 92, poz. 1062, z 2000 r. Nr 94, poz. 1037, Nr 116, poz. 1216, Nr 120, poz. 1268 i Nr 122, poz. 1315, z 2001 r. Nr 16, poz. 166, Nr 39, poz. 459, Nr 42, poz. 475, Nr 110, poz. 1189, Nr 125, poz. 1368 i Nr 130, poz. 1452, oraz z 2002 r. Nr 89 poz. 804, Nr 113 poz. 984, Nr 153, poz. 1271 i Nr 169, poz. 1387)

	<ul style="list-style-type: none"> - olejów mineralnych; g) podatkami od dochodu i majątku; h) podatkami od składek ubezpieczeniowych; i) odsetkami, karami i grzywnami administracyjnymi oraz kosztami związanymi z należnościami, o których mowa w pkt a)-h), z wyłączeniem wszelkich sankcji o charakterze karnym określanych przez ustawodawstwo obowiązujące w Państwie Członkowskim, w którym ma siedzibę organ udzielający pomocy. 	<ul style="list-style-type: none"> - alkoholi i napojów alkoholowych, - olejów mineralnych, g) podatku od dochodu lub majątku, h) podatku od składek ubezpieczeniowych, i) odsetek, kar i grzywien administracyjnych, kosztów i innych należności związanych z należnościami, o których mowa w pkt a-h, z wyłączeniem wszelkich sankcji o charakterze karnym określonych w prawie państwa udzielającego pomocy, <p>9) należności pieniężne przekazane do egzekucji administracyjnej na podstawie ratyfikowanych umów międzynarodowych, których stroną jest Rzeczpospolita Polska,</p> <p>10) obowiązki o charakterze niepieniężnym pozostające we właściwości organów administracji rządowej i samorządu terytorialnego lub przekazane do egzekucji administracyjnej na podstawie przepisu szczególnego,</p> <p>11) obowiązki z zakresu bezpieczeństwa i higieny pracy oraz wypłaty należnego wynagrodzenia za pracę, a także innego świadczenia przysługującego pracownikowi, nakładane w drodze decyzji organów Państwowej Inspekcji Pracy.</p> <p>§ 2. W zakresie nieuregulowanym odrębnymi przepisami, należności, o których mowa w § 1, podlegają zabezpieczeniu w trybie i na zasadach określonych w dziale IV.</p> <p>§ 3. Poddanie obowiązku egzekucji administracyjnej nie przesądza o wyłączeniu sporu co do jego istnienia lub wysokości przed sądem powszechnym, jeżeli z charakteru obowiązku wynika, że do rozpoznania takiego sporu właściwy jest ten sąd.</p>
6.	-	<p><u>w art. 3</u></p> <p>§ 1a. Egzekucję administracyjną stosuje się również do należności pieniężnych, o których mowa w art. 2 § 1 pkt 5, wynikających z tytułów wykonawczych wystawionych przez ministra właściwego do spraw finansów publicznych na podstawie art. 44 ustawy z dnia 8 maja 1997 r. o poręczeniach i gwarancjach udzielanych przez Skarb Państwa oraz niektóre osoby prawne (Dz. U. Nr 79, poz.</p>

			<p>484, z późn. zm.²⁾), zwanej dalej "ustawą o poręczeniach i gwarancjach udzielanych przez Skarb Państwa".</p> <p>§ 2. Egzekucję administracyjną stosuje się również do należności pieniężnych, o których mowa w art. 2 § 1 pkt 8 i 9, wynikających z orzeczeń lub innych aktów prawnych wydanych przez właściwe organy obcych państw.</p>
7.		-	<p><u>w art. 5</u></p> <p>§ 2. Uprawnionym do żądania wykonania, w drodze egzekucji administracyjnej, obowiązków, o których mowa w art. 2 § 1 pkt 8 i 9, jest również obce państwo. Prawa i obowiązki takiego państwa wykonuje organ wykonujący, chyba że ratyfikowana umowa międzynarodowa, której stroną jest Rzeczpospolita Polska lub przepisy ustawy stanowią inaczej.</p>
8.		-	<p><u>w art. 19</u></p> <p>§ 1. Z zastrzeżeniem § 2-8, naczelnik urzędu skarbowego jest organem egzekucyjnym uprawnionym do stosowania wszystkich środków egzekucyjnych w egzekucji administracyjnej należności pieniężnych, do zabezpieczania takich należności w trybie i na zasadach określonych w dziale IV, a także do realizacji wniosków obcych państw o udzielenie pomocy w zakresie, o którym mowa w art. 66d § 1.</p> <p>.....</p> <p>§ 5. Dyrektor izby celnej jest organem egzekucyjnym uprawnionym do stosowania egzekucji z wynagrodzenia za pracę, z rachunków bankowych oraz z zajętych w celu zabezpieczenia pieniędzy, ruchomości i wierzytelności pieniężnych oraz innych praw majątkowych, w egzekucji administracyjnej należności pieniężnych, do których poboru zobowiązane są organy celne na podstawie odrębnych przepisów.</p>
9.		-	<p><u>w art. 34</u></p> <p>§ 1a. Jeżeli zarzut zobowiązanego jest lub był przedmiotem rozpatrzenia w odrębnym postępowaniu administracyjnym, podatkowym lub sądowym albo zobowiązany kwestionuje w całości lub w części wymagalność należności pieniężnej z uwagi na jej wysokość ustaloną lub określoną w orzeczeniu, od którego przysługują środki zaskarżenia, wierzyciel wydaje postanowienie o</p>

²⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz.U. z 1997 r. Nr 80, poz. 511, z 2000 r. Nr 48, poz. 550, Nr 60, poz. 693 i Nr 86, poz. 958, z 2001 r. Nr 16, poz. 167 i Nr 81, poz. 876 oraz z 2002 r. Nr 25, poz. 253, Nr 121, poz. 1032 i Nr 216, poz. 1824

			<p>niedopuszczalności zgłoszonego zarzutu.</p> <p>....</p> <p>§ 4. Organ egzekucyjny po otrzymaniu ostatecznego postanowienia, o którym mowa w § 2, lub postanowienia o niedopuszczalności zgłoszonego zarzutu, wydaje postanowienie w sprawie zgłoszonych zarzutów, a jeżeli zarzuty są uzasadnione - o umorzeniu postępowania egzekucyjnego albo o zastosowaniu mniej uciążliwego środka egzekucyjnego.</p>
10.		-	<p><u>art. 55a</u></p> <p>Art. 55a. Jeżeli egzekucja prowadzona wobec podmiotu wpisanego w Krajowym Rejestrze Sądowym dotyczy należności podatkowych albo należności pieniężnych, do których poboru zobowiązane są odpowiednio organy celne albo Zakład Ubezpieczeń Społecznych, a nie zostały one uregulowane w terminie 60 dni od daty wszczęcia egzekucji, organ egzekucyjny składa wniosek o wpisanie do Krajowego Rejestru Sądowego daty wszczęcia egzekucji tych należności, wysokości pozostałych do wyegzekwowania kwot oraz daty i sposobu zakończenia egzekucji.</p>
11.		-	<p><u>w art. 56</u></p> <p>§ 1a. W przypadku zawieszenia postępowania egzekucyjnego w związku z rozłożeniem na raty spłat należności pieniężnej, organ egzekucyjny podejmuje zawieszone postępowanie w zakresie wskazanym przez wierzyciela, z tym że w postępowaniach dotyczących należności, o których mowa w art. 2 § 1 pkt 8 i 9 - w zakresie wskazanym przez organ wykonujący.</p>
12.		-	<p><u>w art. 59</u></p> <p>§ 4. Postanowienie, o którym mowa w § 3, wydaje się z urzędu, na żądanie zobowiązanego lub wierzyciela, a w przypadku umorzenia postępowania egzekucyjnego prowadzonego na wniosek obcego państwa - na żądanie organu wnioskującego.</p>
13.	R	<p>Art. 18. 1. Organ udzielający pomocy ściągnie od danej osoby i zatrzyma wszelkie koszty poniesione w związku z dochodzeniem należności, zgodnie z przepisami ustaw i rozporządzeń Państwa Członkowskiego, w którym ma siedzibę, stosowanymi do podobnych należności.</p> <p>2. Państwa Członkowskie zrezygnują z wszelkich wzajemnych</p>	<p>patrz poz. 21 art. 66i § 3</p>

roszczeń związanych ze zwrotem kosztów wynikających z pomocy, jakiej udzielają sobie nawzajem stosownie do niniejszej dyrektywy.

4. Państwo Członkowskie, w którym mieści się organ wnioskujący, odpowiada wobec Państwa Członkowskiego, w którym ma siedzibę organ udzielający pomocy, za wszelkie koszty i wszelkie straty poniesione w wyniku działań uznanych za bezpodstawne, w zakresie w jakim dotyczy to istoty należności lub ważności instrumentu wydanego przez organ wnioskujący.

3. Jeżeli dochodzenie należności stwarza szczególne problemy, dotyczy bardzo wysokiej kwoty kosztów lub wiąże się z walką ze zorganizowaną przestępczością, organy wnioskujący i udzielający pomocy mogą dokonać uzgodnień odnośnie refundacji kosztów w takich przypadkach

w art. 64c

§ 2a. Przepisu § 2 nie stosuje się do organu wykonującego.

§ 3. Jeżeli po pobraniu od zobowiązanego należności z tytułu kosztów egzekucyjnych okaże się, że wszczęcie i prowadzenie egzekucji było niezgodne z prawem, należności te, wraz z naliczonymi od dnia ich pobrania odsetkami ustawowymi, organ egzekucyjny zwraca zobowiązanemu, a jeżeli niezgodne z przepisami ustawy wszczęcie i prowadzenie egzekucji spowodował wierzyciel, obciąża nimi wierzyciela, z zastrzeżeniem § 3a.

§ 3a. Jeżeli niezgodne z prawem wszczęcie i prowadzenie egzekucji spowodowało obce państwo, koszty i odsetki, o których mowa w § 3, pokrywa organ wykonujący po uzyskaniu środków pieniężnych od tego państwa.

§ 3b. Środki pieniężne otrzymane od obcego państwa na pokrycie kosztów i odsetek organ wykonujący przekazuje do właściwego organu egzekucyjnego lub rekwizycyjnego zgodnie z § 10-12.

§ 4. Wierzyciel pokrywa koszty postępowania egzekucyjnego, jeżeli nie mogą być one ściągnięte od zobowiązanego, z zastrzeżeniem § 4a - 4c oraz art. 64e § 4a.

§ 4a. Do nieściągniętych od zobowiązanego kosztów egzekucyjnych, powstałych w niezgodnie z prawem wszczętym i prowadzonym postępowaniu egzekucyjnym na podstawie tytułu wykonawczego wystawionego przez organ wykonujący, stosuje się odpowiednio § 3a i 3b.

§ 4b. Nieściągnięte od zobowiązanego wydatki egzekucyjne, poniesione w zgodzie z prawem wszczętym i prowadzonym postępowaniu egzekucyjnym na podstawie tytułu wykonawczego wystawionego przez organ wykonujący, organ egzekucyjny lub rekwizycyjny pokrywa bezpośrednio z budżetu państwa.

§ 4c. Jeżeli dochodzenie należności na wniosek obcego państwa stwarza szczególne problemy, powoduje powstanie znacząco wysokich kosztów egzekucyjnych lub wiąże się z walką ze zorganizowaną przestępczością, stosuje się odpowiednio § 3a i 3b.

.....

§ 9. Środki pieniężne pochodzące z wyegzekwowanych lub pokrytych przez wierzyciela kosztów egzekucyjnych, w tym powstałych w postępowaniu egzekucyjnym prowadzonym na podstawie tytułu wykonawczego wystawionego przez organ wykonujący, przypadają na rzecz tego organu, który je uzyskał, z

zastrzeżeniem § 10 i 11.

§ 10. Jeżeli koszty egzekucyjne zostały pokryte przez wierzyciela, środki pieniężne uzyskane z tego tytułu przypadają na rzecz organu, który dokonał czynności egzekucyjnych powodujących powstanie tych kosztów, z zastrzeżeniem § 11.

§ 11. Jeżeli czynności egzekucyjne powodujące powstanie kosztów, o których mowa w art. 64 § 1 pkt 2-6 i § 6, zostały dokonane przez więcej niż jeden organ egzekucyjny lub rekwizycyjny, uzyskane z tego tytułu środki pieniężne rozdziela się pomiędzy te organy w proporcji odpowiadającej stosunkowi wyegzekwowanych przez nie kwot do kwot wyegzekwowanych w całym postępowaniu egzekucyjnym. Przepis art. 64 § 3 stosuje się odpowiednio.

§ 12. Rozliczenia, o którym mowa w § 11, dokonuje organ egzekucyjny kończący postępowanie egzekucyjne, nie później niż w terminie 30 dni od dnia zakończenia postępowania egzekucyjnego. Rozliczenie może być dokonane poprzez potrącenie wzajemnych należności. Na postanowienie w sprawie rozliczenia kosztów przysługuje zażalenie organom, których dotyczy to rozliczenie.

w art. 64e

§ 4a. Organ egzekucyjny z urzędu umarza koszty z tytułu opłat, o których mowa w art. 64 § 1 i 6, jeżeli opłaty te nie mogą być ściągnięte od zobowiązanego i powstały w zgodzie z prawem wszczętym i prowadzonym postępowaniu egzekucyjnym na podstawie tytułu wykonawczego wystawionego przez organ wykonujący.

w art. 66

§ 4. Nie pobiera się opłaty komorniczej od:

- 1) kwot wpłaconych po wystąpieniu wierzyciela z żądaniem zawieszenia albo umorzenia postępowania egzekucyjnego,
- 2) należności ściągniętych przez organ egzekucyjny będący jednocześnie ich wierzycielem,
- 3) należności dochodzonych na podstawie tytułu wykonawczego wystawionego przez urząd skarbowy lub naczelnika urzędu skarbowego,
- 4) należności dochodzonych na podstawie tytułu wykonawczego wystawionego przez organ wykonujący, chyba że niezgodne z prawem wszczęcie i

		<p>prorowadzenie egzekucji spowodowało obce państwo.</p> <p>.....</p> <p>§ 6. Do opłaty komorniczej stosuje się odpowiednio § 2 oraz art. 64c § 11 i 12, a jeżeli niezgodne z prawem wszczęcie i prowadzenie egzekucji spowodowało obce państwo - również odpowiednio art. 64c § 3a i 3b.</p>
		<p style="text-align: center;">Rozdział 7</p> <p style="text-align: center;">Udzielanie pomocy obcemu państwu oraz korzystanie z jego pomocy przy dochodzeniu należności pieniężnych</p> <p style="text-align: center;">Oddział 1. Zasady ogólne</p>
14.	<p>patrz. poz. 4</p> <p>patrz poz. 4</p>	<p>Art. 66a. § 1. Przepisy niniejszego rozdziału stosuje się przy udzielaniu pomocy obcemu państwu lub korzystaniu z jego pomocy w sprawach dotyczących należności pieniężnych, o których mowa w art. 2 § 1 pkt 8 i 9, jeżeli ratyfikowana umowa międzynarodowa, której stroną jest Rzeczpospolita Polska nie stanowi inaczej.</p> <p>Art. 66b. W rozumieniu przepisów niniejszego rozdziału:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) za polskiego wierzyciela uważa się podmiot, o którym mowa w art. 1a pkt 13, i którego siedziba znajduje się na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, 2) za przekazywanie wniosku, informacji lub dokumentów drogą elektroniczną uważa się przekaz dokonany przy pomocy sprzętu elektronicznego do przetwarzania danych, włącznie z kompresją cyfrową, za pomocą przewodów, fal radiowych bądź optycznych lub innych środków wykorzystujących energię elektromagnetyczną, 3) za sieć WSK/WIS uważa się wspólną platformę opartą na Wspólnej Sieci Komunikacyjnej oraz Wspólnym Interfejsie Systemowym, stworzoną dla celów łączności elektronicznej pomiędzy właściwymi organami państw będących członkami Unii Europejskiej w sprawach ceł i podatków, 4) za zagraniczny tytuł wykonawczy uważa się dokument wydany przez obce państwo, stanowiący podstawę do prowadzenia egzekucji wymienionych w nim należności pieniężnych. <p>Art. 66c. § 1. Obowiązek udzielenia pomocy obcemu państwu lub możliwość skorzystania z jego pomocy w zakresie, o którym mowa w art. 66d § 1, istnieje jeżeli ratyfikowana umowa międzynarodowa, której stroną jest Rzeczpospolita</p>

patrz poz. 15

Polska, lub prawo obcego państwa zobowiązuje do udzielenia podobnej pomocy Rzeczypospolitej Polskiej.

§ 2. Organ wykonujący nie ma obowiązku udzielenia pomocy obcemu państwu, które odmawia mu udzielenia podobnej pomocy, jeżeli sprawa tej odmowy nie podlega badaniu przez Komitet do Spraw Dochodzenia Należności Unii Europejskiej.

§ 3. Obowiązek udzielenia pomocy nie istnieje, jeżeli w dniu sporządzenia pierwszego wniosku w danej sprawie, zwanego dalej "pierwotnym wnioskiem", upłynęło 5 lat, licząc od dnia wystawienia, zgodnie z prawem obcego państwa, zagranicznego tytułu wykonawczego na należności objęte wnioskiem, z zastrzeżeniem § 4.

§ 4. Jeżeli należności pieniężne objęte wnioskiem o udzielenie pomocy lub wystawiony na nie zagraniczny tytuł wykonawczy są kwestionowane, okres, o którym mowa w § 3, liczy się od dnia, w którym, zgodnie z prawem obcego państwa, należności pieniężne lub zagraniczny tytuł wykonawczy nie mogą być nadal kwestionowane.

§ 5. W przypadku, o którym mowa w § 3, organ wykonujący informuje obce państwo o powodach odmowy udzielenia pomocy, a jeżeli państwo to jest członkiem Unii Europejskiej - również Komisję Europejską.

§ 6. Przepisy § 3 i 4 stosuje się odpowiednio do pomocy, o udzielenie której może wystąpić organ wnioskujący do obcego państwa.

Art. 66d. § 1. Pomoc, o której mowa w art. 66a, może polegać na:

- 1) udzieleniu informacji,
- 2) powiadomieniu zainteresowanego podmiotu o piśmie, orzeczeniu lub innym dokumencie jego dotyczącym,
- 3) prowadzeniu egzekucji lub dokonaniu zabezpieczenia należności pieniężnych.

§ 2. Wystąpienie do obcego państwa z wnioskiem o udzielenie pomocy lub jego wycofanie następuje na wniosek polskiego wierzyciela, a w przypadku, o którym mowa w § 1 pkt 1 i 2, również na wniosek organu egzekucyjnego.

§ 3. Wierzyciel i organ, o którym mowa w § 2, może korzystać z pomocy obcego państwa w zakresie określonym dla organu wnioskującego.

§ 4. Wierzyciel i organ, o którym mowa w § 2, dostarcza organowi wnioskującemu

			lub organowi wykonującemu wszystkie dokumenty lub informacje potrzebne do udzielenia pomocy obcemu państwu lub skorzystania z jego pomocy.
15.	R	<p>Art. 14. Organ udzielający pomocy nie jest zobowiązany do:</p> <p>a) udzielenia pomocy przewidzianej w art. 6-13, jeżeli dochodzenie należności, ze względu na sytuację dłużnika, spowodowałoby poważne trudności gospodarcze lub społeczne w Państwie Członkowskim, w którym ten organ ma siedzibę, o ile przepisy ustaw, rozporządzeń i przepisy administracyjne obowiązujące w Państwie Członkowskim, w którym ma siedzibę organ udzielający pomocy, pozwalają na takie działanie w odniesieniu do podobnych należności krajowych;</p> <p>b) udzielenia pomocy przewidzianej w art.4-13, jeżeli pierwotny wniosek zgodny z art. 4, 5 lub 6 odnosi się do należności, której okres wymagalności przekracza pięć lat, licząc od momentu ustanowienia instrumentu umożliwiającego dochodzenie należności zgodnie z przepisami ustaw, rozporządzeń lub przepisami administracyjnymi obowiązującymi w Państwie Członkowskim, w którym ma siedzibę organ wnioskujący, do daty wniosku. Jednak w przypadkach, gdy należności lub instrument są kwestionowane, okres ten liczy się od momentu, gdy Państwo występujące z wnioskiem ustali, że należność lub tytuł egzekucyjny umożliwiający dochodzenie należności nie może być nadal kwestionowany.</p> <p>Organ udzielający pomocy poinformuje organ wnioskujący o powodach udzielenia odmowy na wniosek o udzielenie pomocy. Tak uzasadniona odmowa zostanie również przekazana do wiadomości Komisji.</p>	<p>patrz poz. 42 - art. 66w § 2</p> <p>patrz poz. 14 art. 66c § 3-5</p>
16.	K	Art. 25. 1. Wniosek o udzielenie pomocy może zostać sporządzony przez organ wnioskujący odnośnie pojedynczego roszczenia lub kilku roszczeń, o ile dotyczą one windykacji od jednej i tej samej osoby.	Art. 66e. § 1. Wniosek o udzielenie pomocy może dotyczyć więcej niż jednej należności pieniężnej, jeżeli są one należne od tego samego zobowiązanego.

		2. Nie można występować z wnioskiem o udzielenie pomocy, jeśli suma roszczenia lub roszczeń wymienionych w artykule 2 dyrektywy jest mniejsza niż EUR 1 500.	<p>§ 2. Nie podlega wykonaniu wniosków o udzielenie pomocy, jeżeli kwota należności pieniężnej lub łączna kwota kilku takich należności jest mniejsza od 1 500 EUR.</p> <p>§ 3. W celu ustalenia, czy należności pieniężne polskich wierzycieli spełniają warunek, o którym mowa w § 2, należności te przelicza się na EUR według średniego kursu złotego w stosunku do EUR, ogłoszonego przez Prezesa Narodowego Banku Polskiego w dniu podpisania wniosku o udzielenie pomocy.</p>
17.	-	-	<p>Art. 66f. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określa, w drodze rozporządzenia, szczegółowe zasady postępowania wierzycieli i organów egzekucyjnych przy korzystaniu z pomocy obcego państwa, a także wzory wniosków o udzielenie informacji, o powiadomienie oraz o dochodzenie lub zabezpieczenie należności pieniężnych, kierowanych przez te podmioty do organu wnioskującego oraz przez organ wnioskujący do obcych państw. Określając sposób postępowania wierzycieli i organów egzekucyjnych oraz wzory wniosków, minister uwzględnia wymogi prawa Unii Europejskiej.</p>
18.	R	<p>Art. 16. Dokumenty i informacje przesłane do organu udzielającego pomocy stosownie do niniejszej dyrektywy mogą być przekazane do wiadomości jedynie:</p> <p>a) osobie wspomnianej we wniosku o udzielenie pomocy;</p> <p>b) tym osobom i instytucjom, które są odpowiedzialne za dochodzenie roszczeń, i to jedynie w tym celu;</p> <p>c) władzom sądowym rozpatrującym sprawy dotyczące dochodzenia należności.</p>	<p>Art. 66g. Przekazane organowi wykonującemu przez obce państwo dokumenty i informacje związane z wnioskowaną pomocą mogą być udostępnione do wiadomości wyłącznie:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) podmiotom, których dotyczy wnioski o udzielenie pomocy, 2) organom egzekucyjnym lub rekwizycyjnym w celu realizacji wniosku organu wnioskującego o udzielenie pomocy oraz polskim wierzycielom, 3) sądom rozpatrującym sprawy związane z dochodzeniem należności pieniężnych.
19.	R	<p>Art. 17. Wnioskom o udzielenie pomocy i instrumentom umożliwiającym egzekucję oraz innym istotnym dokumentom towarzyszyć będą tłumaczenia w językach oficjalnych Państwa Członkowskiego, w którym znajduje się organ udzielający pomocy, z zastrzeżeniem jednakże prawa tego organu do odrzucenia przedstawionego mu tłumaczenia.</p>	<p>Art. 66h. § 1. Do wniosku o udzielenie pomocy oraz dołączonych do niego dokumentów i pism organ wnioskujący dołącza ich tłumaczenia na jeden z urzędowych języków państwa, które ma udzielić pomocy.</p> <p>§ 2. Organ wykonujący może nie przyjąć tłumaczenia przedstawionego przez obce państwo.</p> <p>§ 3. Organ wnioskujący, w uzgodnieniu z obcym państwem, może przekazywać temu państwu tłumaczenia na inny język niż określony w § 1.</p> <p>§ 4. Przepis § 3 stosuje się odpowiednio do organu wykonującego.</p>
20.	K	<p>Art. 24. Informacje i inne dane szczegółowe przekazywane będą do organu wnioskującego przez organ, do którego</p>	<p>patrz poz. 19</p>

		zwrócono się z wnioskiem, w języku urzędowym lub jednym z języków urzędowych Państwa Członkowskiego organu, do którego zwrócono się z wnioskiem lub w innym języku uzgodnionym pomiędzy organem wnioskującym a organem, do którego wystąpiono z wnioskiem.	
21.		patrz poz. 35, 41 i 49 patrz poz. 13	Art. 66i. § 1. Organ wykonujący potwierdza pisemnie obcemu państwu przyjęcie wniosku o udzielenie pomocy, niezwłocznie, nie później jednak niż w terminie 7 dni od dnia otrzymania wniosku. § 2. Otrzymany wniosek o udzielenie pomocy organ wykonujący niezwłocznie przesyła właściwemu organowi egzekucyjnemu do realizacji, z zastrzeżeniem art. 66za § 4. Przepis art. 66h § 1 stosuje się odpowiednio. § 3. Organ wykonujący, organ egzekucyjny lub organ rekwizycyjny pokrywają swoje wydatki związane z udzielaniem pomocy, o której mowa w art. 66d § 1 pkt 1 i 2, bezpośrednio z budżetu państwa.
22.	K	Art. 21. 1. Wszelkie informacje przekazywane w formie pisemnej na mocy niniejszej dyrektywy będą przekazywane, na tyle na ile będzie to możliwe, jedynie drogą elektroniczną, poza przypadkami wymienionym poniżej: (a) wniosek o (powiadomienie) notyfikację, o którym mowa w artykule 5 dyrektywy 76/308/EWG oraz podstawa lub decyzja, której notyfikacja jest wymagana; 1. wnioski o windykację lub o zastosowanie środków zapobiegawczych, o których mowa odpowiednio w artykułach 6 i 13 dyrektywy 76/308/EWG, oraz podstawa wszczęcia postępowania egzekucyjnego. 2. Właściwe organa Państw Członkowskich mogą uzgodnić uchylenie wymogu przesyłania na papierze wniosków i instrumentów wymienionych w ustępie 1.	Art. 66j. § 1. Wszystkie informacje pisemne lub dokumenty związane z udzielaniem pomocy na rzecz obcego państwa lub korzystaniem z jego pomocy przekazuje się, o ile to możliwe, wyłącznie drogą elektroniczną, z zastrzeżeniem § 2. § 2. O ile organ wnioskujący nie uzgodni z obcym państwem inaczej, przepisu § 1 nie stosuje się do: 1) wniosku o powiadomienie oraz pism, orzeczeń lub innych dokumentów będących przedmiotem powiadomienia, 2) wniosku o dochodzenie lub zabezpieczenie należności pieniężnych oraz tytułu wykonawczego lub zarządzenia zabezpieczenia.
23.	K	Art. 23. 1. W przypadku, gdy właściwe władze Państw Członkowskich przechowywać będą informacje w bazach danych oraz wymieniać takie informacje drogą elektroniczną, wówczas podejmą one wszelkie niezbędne środki w celu zapewnienia poufności wszelkich informacji przekazywanych w jakiegokolwiek formie na mocy niniejszej dyrektywy.	§ 3. Organ wykonujący przekazuje informacje lub dokumenty drogą elektroniczną lub przechowuje je w formie elektronicznej z zachowaniem tajemnicy obowiązującej w odniesieniu do analogicznych należności pieniężnych polskich wierzycieli.

		<p>Podlegać będzie to zobowiązaniu do zachowania tajemnicy służbowej i ochronie, jakiej podlega informacja o podobnym charakterze, zgodnie z prawem obowiązującym w Państwie Członkowskim, które taką informację otrzymało.</p> <p>2. Informacja, o której mowa w ustępie 1 może zostać udostępniona jedynie osobom lub organom, o których mowa w artykule 16 dyrektywy 76/308/EWG.</p> <p>Tego rodzaju informacje mogą być wykorzystywane w związku z postępowaniem sądowym lub administracyjnym wszczętym w celu odzyskania obciążeń, należności celnych, opłat skarbowych, podatków i innych środków, o których mowa w artykule 2 dyrektywy 76/308/EWG.</p> <p>Osoby odpowiednio upoważnione przez organ akredytacyjny ds. ochrony informacji niejawnych przy Komisji Europejskiej mogą uzyskać dostęp do takiej informacji - tylko w takim zakresie w jakim jest to niezbędne do nadzoru, obsługi i rozbudowy sieci WSK/WIS (CCN/CSI).</p> <p>3. W przypadku komunikowania się pomiędzy Państwami Członkowskimi drogą elektroniczną, podejmą one wszelkie kroki w celu zapewnienia właściwej autoryzacji korespondencji.</p>	<p>§ 4. Informacje i dokumenty w formie elektronicznej mogą być udostępnione wyłącznie stronom postępowania administracyjnego lub sądowego, wszczętego w związku z dochodzeniem należności pieniężnych, a także podmiotom, organom i sądom, o których mowa w art. 66g.</p> <p>§ 5. W przypadku korzystania przez organ wnioskujący lub wykonujący z sieci WSK/WIS, dostęp do informacji niejawnych przekazywanych za pośrednictwem tej sieci mogą uzyskać osoby upoważnione przez organ akredytacyjny ds. ochrony informacji niejawnych przy Komisji Europejskiej w takim zakresie, jaki jest niezbędny do nadzoru, obsługi i rozbudowy tej sieci.</p> <p>§ 6. Jeżeli adresatem przekazywanych drogą elektroniczną informacji lub dokumentów jest państwo - członek Unii Europejskiej, korespondencję zawierającą informacje lub dokumenty należy autoryzować w sposób uzgodniony z tym państwem.</p>
24.	R	Art. 19. Państwa Członkowskie prześlą sobie nawzajem listy instytucji upoważnionych do wystawienia lub otrzymywania wniosków o udzielenie pomocy.	Art. 66k. Organ wykonujący poinformuje zainteresowane obce państwo, że jest: <ol style="list-style-type: none"> 1) organem właściwym do przyjmowania od tego państwa wniosków o pomoc i do występowania do niego z takimi wnioskami, 2) organem właściwym do uzgodnienia z nim sposobu pokrywania kosztów, o którym mowa w art. 64c § 4c, 3) organem odpowiedzialnym za korespondencję drogą elektroniczną.
25.	K	Art. 27. Każde Państwo Członkowskie wyznaczy co najmniej jednego przedstawiciela odpowiednio upoważnionego do uzgodnienia sposobu rozliczania kosztów zgodnie z artykułem 18(3) dyrektywy 76/308/EWG.	patrz poz. 24
26.	K	Art. 22. Każde Państwo Członkowskie wskaże organ centralny	patrz poz. 24

		<p>odpowiedzialny głównie za korespondencję drogą elektroniczną. Biuro tego organu będzie podłączone do sieci WSK/WIS (CCN/CSI).</p> <p>W przypadku, gdy kilka organów Państwa Członkowskiego zostanie wyznaczonych do celów stosowania niniejszej dyrektywy, organ centralny będzie odpowiadać za przekazywanie drogą elektroniczną korespondencji pomiędzy tymi organami a organami centralnymi innych Państw Członkowskich.</p>	
27.	R	<p>Art. 20. 1. Komisji pomagać będzie komitet ds. dochodzenia należności (dalej zwany „Komitetem”), w którego skład wchodzi przedstawiciele Państw Członkowskich i któremu przewodniczy przedstawiciel Komisji.</p> <p>2. W przypadku odwołań do niniejszego ustępu, stosuje się art. 5 i 7 decyzji 1999/468/WE.</p> <p>Okres, o którym mowa w art. 5 ust. 6 decyzji 1999/468/WE, ustala się na trzy miesiące.</p> <p>3. Komitet przyjmie własny regulamin postępowania.”</p>	-
28.	R	<p>Art. 21. Komitet może zbadać każdą sprawę dotyczącą stosowania niniejszej dyrektywy, która zostanie podniesiona albo przez Przewodniczącego Komisji, albo z własnej inicjatywy, albo na wniosek przedstawiciela Państwa Członkowskiego.</p>	-
29.	R	<p>Art. 22. Szczegółowe zasady wykonywania art. 4 ust. 2 i ust. 4, art. 5 ust. 2 i ust. 3 oraz art. 7, 8, 9, 11, art. 12 ust. 1 i ust. 2, art. 14, art. 18 ust. 3 i art. 25 oraz zasady określające środki, za pomocą których mogą być przekazywane informacje, zasady przeliczania i przekazywania wyegzekwowanych kwot oraz ustalenia minimalnej kwoty należności, które mogą być przedmiotem wniosku o pomoc, zostaną przyjęte zgodnie z procedurą określoną w art. 20 ust. 2.</p>	-
30.	R	<p>Art. 23. Postanowienia niniejszej dyrektywy w niczym nie będą utrudniać pomocy, jaką będą sobie wzajemnie świadczyć Państwa Członkowskie teraz lub w przyszłości w ramach</p>	-

		jakichkolwiek umów lub postanowień, łącznie z tymi o powiadomieniach o aktach prawnych lub pozaprawnych.	
		Wniosek o informację	Oddział 2. Udzielanie informacji
31.	R	<p>Art. 4. 1. Na wniosek organu wnioskującego, organ udzielający pomocy dostarczy wszelkie informacje, które mogłyby być użyteczne lub potrzebne organowi wnioskującemu w dochodzeniu jej roszczeń. W celu zdobycia tych informacji, organ udzielający pomocy wykorzysta swoje kompetencje, które posiada na podstawie ustaw, rozporządzeń i przepisów administracyjnych, które stosuje się do dochodzenia podobnych roszczeń powstałych w Państwie Członkowskim, w którym ma on swoją siedzibę.</p> <p>2. Wniosek o udzielenie informacji określa nazwisko, adres i wszelkie inne istotne informacje związane z identyfikacją, do których organ wnioskujący ma normalnie dostęp oraz rodzaj i wielkość roszczenia w związku z którym sporządzony został ten wniosek.</p> <p>3. Organ udzielający pomocy nie będzie zobowiązany do dostarczenia informacji:</p> <ol style="list-style-type: none"> których nie byłby w stanie zdobyć dla celów dochodzenia podobnych roszczeń powstałych w Państwie Członkowskim, w którym ma on swoją siedzibę; które ujawniałyby jakiegokolwiek tajemnice natury handlowej, przemysłowej lub zawodowej, lub ujawnienie których prowadziłoby lub mogło prowadzić do zagrożenia bezpieczeństwa, albo być sprzeczne z porządkiem publicznym. <p>4. Organ udzielający pomocy poinformuje organ wnioskujący o przyczynach udzielenia odmowy na wniosek o udzielenie informacji.</p>	<p>Art. 661. § 1. Organ wykonujący dostarcza na wniosek obcego państwa wszystkie informacje, które mogą być użyteczne lub potrzebne temu państwu w dochodzeniu jego należności pieniężnych, z zastrzeżeniem § 2.</p> <p>patrz poz. 34 - art. 66n</p> <p>§ 2. Organ wykonujący nie jest obowiązany udzielić obcemu państwu informacji:</p> <ol style="list-style-type: none"> których nie mógłby uzyskać dla celów egzekucji analogicznych należności pieniężnych powstałych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, które są objęte tajemnicą zawodową, handlową lub przemysłową, których ujawnienie prowadziłoby lub mogłoby prowadzić do zagrożenia bezpieczeństwa Rzeczypospolitej Polskiej lub jej porządku publicznego. <p>§ 3. Przepisy § 1 i 2 stosuje się odpowiednio do pomocy, o którą może się ubiegać organ wnioskujący od obcego państwa.</p> <p>§ 4. Organ wykonujący powiadamia pisemnie obce państwo o przyczynach odmowy udzielenia informacji, wskazując właściwy przepis stanowiący podstawę tej odmowy.</p> <p>§ 5. Powiadomienia, o którym mowa w § 4, dokonuje się niezwłocznie po</p>

			stwierdzeniu przesłanek, o których mowa w § 2, nie później jednak niż w terminie 3 miesięcy od dnia potwierdzenia otrzymania wniosku o udzielenie informacji.
32.	K	Art. 7. Jeżeli organ, do którego zwrócono się z wnioskiem o udzielenie informacji podejmie decyzję o jej nie udzieleniu, to powiadomi on organ wnioskujący o przyczynach nie udzielenia informacji, a to w formie pisemnej, wskazując odnośne przepisy artykułu 4 dyrektywy 76/308/EWG. Organ, do którego zwrócono się z wnioskiem o udzielenie informacji, przekaze takiego rodzaju powiadomienie - bezzwłocznie po podjęciu takiej decyzji - a w każdym przypadku, w ciągu trzech miesięcy od daty potwierdzenia otrzymania wniosku o udzielenie informacji.	patrz poz. 31 art. 66l § 4 i 5
33.	K	Art. 4. Wystąpienie z wnioskiem o udzielenie informacji może dotyczyć: 1. dłużnika; 2. osoby odpowiedzialnej za rozliczenie roszczenia zgodnie z prawem obowiązującym w Państwie Członkowskim, w którym organ występujący ma swoją siedzibę (w dalszym ciągu zwanym 'Państwem Członkowskim organu wnioskującego'); 3. osoby trzeciej, dysponującej majątkiem należącym do jednej z osób, o których mowa w punkcie 1 lub 2.	Art. 66m. § 1. Wniosek o udzielenie informacji może dotyczyć: 1) zobowiązanego, 2) podmiotu zobowiązanego do uregulowania należności pieniężnych, jeżeli prawo Rzeczypospolitej Polskiej przewiduje odpowiedzialność innych osób za obowiązki zobowiązanego. § 2. Wniosek o udzielenie informacji może dotyczyć również podmiotów, w których posiadaniu znajduje się mienie należące do podmiotów wymienionych w § 1. § 3. Przepisy § 1 i 2 stosuje się odpowiednio do pomocy świadczonej na rzecz obcego państwa.
34.	K	Art. 3. Wystąpienie o informację, o którym mowa w artykule 4 Dyrektywy 76/308/EEC sporządzone zostanie w formie pisemnej zgodnie ze wzorcem zamieszczonym w Załączniku I do niniejszej Dyrektywy. Jeśli wystąpienie nie może być przesłane środkami elektronicznymi, to powinno być opatrzone urzędową pieczęcią strony występującej i	Art. 66n. § 1. We wniosku o udzielenie informacji podaje się nazwisko lub nazwę, adres i inne posiadane dane niezbędne do identyfikacji podmiotów, których wniosek dotyczy, oraz rodzaj i kwoty należności pieniężnych, w związku z dochodzeniem których sporządza się wniosek. § 2. Organ wnioskujący sporządza wniosek o udzielenie informacji w formie pisemnej według ustalonego wzoru. Jeżeli organ wnioskujący nie może przekazać wniosku drogą elektroniczną, podpisuje wniosek i opatruje go swoją pieczęcią urzędową.

		<p>podpisane przez urzędnika odpowiednio upoważnionego do występowania z takim wnioskiem. W przypadku występowania z podobnym wnioskiem do innego organu, organ występujący wymieni w swym wniosku nazwę takiego organu - dla celów informacyjnych.</p>	<p>§ 3. Jeżeli podobny wniosek o udzielenie informacji przesyła się do innego organu, organ wnioskujący umieszcza o tym informację w swoim wniosku.</p>
35.	K	<p>Art. 5. 1. Organ, do którego skierowany jest wniosek potwierdza bezzwłocznie w formie pisemnej otrzymanie takiego wniosku, a w każdym przypadku, w ciągu siedmiu dni od otrzymania takiego wniosku.</p> <p>2. Organ, do którego wniosek został skierowany, zwróci się bezzwłocznie, po otrzymaniu wniosku i w zależności od przypadku, do strony wnioskującej o dostarczenie niezbędnych informacji uzupełniających. Strona wnioskująca dostarczy wszelkich niezbędnych, dodatkowych i dostępnych jej w normalny sposób informacji.</p>	<p>patrz poz. 21</p> <p>Art. 66o. § 1. Jeżeli informacje zawarte we wniosku obcego państwa nie są w ocenie organu wykonującego wystarczające do wykonania wniosku, zwraca się on niezwłocznie do tego państwa z wnioskiem o nadesłanie informacji uzupełniających.</p> <p>§ 2. Jeżeli z wnioskiem, o którym mowa w § 1, zwraca się obce państwo, organ wnioskujący dostarcza wszystkich niezbędnych i dostępnych mu danych.</p>
36.	K	<p>Art. 6. 1. Strona, do której skierowano wniosek, przekazuje stronie wnioskującej każdy składnik wymaganej informacji w momencie i w formie jej pozyskania.</p> <p>2. W przypadku, gdy nie można uzyskać w odpowiednim czasie wszystkich lub niektórych z informacji, o które wystąpiono, organ, do którego skierowano wniosek, powiadomi o tym organ wnioskujący, wskazując przyczyny takiego stanu rzeczy odnośnie każdego poszczególnego przypadku.</p> <p>W każdym przypadku - na koniec okresu sześciu miesięcy, licząc od daty potwierdzenia otrzymania wniosku, organ, do którego wniosek skierowano, poinformuje organ wnioskujący o wynikach dochodzenia przeprowadzonego w celu uzyskania informacji, o które wnioskowano.</p> <p>Po zapoznaniu się z informacjami uzyskanymi od organu, do którego o nie występowało, organ wnioskujący może zwrócić się do organu, będącego adresatem wniosku, z wnioskiem o kontynuowanie dochodzenia. Wniosek powinien zostać sporządzony na piśmie i przedłożony w ciągu dwóch</p>	<p>Art. 66p. § 1. Organ wykonujący natychmiast przekazuje każdą posiadaną lub uzyskaną informację w takiej formie, w jakiej została ona uzyskana.</p> <p>§ 2. Jeżeli część lub całość informacji nie może być uzyskana we właściwym terminie, organ wykonujący informuje pisemnie obce państwo o przyczynach niemożności przekazania informacji w tym terminie.</p> <p>§ 3. Organ wykonujący, po upływie 6 miesięcy od dnia potwierdzenia otrzymania wniosku o udzielenie informacji, informuje obce państwo o wynikach postępowania prowadzonego w celu uzyskania wnioskowanych informacji, jeżeli wcześniej nie przekazał wszystkich wnioskowanych informacji.</p> <p>§ 4. Jeżeli informacje otrzymane od obcego państwa nie są w ocenie organu wnioskującego wystarczające, może on zwrócić się do tego państwa z wnioskiem o nadesłanie informacji uzupełniających.</p> <p>§ 5. Wniosek, o którym mowa w § 4, sporządza się na piśmie i przesyła obcemu</p>

		<p>miesiący od otrzymania informacji o wynikach dochodzenia przeprowadzonego przez organ, do którego zwrócono się z wnioskiem. Wystąpienie takie będzie potraktowane przez organ, będący adresatem wniosku, zgodnie z przepisami mającymi zastosowanie do pierwszego wystąpienia z wnioskiem o informacje.</p>	<p>państwu w terminie 2 miesięcy od dnia otrzymania informacji o wynikach postępowania przeprowadzonego przez obce państwo w celu uzyskania wnioskowanych informacji.</p> <p>§ 6. Jeżeli z wnioskiem analogicznym do wniosku, o którym mowa w § 4, zwraca się obce państwo, organ wykonujący dostarcza wszystkich niezbędnych i dostępnych mu danych.</p> <p>§ 7. Do wniosku, o którym mowa w § 4, stosuje się przepisy dotyczące wniosku o udzielenie informacji.</p>
37.	K	<p>Art. 8. Organ wnioskujący o udzielenie informacji może w każdej chwili wycofać swój wniosek przesłany do organu, do którego się z nim zwrócił. Decyzja organu wnioskującego o wycofaniu wniosku przekazywana jest w formie pisemnej.</p>	<p>Art. 66r. Wniosek o udzielenie informacji może być w każdym czasie wycofany przez organ wnioskujący. Informację o wycofaniu wniosku przekazuje się obcemu państwu w formie pisemnej.</p>
		<p>Wniosek o powiadomienie</p>	<p>Oddział 3. Powiadamianie</p>
38.	R	<p>Art. 5. 1. Organ udzielający pomocy, na wniosek organu wnioskującego, oraz zgodnie z regułami obowiązującego prawa o powiadamianiu o podobnych instrumentach lub decyzjach w Państwie Członkowskim, w którym ma on swoją siedzibę, powiadomi adresata o wszystkich instrumentach i decyzjach, łącznie z tymi natury prawnej i sądowej, które wydano na terenie Państwa Członkowskiego, w którym ma swoją siedzibę Organ wnioskujący i które odnoszą się do tego roszczenia oraz/ lub do jego roszczenia.</p> <p>2. Wniosek o powiadomienie wskazywać będzie nazwisko, adres i wszelkie inne istotne informacje związane z identyfikacją, do których organ wnioskujący ma normalnie dostęp, naturę i przedmiot instrumentu lub decyzji, o których należy powiadomić, a jeśli to konieczne nazwisko i adres dłużnika oraz roszczenie, do którego odnosi się instrument lub decyzja oraz wszelkie inne użyteczne informacje.</p> <p>patrz poz. 40</p>	<p>Art. 66s. § 1. Wniosek o powiadomienie kierowany przez organ wnioskujący do obcego państwa może dotyczyć podmiotu, który zgodnie z prawem Rzeczypospolitej Polskiej powinien być powiadomiony o czynnościach i orzeczeniach administracyjnych i sądowych, które zostały podjęte w Rzeczypospolitej Polskiej i które odnoszą się do zobowiązania tego podmiotu lub do dochodzenia tego zobowiązania.</p> <p>§ 2. Przepis § 1 stosuje się odpowiednio do pomocy świadczonej na rzecz obcego państwa, z tym że powiadomienia dokonuje się w trybie przepisów o doręczeniach w postępowaniu administracyjnym.</p> <p>Art. 66t. § 1. Wniosek o powiadomienie zawiera wszystkie potrzebne informacje, w tym w szczególności nazwisko lub nazwę, adres oraz inne posiadane dane niezbędne do identyfikacji podmiotu, którego wniosek dotyczy, a także rodzaj i przedmiot czynności lub orzeczeń, o których należy powiadomić, a jeżeli jest niezbędne - również nazwisko lub nazwę oraz adres zobowiązanego, a także zobowiązanie którego dotyczy tytuł wykonawczy, orzeczenie lub inny dokument.</p> <p>§ 2. Jeżeli w orzeczeniu lub innym dokumencie będącym przedmiotem wniosku o powiadomienie kierowanego do obcego państwa brak jest pouczenia o przysługujących środkach zaskarżenia, we wniosku o powiadomienie wskazuje się przepisy prawa Rzeczypospolitej Polskiej regulujące sposób kwestionowania</p>

		<p>patrz poz. 39</p> <p>3. Organ udzielający pomocy bezzwłocznie poinformuje organ wnioskujący o działaniach podjętych na jego wniosek o powiadomienie, a w szczególności o dacie, z którą instrument lub decyzja została do adresata przekazana.</p>	<p>należności pieniężnej lub jej dochodzenia.</p> <p>§ 3. Wniosek o powiadomienie sporządza się pisemnie w dwóch egzemplarzach według ustalonego wzoru.</p> <p>§ 4. Wniosek, o którym mowa w § 1, podpisuje organ wnioskujący i opatruje go swoją pieczęcią urzędową.</p> <p>§ 5. Do wniosku, o którym mowa w § 1, dołącza się dwa egzemplarze pism, orzeczeń lub innych dokumentów, o których należy powiadomić. Przepis art. 66y § 3 stosuje się odpowiednio.</p> <p>§ 6. Organ wykonujący niezwłocznie informuje obce państwo o działaniach podjętych na jego wniosek, a w szczególności o dacie dokonanego powiadomienia.</p>
39.	K	<p>Art. 9. Wniosek o powiadomienie, o którym mowa w artykule 5 dyrektywy 76/308/EWG sporządzany jest w dwóch egzemplarzach, w formie pisemnej według wzoru zamieszczonego w Załączniku II do niniejszej dyrektywy. Wspomniany wniosek zostanie opatrzony pieczęcią urzędową organu wnioskującego oraz podpisany przez urzędnika odpowiednio upoważnionego do wystosowania takiego wniosku.</p> <p>Do wniosku zostaną dołączone w dwóch egzemplarzach podstawy (instrumentu lub decyzji), których powiadomienie ma dotyczyć,</p>	<p>patrz poz. 38 art. 66t § 3 i 4</p> <p>patrz poz. 38 art. 66t § 5</p>
40.	K	<p>Art. 10. Wniosek o podanie informacji może dotyczyć każdej osoby fizycznej lub prawnej, która - zgodnie z prawem obowiązującym w Państwie Członkowskim organu wnioskującego - winna zostać poinformowana o zastosowanym środku lub decyzji jej dotyczącej.</p> <p>Jeśli nie jest to zastrzeżone w zastosowanym środku lub decyzji, której wniosek dotyczy, wniosek o powiadomienie odnosić się będzie do przepisów regulujących postępowanie odwoławcze w sprawie roszczenia lub jego rewindykacji, jakie obowiązują w Państwie Członkowskim organu</p>	<p>patrz poz. 38 art. 66s § 1</p> <p>patrz poz. 38 art. 66t § 2</p>

		wnioskującego.	
41.	K	<p>Art. 11. 1. Organ, do którego zwrócono się z wnioskiem potwierdza bezzwłocznie w formie pisemnej otrzymanie wniosku o powiadomienie, a w każdym przypadku, w ciągu siedmiu dni od otrzymania takiego wniosku.</p> <p>Po otrzymaniu wniosku o podanie informacji, organ, do którego się z nim zwrócono, podejmuje bezzwłocznie niezbędne kroki w celu zrealizowania powiadomienia zgodnie z prawem obowiązującym w Państwie Członkowskim, w którym organ taki ma swoją siedzibę.</p> <p>W zależności od potrzeb - ale bez narażania ostatecznego terminu przekazania powiadomienia wskazanego we wniosku – organ, do którego zwrócono się z wnioskiem wystąpi do organu wnioskującego o dostarczenie informacji dodatkowych.</p> <p>Organ wnioskujący przekaze wszelkie informacje dodatkowe, dostępne mu w normalny sposób.</p> <p>2. Organ, do którego zwrócono się z wnioskiem o powiadomienie poinformuje organ wnioskujący o dacie powiadomienia - bezzwłocznie po jego zrealizowaniu – w drodze zwrotu jednego egzemplarza wniosku, odpowiednio poświadczonych na odwrocie.</p>	<p>patrz poz. 21</p> <p>patrz poz. 21 - art. 66i § 2</p> <p>Art. 66u. § 1. Jeżeli w ocenie organu wykonującego, informacje zawarte we wniosku o powiadomienie są niewystarczające, może on wystąpić do obcego państwa o przekazanie uzupełniających informacji, o ile nie spowoduje to niedotrzymania terminu powiadomienia wskazanego we wniosku.</p> <p>§ 2. Jeżeli z wnioskiem o przekazanie uzupełniających informacji występuje państwo obce, organ wykonujący przekazuje dostępne mu informacje.</p> <p>§ 3. Organ wykonujący niezwłocznie informuje obce państwo o dacie dokonanego powiadomienia poprzez zwrot jednego egzemplarza wniosku poświadczonych na odwrocie.</p>
		Wniosek o egzekucję lub zabezpieczenie	Oddział 4. Dochodzenie lub zabezpieczanie należności pieniężnych
42.	R	<p>Art. 7. 1. Do wniosku o dochodzenie należności, który organ wnioskujący kieruje do organu udzielającego pomocy, należy dołączyć urzędowy odpis lub poświadczoną kopie instrumentu umożliwiającego jego egzekucję, wydanego przez Państwo Członkowskie, w którym mieści się organ wnioskujący oraz, jeżeli zachodzi taka potrzeba, oryginały lub poświadczone kopie innych dokumentów niezbędnych do dochodzenia należności.</p> <p>2. Organ wnioskujący może złożyć wniosek o dochodzenie należności, dopiero gdy:</p> <p>a) należność i/lub instrument umożliwiający jej egzekucję nie są kwestionowane w Państwie Członkowskim, w</p>	<p>patrz poz. 42 - art. 66y § 3</p> <p>Art. 66w. § 1. Organ wnioskujący, z zastrzeżeniem § 2, może wystąpić do obcego państwa z wnioskiem o dochodzenie należności pieniężnych, jeżeli:</p> <p>1) należności pieniężne lub postępowanie egzekucyjne wszczęte na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej nie są kwestionowane przez zobowiązanego albo są</p>

którym dany organ ma siedzibę, z wyjątkiem przypadków określonych w drugim akapicie art. 12 ust. 2,

- b) organ wnioskujący zastosował w Państwie Członkowskim, w którym ma siedzibę, odpowiednie dostępne mu procedury w celu dochodzenia należności na podstawie instrumentu, o którym mowa w ust. 1 ale w wyniku zastosowanych środków nie uzyskano zapłaty pełnej kwoty należności.

patrz poz. 15

patrz poz. 43

3. We wniosku o dochodzenie należności należy podać:

- b) nazwisko, adres i wszelkie inne istotne informacje związane z identyfikacją danej osoby lub osoby trzeciej będącej w posiadaniu jej majątku;
- c) nazwę, adres i wszelkie inne istotne informacje związane z identyfikacją organu występującego z wnioskiem;
- d) odwołanie do instrumentu umożliwiającego egzekucję należności, wydanego przez Państwo Członkowskie, w

kwestionowane, ale prawo Rzeczypospolitej Polskiej dopuszcza kontynuowanie postępowania w takim przypadku,

- 2) postępowanie, o którym mowa w pkt 1, nie doprowadziło do całkowitego zaspokojenia wierzyciela.

§ 2. Organ wnioskujący nie może domagać się od obcego państwa udzielenia pomocy, o której w § 1, jeżeli egzekucja należności pieniężnych, z powodu sytuacji zobowiązanego, stworzyłaby poważne trudności ekonomiczne lub społeczne w tym państwie, a prawo tego państwa pozwala na nieprowadzenie egzekucji w takim przypadku.

§ 3. Przepisy § 1 i 2 stosuje się odpowiednio do pomocy świadczonej na rzecz obcego państwa.

§ 4. Jeżeli okoliczności, o których mowa w § 2, wystąpią na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, organ wykonujący powiadamia pisemnie obce państwo o odmowie udzielenia mu pomocy, niezwłocznie po podjęciu decyzji w tej sprawie, nie później niż w terminie 3 miesięcy od dnia otrzymania wniosku od tego państwa. Przepis art. 66c § 5 stosuje się odpowiednio.

§ 5. W powiadomieniu, o którym mowa w § 4, wskazuje się również przyczyny odmowy udzielenia pomocy.

§ 6. Do wniosku o dochodzenie należności pieniężnych stosuje się odpowiednio art. 66m § 1 i 2.

Art. 66x. § 1. Wniosek o dochodzenie należności zawiera:

- 1) nazwę, adres i inne informacje identyfikujące organ wnioskujący,
- 2) nazwisko lub nazwę oraz adres zobowiązanego lub osoby trzeciej będącej w posiadaniu majątku zobowiązanego, a także inne informacje identyfikujące te podmioty,
- 3) wskazanie tytułu wykonawczego,
- 4) rodzaje i kwoty należności, w tym kwotę należności głównej, odsetek i

- którym ma siedzibę organ wnioskujący;
- e) rodzaj i kwotę należności, w tym wysokość kwoty głównej, odsetek i wszelkich innych kar, grzywien i należnych kosztów podane w walutach Państw Członkowskich, w których mieszczą się obydwie organy;
 - f) datę powiadomienia adresata o instrumencie przez organ wnioskujący i/lub przez organ udzielający pomocy;
 - g) datę, od której egzekucja jest możliwa, jak również okres w jakim jest możliwa, zgodnie z przepisami prawa obowiązującymi w Państwie Członkowskim, w którym ma siedzibę organ wnioskujący;
 - h) wszelkie inne istotne informacje.

4. Wniosek o dochodzenie należności będzie również zawierał oświadczenie organu wnioskującego, że spełnione zostały warunki określone w ust. 2.

patrz poz. 47

patrz poz. 45

5. Jeżeli organ wnioskujący uzyska istotne informacje dotyczące sprawy, która jest przedmiotem wniosku o dochodzenie należności, przekaże je niezwłocznie organowi

- wszystkich innych kar, grzywien i należnych kosztów, wyrażone w złotych polskich i w walucie państwa, do którego wniosek jest kierowany,
- 5) datę doręczenia tytułu wykonawczego,
- 6) datę, od której jest możliwe wszczęcie egzekucji należności pieniężnej i okres, w którym egzekucja ta może być prowadzona zgodnie z prawem Rzeczypospolitej Polskiej,
- 7) inne informacje istotne dla dochodzenia należności pieniężnych.

§ 2. Wniosek o dochodzenie należności pieniężnych zawiera oświadczenie organu wnioskującego, że zostały spełnione warunki, o których mowa w art. 66t § 1.

§ 3. Wysokość dochodzonych należności pieniężnych przelicza się na walutę obcego państwa według średniego kursu złotego w stosunku do waluty tego państwa, ogłoszonego przez Prezesa Narodowego Banku Polskiego w dniu podpisania wniosku o dochodzenie należności pieniężnych.

Art. 66y. § 1. Wniosek o dochodzenie należności pieniężnych lub ich zabezpieczenie sporządza się pisemnie według ustalonego wzoru.

§ 2. Wniosek, o którym mowa w § 1, oraz oświadczenie, o którym mowa w art. 66x § 2, podpisuje organ wnioskujący i opatruje go swoją pieczęcią urzędową.

§ 3. Do wniosku o dochodzenie należności pieniężnych dołącza się urzędowy odpis lub urzędowo albo notarialnie poświadczoną kopię tytułu wykonawczego, oraz, jeżeli to potrzebne, oryginały lub poświadczone w powyższy sposób kopie innych dokumentów niezbędnych do dochodzenia należności pieniężnych.

§ 4. Dołączany do wniosku, o którym mowa w § 1, tytuł wykonawczy może obejmować kilka należności pieniężnych przysługujących od tego samego zobowiązanego.

§ 5. W przypadku uzyskania przez organ wnioskujący informacji istotnych dla

		udzielającemu pomocy.	dochodzenia należności pieniężnych będących przedmiotem wniosku o ich dochodzenie, organ ten przekazuje je niezwłocznie obcemu państwu.
43.	K	Art. 26. W przypadku, gdy organ, do którego zwrócono się z wnioskiem, podejmie decyzję na mocy pierwszego ustępu artykułu 14 dyrektywy 76/308/EWG - o odrzuceniu wniosku o udzielenie pomocy, to powiadomi o tym w formie pisemnej organ wnioskujący, podając przyczyny takiego odrzucenia. Takie powiadomienie zostanie wykonane przez organ, do którego zwrócono się z wnioskiem bezzwłocznie po podjęciu takiej decyzji, a w każdym przypadku w ciągu trzech miesięcy od daty otrzymania wniosku o udzielenie pomocy.	patrz poz. 42 - art. 66w § 4 i 5
44.	K	Art. 13. Wnioski o windykację lub o zastosowanie środków zapobiegawczych mogą odnosić się do osób, o których mowa w artykule 4	patrz poz. 42 art. 66w § 6
45.	K	Art. 12. 1. Wnioski o rewindykację lub o zastosowanie środków zapobiegawczych, o których mowa odpowiednio w artykułach 6 i 13 dyrektywy 76/308/EWG sporządzane są w formie pisemnej zgodnie z wzorem wskazanym w Załączniku III do niniejszej dyrektywy. Wnioski takiego rodzaju, zawierające oświadczenie, że zostały wypełnione warunki ustanowione w dyrektywie 76/308/EWG w sprawie wszczynania procedury wzajemnej pomocy, zostaną opatrzone pieczęcią urzędową organu wnioskującego i podpisane przez urzędnika odpowiednio upoważnionego do sporządzenia takiego wniosku. 2. Dokument (instrument) pozwalający na zastosowanie procedury egzekucyjnej zostanie dołączony do wniosku o windykację lub o zastosowanie środków zapobiegawczych. W przypadku, gdy kilka roszczeń dotyczy jednej i tej samej osoby - można wystawić jeden dokument takiego rodzaju. Dla celów artykułów od 13 do 20 niniejszej dyrektywy, wszelkie roszczenia objęte tym samym dokumentem pozwalającym na zastosowanie środków przymusu uważane będą za stanowiące jedno roszczenie.	patrz poz. 42 - art. 66y § 1 patrz poz. 42 - art. 66x § 2 patrz poz. 42 - art. 66y § 3 i 4

46.	R	<p>Art. 6. 1. Na wniosek organu wnioskującego, organ udzielający pomocy, zgodnie z ustawami, rozporządzeniami i przepisami administracyjnymi stosującymi się do dochodzenia podobnych roszczeń powstałych w Państwie Członkowskim, w którym ma swoją siedzibę organ udzielający pomocy, będzie dochodzić roszczeń, które są przedmiotem instrumentu umożliwiającego dochodzenie.</p> <p>2. Dla tego celu wszelkie roszczenia, w zakresie których wystawiony został wniosek o dochodzenie będą traktowane jako roszczenia Państwa Członkowskiego, w którym ma swoją siedzibę organ udzielający pomocy, z wyjątkiem sytuacji, w których ma zastosowanie art. 12.</p> <p>patrz poz. 52</p>	<p>patrz poz. 48 - art. 66za § 1-4</p> <p>Art. 66z. § 1. Należności pieniężne obcego państwa, na które wystawiony został zagraniczny tytuł wykonawczy, traktuje się jak należności powstałe na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, z zastrzeżeniem § 2.</p> <p>§ 2. O ile prawo Unii Europejskiej nie stanowi inaczej, do należności pieniężnych dochodzonych na wniosek obcego państwa można niestosować uprzywilejowanej kolejności zaspokojenia, z której korzystają analogiczne należności pieniężne polskich wierzycieli.</p>
47.	K	<p>Art. 14. 1. Jeśli waluta Państwa Członkowskiego organu, do którego zwrócono się z wnioskiem jest inna, niż waluta Państwa Członkowskiego organu wnioskującego, to organ wnioskujący powinien wskazać w obu walutach kwotę roszczenia stanowiącego przedmiot windykacji.</p> <p>2. Kursem wymiany, wykorzystanym dla celów wymienionych w ustępie 1 będzie kurs sprzedaży ostatnio notowany na najbardziej reprezentatywnym rynku lub rynkach walutowych Państwa Członkowskiego organu wnioskującego - z dnia, w którym podpisano wniosek o windykację.</p>	<p>patrz poz. 42 - art. 66x § 1 pkt 4 i § 3</p>
48.	R	<p>Art. 8. 1. Instrument umożliwiający egzekucję należności zostanie bezpośrednio uznany i automatycznie potraktowany jako instrument Państwa Członkowskiego, w którym ma siedzibę organ udzielający pomocy.</p> <p>2. Niezależnie od pierwszego ustępu, instrument umożliwiający egzekucję należności może - tam gdzie jest to możliwe i zgodne z przepisami obowiązującymi w Państwie</p>	<p>Art. 66za. § 1. W przypadku otrzymania przez organ wykonujący od obcego państwa wniosku o dochodzenie należności pieniężnych objętych zagranicznym tytułem wykonawczym, organ ten wystawia na jego podstawie tytuł wykonawczy zgodnie z wzorem, o którym mowa w art. 26 § 1, chyba że zagraniczny tytuł wykonawczy został sporządzony nieprawidłowo.</p> <p>§ 2. Tytuł wykonawczy wystawiony przez organ wykonujący może nie zawierać treści określonej w art. 27 § 1 w zakresie, w jakim tych treści nie zawiera</p>

		<p>Członkowskim, w którym ma siedzibę organ udzielający pomocy - zostać przyjęty jako instrument upoważniający do egzekucji na terytorium tego Państwa Członkowskiego lub może zostać uznany za taki instrument, albo też uzupełniony lub zastąpiony takim instrumentem.</p> <p>W ciągu trzech miesięcy od daty otrzymania wniosku o dochodzenie należności Państwa Członkowskie powinny dokonać takiego przyjęcia, uznania, uzupełnienia lub zastąpienia instrumentu, z wyjątkiem przypadków określonych w trzecim akapicie. Nie można odrzucić wniosku, jeżeli instrument umożliwiający egzekucję został prawidłowo sporządzony. Organ udzielający pomocy poinformuje organ wnioskujący o przyczynach przedłużenia trzymiesięcznego okresu.</p> <p>W przypadku gdyby którakolwiek z tych formalności spowodowała zakwestionowanie należności lub instrumentu umożliwiającego egzekucję wydane przez organ wnioskujący, stosuje się art. 12.</p>	<p>zagraniczny tytuł wykonawczy.</p> <p>§ 3. W tytule wykonawczym wystawionym przez organ wykonujący wskazuje się ten organ jako wierzyciela wnioskującego o wszczęcie egzekucji.</p> <p>§ 4. Organ wykonujący, w terminie 3 miesięcy od dnia otrzymania wniosku o dochodzenie należności pieniężnych, kieruje wystawiony przez siebie tytuł wykonawczy do właściwego organu egzekucyjnego w celu wykonania. Jednocześnie organ wykonujący przesyła do właściwego organu egzekucyjnego kopię zagranicznego tytułu wykonawczego celem doręczenia jej zobowiązanemu, chyba że tytuł ten został wcześniej doręczony. Przepisów art. 15 nie stosuje się.</p> <p>§ 5. Organ wykonujący niezwłocznie informuje obce państwo o skierowaniu wystawionego przez siebie tytułu wykonawczego do organu egzekucyjnego.</p> <p>§ 6. W przypadku niedotrzymania przez organ wykonujący terminu, o którym mowa w § 4, organ ten informuje obce państwo o przyczynie jego niedotrzymania.</p> <p>§ 7. Jeżeli skutek podjęcia czynności, o których mowa w § 4, zostaną zakwestionowane dochodzone należności pieniężne lub zagraniczny tytuł wykonawczy je obejmujący, stosuje się odpowiednio przepisy art. 66zf, 66zg i 66zi.</p>
49.	K	<p>Art. 15. 1. Organ - do którego skierowano wniosek - w sposób bezzwłoczny, w formie pisemnej, a w każdym razie w ciągu siedmiu dni od otrzymania wniosku o windykację lub o zastosowanie środków zapobiegawczych:</p> <p>(a) potwierdzi otrzymanie wniosku;</p> <p>(b) wystąpi do organu wnioskującego o uzupełnienie wniosku, jeśli nie zawiera on informacji lub innych szczegółów wspomnianych w artykule 7 dyrektywy 76/308/EWG.</p> <p>Organ wnioskujący udostępni wszelkie informacje, do których ma dostęp.</p> <p>2. Jeśli organ, do którego wniosek został skierowany, nie</p>	<p>patrz poz. 21</p> <p>Art.66zb. § 1. W przypadku otrzymania od obcego państwa wniosku o dochodzenie należności pieniężnych, organ wykonujący niezwłocznie, nie później niż w terminie 7 dni od otrzymania wniosku, występuje pisemnie do obcego państwa o uzupełnienie wniosku, jeżeli nie zawiera on informacji określonych w art. 66x § 1 i 2.</p> <p>§ 2. Jeżeli z wnioskiem, o którym mowa w § 1, zwraca się obce państwo, organ wnioskujący przekazuje dostępne informacje.</p> <p>§ 3. Jeżeli organ wykonujący nie podejmie czynności, o których mowa w art. 66za § 1 i 4, w terminie 3 miesięcy od dnia otrzymania wniosku o dochodzenie</p>

		<p>podejmie wymaganych działań w ciągu trzech miesięcy przewidzianych w artykule 8 dyrektywy 76/308/EEC, to w sposób bezzwłoczny, a w każdym razie w ciągu siedmiu dni od daty wygaśnięcia tego okresu, poinformuje on w formie pisemnej organ wnioskujący o powodach, dla których nie dotrzymał terminu.</p>	<p>należności pieniężnych, informuje pisemnie obce państwo o powodach niepodjęcia tych czynności, niezwłocznie, nie później niż w terminie 7 dni licząc od dnia, w którym upłynął trzymiesięczny okres.</p>
50.	K	<p>Art. 16. W przypadku, gdy w ciągu zasadnie przyjętego okresu czasu dla danej sprawy, cała kwota roszczenia lub jej część nie może być odzyskana lub nie można zastosować środków zapobiegawczych, to organ, do którego wniosek skierowano poinformuje o tym organ wnioskujący, wskazując przy tym na przyczyny takiego stanu rzeczy.</p> <p>Organ, do którego wystąpiono z wnioskiem, będzie informować organ wnioskujący o sytuacji i postępie sprawy lub o wynikach postępowania windykacyjnego lub zastosowanych środkach zapobiegawczych - nie później niż pod koniec każdego okresu sześciu miesięcy od daty potwierdzenia otrzymania wniosku.</p> <p>W świetle informacji otrzymanych od organu, do którego wystąpiono z wnioskiem, organ wnioskujący może zwrócić się z wnioskiem o ponowne otwarcie procedury windykacji lub zastosowanie środków zapobiegawczych. Wniosek taki sporządzony zostanie w formie pisemnej w ciągu dwóch miesięcy od otrzymania informacji o wynikach takiego postępowania i zostanie potraktowany przez organ, do którego wystąpiono z wnioskiem, zgodnie z przepisami mającymi zastosowanie wobec wniosku pierwotnego.</p>	<p>Art. 66zc. § 1. Jeżeli we właściwym terminie dla danej sprawy cała lub część dochodzonych należności pieniężnych nie może być wyegzekwowana, organ wykonujący informuje o tym obce państwo wskazując tego przyczyny.</p> <p>§ 2. Organ wykonujący informuje obce państwo o podjętych działaniach oraz wynikach prowadzonego postępowania egzekucyjnego nie później niż dniu kończącym sześciomiesięczny okres lub każdą jego wielokrotność, licząc od dnia potwierdzenia przyjęcia wniosku.</p> <p>§ 3. Jeżeli informacje, o których mowa w § 2, otrzymał od obcego państwa organ wnioskujący i z tych informacji wynika możliwość dochodzenia należności pieniężnych, organ ten może wystąpić do obcego państwa o ponowne wszczęcie postępowania egzekucyjnego.</p> <p>§ 4. Przepis § 3 stosuje się odpowiednio do pomocy świadczonej na rzecz obcego państwa.</p> <p>§ 5. Wniosek o ponowne wszczęcie postępowania egzekucyjnego sporządza się pisemnie w terminie 2 miesięcy od dnia otrzymania informacji, o których mowa w § 3.</p> <p>§ 6. Do wniosku o ponowne wszczęcie postępowania egzekucyjnego stosuje się przepisy dotyczące wniosku o dochodzenie należności pieniężnych.</p>
51.	R	<p>Art. 9. 1. Należności będą egzekwowane w walucie Państwa Członkowskiego, w którym ma siedzibę organ udzielający pomocy. Cała kwota należności, która zostanie odzyskana przez organ udzielający pomocy, zostanie przekazana organowi wnioskującemu.</p>	<p>patrz poz. 59 art. 66zn § 1</p>

		<p>2. Organ udzielający pomocy może, o ile pozwalają na to przepisy ustaw, rozporządzeń lub przepisy administracyjne obowiązujące w Państwie Członkowskim, w którym się ma siedzibę, i po konsultacji z organem wnioskującym, odroczyć termin płatności należności lub rozłożyć zapłatę należności na raty. Wszelkie odsetki naliczone przez organ udzielający pomocy w związku z odroczeniem zapłaty lub rozłożeniem zapłaty należności na raty zostaną również przekazane Państwu Członkowskiemu, w którym ma siedzibę organ wnioskujący.</p> <p>Od daty bezpośredniego uznania lub przyjęcia, uzupełnienia lub zastąpienia instrumentu umożliwiającego dochodzenie należności zgodnie z art. 8, naliczane będą odsetki za zwłokę zgodnie z przepisami ustaw, rozporządzeń i przepisami administracyjnymi obowiązującymi w Państwie Członkowskim, w którym ma siedzibę organ udzielający pomocy, które również zostaną przekazane Państwu Członkowskiemu, w którym ma siedzibę się organ wnioskujący.</p>	<p>Art. 66zd. § 1. Organ egzekucyjny realizujący wniosek organu wykonującego o udzielenie pomocy obcemu państwu, za zgodą organu wykonującego wyrażoną w uzgodnieniu z obcym państwem, może odroczyć termin płatności należności pieniężnych lub rozłożyć na raty spłatę takich należności, o ile prawo Rzeczypospolitej Polskiej dopuszcza stosowanie takich ulg w spłacie w odniesieniu do analogicznych należności pieniężnych polskich wierzycieli.</p> <p>§ 2. W sprawach, o których mowa w § 1, stosuje się odpowiednio przepisy prawa Rzeczypospolitej Polskiej regulujące udzielanie ulg w spłacie analogicznych należności pieniężnych polskich wierzycieli.</p> <p>Art. 66ze. § 1. Od należności pieniężnych obcych państw objętych tytułem wykonawczym wystawionym przez organ wykonujący nalicza się odsetki z tytułu nieterminowego regulowania należności pieniężnych w wysokości i na zasadach określonych w przepisach Rzeczypospolitej Polskiej regulujących naliczanie takich odsetek od analogicznych należności pieniężnych polskich wierzycieli, z zastrzeżeniem § 2.</p> <p>§ 2. Odsetki, o których mowa w § 1, nalicza się od dnia wystawienia tytułu wykonawczego.</p>
52.	R	Art. 10. Niezależnie od art. 6 ust. 2, należności podlegające dochodzeniu nie muszą konieczne korzystać z przywilejów przyznawanych podobnym należnościom w Państwie Członkowskim, w którym ma siedzibę organ udzielający pomocy.	patrz poz. 46 art. 66z § 2
53.	R	Art. 11. Organ udzielający pomocy poinformuje organ wnioskujący natychmiast po nadaniu biegu sprawie, w której otrzymał wniosek o dochodzenie roszczenia.	patrz poz. 48 - art. 66y § 5
54.	R	Art. 12. 1. Jeżeli w trakcie procedury dochodzenia roszczenie oraz/ lub instrument umożliwiający jego zaspokojenie wydane w Państwie Członkowskim, w którym ma swoją siedzibę organ wnioskujący są zakwestionowane przez zainteresowaną stronę,	Art. 66zf. § 1. W trakcie postępowania egzekucyjnego wszczętego na wniosek obcego państwa, zobowiązany zgłasza zastrzeżenia dotyczące zagranicznego tytułu wykonawczego lub należności pieniężnych objętych tym tytułem, zwane dalej "zarzutami", wyłącznie do właściwych władz tego państwa, zgodnie z

strona ta wniesie sprawę przed właściwym organem Państwa Członkowskiego, w którym ma swoją siedzibę organ wnioskujący, zgodnie z obowiązującymi tam prawami, organ wnioskujący powiadomi o owych działaniach organ udzielający pomocy. Strona zainteresowana może również powiadomić organ udzielający pomocy o tych działaniach.

2. Gdy tylko organ udzielający pomocy otrzyma powiadomienie, o którym mowa w ust. 1, albo od organu wnioskującego, albo od strony zainteresowanej, zawiesi procedurę dochodzenia od momentu decyzji właściwego organu w tej sprawie, chyba że organ wnioskujący wystosuje inną prośbę zgodnie z drugim akapitem. Gdyby organ udzielający pomocy uważał to za konieczne, i bez naruszenia art. 13, organ udzielający pomocy może podjąć działania zapobiegawcze w celu zagwarantowania dochodzenia w takim zakresie, w jakim prawa, lub przepisy pozostające w mocy w Państwie Członkowskim, w którym ma on swoją siedzibę, pozwalają na takie działania w podobnych przypadkach.

Niezależnie od pierwszego akapitu ust. 2, organ wnioskujący może zgodnie z przepisami ustaw, rozporządzeń i praktyką administracyjną obowiązującymi w Państwie Członkowskim, w którym ma siedzibę, zwrócić się do organu udzielającego pomocy o dochodzenie kwestionowanej należności, o ile odpowiednie przepisy ustaw, rozporządzeń i praktyka administracyjna obowiązujące w Państwie Członkowskim, w którym ma siedzibę organ udzielający pomocy, zezwalają na takie działanie. Jeżeli wynik postępowania dotyczącego zakwestionowanej należności jest korzystny dla dłużnika, organ wnioskujący jest zobowiązany do zwrotu wszelkich ściągniętych kwot, wraz z należnym odszkodowaniem, zgodnie z przepisami prawa obowiązującymi w Państwie Członkowskim, w którym ma siedzibę organ udzielający pomocy.

prawem tego państwa. O wniesionych zarzutach zobowiązany może powiadomić organ wykonujący lub organ egzekucyjny.

§ 2. Organ wykonujący, który otrzymał powiadomienie o wniesionych przez zobowiązanego zarzutach, powiadamia o tym właściwy organ egzekucyjny.

§ 3. Organ wykonujący informuje organ egzekucyjny o podjętym przez obce państwo rozstrzygnięciu w sprawie wniesionych zarzutów.

§ 4. Organ egzekucyjny wstrzymuje postępowanie egzekucyjne z dniem powiadomienia go o wniesionych zarzutach, o których mowa w § 1, do dnia powiadomienia go o rozstrzygnięciu obcego państwa w sprawie wniesionych zarzutów, z zastrzeżeniem § 5.

§ 5. Jeżeli w przypadku, o którym mowa w § 1, obce państwo zwróci się do organu wykonującego o kontynuowanie egzekucji, organ ten kieruje wniosek w tej sprawie do organu egzekucyjnego, chyba że prawo Rzeczypospolitej Polskiej nie zezwala na podjęcie takich działań w odniesieniu do analogicznej należności pieniężnych polskiego wierzyciela. Przepis art. 57 § 1 stosuje się odpowiednio.

§ 6. W przypadku, o którym mowa w § 1, organ wykonujący może wystąpić do organu egzekucyjnego o zabezpieczenie dochodzonych należności pieniężnych, jeżeli przepisy zawarte w dziale IV pozwalają na zabezpieczenie analogicznej należności pieniężnej polskiego wierzyciela.

§ 7. Organ wykonujący powiadamia obce państwo o podjętych działaniach, o których mowa w § 5 i 6.

§ 8. Z wnioskiem, o którym mowa w § 5 i 6, może wystąpić do obcego państwa organ wnioskujący, z tym że nie może domagać się od tego państwa udzielenia wnioskowanej pomocy, jeżeli prawo obcego państwa na to nie zezwala.

Art. 66zg. § 1. Jeżeli w wyniku postępowania prowadzonego przez obce państwo w sprawie wniesionych zarzutów uznano je za zasadne, organ egzekucyjny jest zobowiązany do wypłaty zobowiązanemu roszczeń z tytułu nienależnie wyegzekwowanych kwot zgodnie z art. 64c § 3 oraz przyznanego odszkodowania na podstawie art. 168b.

§ 2. Organ egzekucyjny niezwłocznie powiadamia organ wykonujący o wysokości należnych kwot z tytułów, o których mowa w § 1, zwanych dalej "kwotami zwracanymi zobowiązanemu".

§ 3. Organ wykonujący po otrzymaniu powiadomienia, o którym mowa w § 2,

	<p>3. W przypadku, gdy kwestionuje się środki dochodzenia roszczeń zastosowane w Państwie Członkowskim, w którym ma swoją siedzibę organ udzielający pomocy, sprawa zostanie wniesiona przed właściwy organ tego Państwa Członkowskiego zgodnie z jego ustawami i rozporządzeniami.</p> <p>4. Tam, gdzie właściwym organem, przed którym wniesiona została sprawa zgodnie z postanowieniami ust. 1, jest trybunał sądowy albo administracyjny, decyzja tego trybunału, o ile jest ona korzystna dla organu wnioskującego i umożliwia dochodzenie roszczenia w Państwie Członkowskim, w którym organ wnioskujący ma swoją siedzibę, stanowić będzie "instrument umożliwiający dochodzenie" w rozumieniu art. 6 - 8, a dochodzenie należności powinno dalej następować na podstawie tej decyzji.</p>	<p>występuje do obcego państwa o pokrycie kwot zwracanych zobowiązaniem.</p> <p>Art. 66zh. § 1. Jeżeli z wnioskiem analogicznym do wniosku, o którym mowa w art.66zf § 5, zwrócił się do obcego państwa organ wnioskujący, a w wyniku postępowania prowadzonego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej uznano, że zachodzą przesłanki, o których mowa w art. 33 pkt 1-4, 6, 7 lub 10, organ wnioskujący jest zobowiązany do przekazania obcemu państwu środków na pokrycie kwot zwracanych zobowiązaniem przez obce państwo zgodnie z prawem tego państwa. Organ wnioskujący może dokonać rozliczenia kwot zwracanych zobowiązaniem z udziałem obcego państwa.</p> <p>§ 2. Przekazania, o którym mowa w § 1, dokonuje się w terminie 2 miesięcy od dnia otrzymania od obcego państwa wniosku w takiej sprawie.</p> <p>§ 3. Polski wierzyciel, który doprowadził do powstania kwot zwracanych zobowiązaniem jest zobowiązany do przekazania organowi wnioskującemu środków na pokrycie tych kwot w terminie 14 dni od dnia otrzymania wezwania organu wnioskującego do pokrycia tych kwot. W przypadku niewykonania wezwania w tym terminie, organ wnioskujący stosuje odpowiednio art. 64c § 5 i 7.</p> <p>Art. 66zi. § 1. Jeżeli sprawa zarzutów była przedmiotem postępowania przed właściwym sądem obcego państwa i z orzeczenia sądu wynika możliwość kontynuowania postępowania egzekucyjnego, orzeczenie sądu stanowi zagraniczny tytuł wykonawczy.</p> <p>§ 2. Jeżeli z orzeczenia, o którym mowa w § 1, wynika inna wysokość dochodzonej należności, organ wykonujący aktualizuje tytuł wykonawczy. Przepisy wydane na podstawie art. 6 § 2 stosuje się odpowiednio.</p>
55.	K Art. 17. 1. Organ, do którego wniosek został skierowany, zostanie powiadomiony o wszelkich działaniach podważających roszczenie lub instrument pozwalający na egzekwowanie roszczenia - podjętych w Państwie	Art. 66zj. § 1. Polski wierzyciel niezwłocznie informuje organ wnioskujący o podjętych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej działaniach polegających na zakwestionowaniu dochodzonych należności pieniężnych lub wystawionego na

	<p>Członkowskim organu wnioskującego – a to bezzwłocznie po uzyskaniu przez organ wnioskujący informacji o takim działaniu.</p> <p>2. Jeśli prawo, przepisy i praktyka administracyjna - obowiązujące w Państwie Członkowskim organu, do którego wniosek został skierowany - nie zezwala na zastosowanie środków zapobiegawczych lub windykacji wymaganych na mocy drugiego punktu artykułu 12 (2) dyrektywy 76/308/EWG, to organ, do którego wystąpiono z wnioskiem powiadomi bezzwłocznie o wystąpieniu takiej okoliczności, a w każdym razie, zrobi to w ciągu miesiąca od otrzymania powiadomienia, o którym mowa w ustępie 1.</p> <p>3. Zgodnie punktem 2 artykułu 12(2) dyrektywy 76/308/EWG organ wnioskujący będzie powiadamiany o każdym działaniu podjętym w Państwie Członkowskim organu, do którego wniosek skierowano w celu zapłaty windykowanych kwot lub pokrycia kosztów związanych z windykacją roszczenia, a to po uzyskaniu informacji o takim działaniu przez organ, do którego wniosek skierowano.</p> <p>W miarę możliwości organ, do którego zwrócono się z wnioskiem, dopuści organ wnioskujący do postępowania mającego na celu rozliczenie kwoty spłaty i należności z tytułu kosztów. Na uzasadniony wniosek organu, do którego zwrócono się z wnioskiem, organ wnioskujący przekaze należne kwoty z tytułu pokrycia takich kosztów w ciągu dwóch miesięcy od otrzymania wymienionego wniosku.</p>	<p>nie tytułu wykonawczego.</p> <p>§ 2. Informację, o której mowa w § 1, organ wnioskujący przekazuje niezwłocznie obcemu państwu.</p> <p>§ 3. Jeżeli informację o działaniach analogicznych do działań, o których mowa w § 1, otrzymał od obcego państwa organ wykonujący, a prawo Rzeczypospolitej Polskiej mające zastosowanie do analogicznej należności pieniężnej polskiego wierzyciela nie pozwala na podjęcie działań, o których mowa w art. 66zf § 5 i 6, organ ten niezwłocznie powiadamia o tym obce państwo.</p> <p>§ 4. Powiadomienia, o którym mowa w § 3, dokonuje się niezwłocznie po otrzymaniu informacji od obcego państwa o zakwestionowaniu dochodzonych należności pieniężnych lub wystawionego na nie tytułu wykonawczego, nie później jednak niż w terminie miesiąca od otrzymania takiej informacji.</p> <p>patrz poz. 54 art. 66zf § 7</p> <p>patrz poz. 59 art. 66zn § 3 i poz. 54 art. 66zh § 2</p>
56.	<p>K</p> <p>Art. 18. 1. Jeśli wniosek o windykację lub o zastosowanie środków zapobiegawczych utraci swój cel na skutek zapłaty roszczenia lub jego umorzenia albo z innego powodu, wówczas organ wnioskujący poinformuje bezzwłocznie w formie pisemnej organ, do którego wniosek został skierowany, o zaistniałej sytuacji w celu umożliwienia temu organowi zaprzestania wszelkich podjętych działań.</p> <p>2. W przypadku, gdy kwota roszczenia będąca przedmiotem</p>	<p>Art. 66zk. § 1. Jeżeli wniosek o dochodzenie należności pieniężnych stanie się bezprzedmiotowy ze względu na ich zapłatę, umorzenie lub z innego powodu, organ wnioskujący informuje o tym niezwłocznie obce państwo.</p> <p>§ 2. Informacja, o której mowa w § 1, otrzymana od obcego państwa stanowi podstawę do zaprzestania działań prowadzonych przez właściwy organ egzekucyjny lub rekwizycyjny.</p> <p>§ 3. Jeżeli wysokość należności pieniężnych objętych wnioskiem, o którym mowa</p>

wniosku zostanie zmieniona z jakiegokolwiek powodu, wówczas o zaistniałej sytuacji organ wnioskujący poinformuje bezzwłocznie w formie pisemnej organ, do którego zwrócono się z wnioskiem i, w zależności od przypadku, wystawi nowy dokument stanowiący podstawę egzekucji roszczenia.

3. Jeśli zmiana wysokości kwoty roszczenia polega na jej zmniejszeniu, to organ, do którego zwrócono się z wnioskiem będzie kontynuować podjęte działania mające na celu windykację lub podjęcie środków zapobiegawczych – przy czym działania zostaną ograniczone do kwoty pozostałej należną.

Jeśli w czasie, gdy organ, do którego zwrócono się z wnioskiem, został poinformowany o pomniejszeniu kwoty roszczenia - nadwyżka kwoty nadal należnej została już odzyskana, ale procedura transferu, o której mowa w artykule 19 nie została jeszcze rozpoczęta - wówczas organ, do którego zwrócono się z wnioskiem zwróci kwotę nadpłaty osobie do niej uprawnionej.

4. Jeśli zmiana kwoty roszczenia polega na jej zwiększeniu, wówczas organ wnioskujący skieruje do organu, do którego zwraca się z wnioskiem, dodatkowy wniosek o windykację lub o zastosowanie środków zapobiegawczych.

Organ, do którego zwrócono się z dodatkowym wnioskiem, zajmie się nim, w takim stopniu i w takim czasie, jak w przypadku wniosku pierwotnego. W przypadku, gdy postęp poczyniony w już rozpoczętym postępowaniu uniemożliwi uwzględnienie wniosku dodatkowego, wówczas organ, do którego zwrócono się z wnioskiem będzie musiał uwzględnić taki wniosek jedynie w przypadku, gdy kwota we wniosku dodatkowym jest nie mniejsza niż kwota, o której mowa w artykule 25(2).

5. W celu przewalutowania zmienionej kwoty roszczenia na

w § 1, ulegnie zmianie, organ wnioskujący niezwłocznie informuje o tym pisemnie obce państwo.

§ 4. Polski wierzyciel powiadamiając organ wnioskujący o zmianie wysokości należności pieniężnych objętych wnioskiem o ich dochodzenie dołącza zaktualizowany tytuł wykonawczy, jeżeli przepisy wydane na podstawie art. 6 § 2 nakładają na niego obowiązek takiej aktualizacji.

§ 5. Jeżeli zmiana, o której mowa w § 3, polega na zmniejszeniu należności pieniężnych, organ wykonujący powiadamia o tym właściwy organ egzekucyjny, który ogranicza egzekucję do kwoty wskazanej w tym powiadomieniu.

§ 6. Jeżeli przed terminem przekazania informacji, o której mowa w § 5, należności pieniężne zostały wyegzekwowane w kwocie wyższej niż wynika to z tej informacji, a wyegzekwowane należności pieniężne nie zostały przekazane obcemu państwu, nienależnie wyegzekwowane kwoty podlegają zwrotowi zobowiązanemu.

§ 7. Jeżeli zmiana, o której mowa w § 3, polega na zwiększeniu należności pieniężnych, organ wnioskujący występuje do obcego państwa z dodatkowym wnioskiem o dochodzenie należności pieniężnych.

§ 8. W przypadku otrzymania przez organ wykonujący od obcego państwa dodatkowego wniosku o dochodzenie należności pieniężnych, stosuje się odpowiednio przepisy dotyczące wniosku o dochodzenie należności pieniężnych.

§ 9. Dodatkowy wniosek o dochodzenie należności pieniężnych, zgłoszony po zakończeniu postępowania egzekucyjnego wszczętego na podstawie pierwotnego wniosku, podlega wykonaniu, jeżeli dotyczy należności pieniężnych nie mniejszych niż 1 500 EUR.

§ 10. Do należności pieniężnych polskich wierzycieli będących przedmiotem dodatkowego wniosku o dochodzenie należności pieniężnych stosuje się kursy

		walutę Państwa Członkowskiego organu, do którego zwrócono się z takim wnioskiem, organ wnioskujący wykorzysta kurs wymiany wykorzystany we wniosku pierwotnym.	wymiany, o których mowa w art. 66e § 3 i art. 66x § 3, mające zastosowanie przy sporządzaniu pierwotnego wniosku.
57.	R	<p>Art. 13. Na uzasadniony wniosek organu wnioskującego, organ udzielający pomocy podejmie działania zapobiegawcze, aby zapewnić dochodzenie roszczenia w takim zakresie, w jakim pozwalają na to ustawy i rozporządzenia obowiązujące w Państwie Członkowskim, w którym organ udzielający pomocy posiada swoją siedzibę.</p> <p>W celu nadania skuteczności postanowieniom ust. 1, będą stosowane odpowiednio art. 6, 7 ust. 1, 3 i 5, art. 8, 11, 12 i 14.</p>	Art. 66zl. Należności pieniężne mogą być zabezpieczone na uzasadniony wniosek obcego państwa lub organu wnioskującego. Przepisy niniejszego oddziału dotyczące dochodzenia należności pieniężnych stosuje się odpowiednio.
58.	R	<p>Art. 15. 1. Kwestie dotyczące okresów ograniczeń będą regulowane wyłącznie ustawodawstwem obowiązującym w Państwie Członkowskim, w którym umiejscowiona jest siedziba organu wnioskującego.</p> <p>2. Kroki, podjęte przez organ udzielający pomocy w celu dochodzenia roszczenia stosownie do wniosku o udzielenie pomocy, które w przypadku podjęcia ich przez organ wnioskujący, miałyby skutek zawieszający lub przerywający okres ograniczenia według postanowień obowiązujących praw w Państwie Członkowskim, w którym ma swoją siedzibę organ wnioskujący, uważać się będzie za podjęte w tym ostatnim, jeśli chodzi o skutek.</p>	<p>Art.66zm. § 1. Okresy ograniczeń w dochodzeniu należności pieniężnych na wniosek obcego państwa regulują przepisy tego państwa.</p> <p>§ 2. Zastosowane przez obce państwo środki egzekucyjne lub ulgi w spłacie, o których mowa w art. 66zd § 1, wywołują taki sam skutek, jak podjęte na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.</p>
59.	K	Art. 19. Każda kwota odzyskana przez organ, do którego zwrócono się z wnioskiem, włącznie z odsetkami, o których mowa w artykule 9(2) dyrektywy 76/308/EWG - w przypadku gdy będzie to miało zastosowanie, zostanie przekazana organowi wnioskującemu w walucie Państwa Członkowskiego organu, do którego zwrócono się z wnioskiem. Transfer zostanie zrealizowany w ciągu jednego miesiąca od daty zrealizowania windykacji.	<p>Art. 66zn. § 1. Organ egzekucyjny egzekwuje należności pieniężne w złotych i wyegzekwowane należności pieniężne przekazuje organowi wykonującemu. Organ wykonujący całą wyegzekwowaną kwotę należności pieniężnych przekazuje obcemu państwu w terminie miesiąca od dnia ich wyegzekwowania.</p> <p>§ 2. Przepis § 1 stosuje się również do odsetek, o których mowa w art. 66ze § 1, oraz odsetek naliczonych w związku z zastosowaniem ulg w spłacie, o których mowa w art. 66zd § 1.</p> <p>§ 3. Organ wykonujący może dokonać podziału kwoty uzyskanej z egzekucji na dochodzone należności pieniężne i koszty egzekucyjne z udziałem zainteresowanego obcego państwa.</p>

		Właściwe organa Państw Członkowskich mogą uzgodnić inną procedurę transferu środków w wysokości poniżej limitu, o którym mowa w artykule 25(2) niniejszej dyrektywy	§ 4. Organ wykonujący może przyjąć w uzgodnieniu z obcym państwem inny termin przekazywania wyegzekwowanych kwot, jeżeli przekazywana kwota jest mniejsza niż 1 500 EUR.
60.	K	Art. 20. Bez względu na jakiegokolwiek kwoty pozyskane przez organ, do którego skierowano wniosek - w ramach odsetek, o których mowa w artykule 9(2) dyrektywy 76/308/EWG - roszczenie uważane będzie za odzyskane w proporcji do windykacji kwoty wyrażonej w walucie krajowej Państwa Członkowskiego organu, do którego zwrócono się z wnioskiem, zgodnie z kursem wymiany, o którym mowa w artykule 14(2) niniejszej dyrektywy.	Art. 66zo. § 1. Obowiązek uznaje się za wykonany, niezależnie od odsetek pobieranych w okolicznościach, o których mowa w art. 66zd § 1 i odsetek określonych w art. 66ze § 1, jeżeli został on wyegzekwowany w złotych w kwocie, która po przeliczeniu według zasady określonej w art. 66x § 3, jest równa kwocie określonej w walucie obcego państwa w zagranicznym tytule wykonawczym, na podstawie którego obce państwo wystąpiło z wnioskiem o dochodzenie należności pieniężnych. § 2. Przepis § 1 stosuje się odpowiednio do obowiązku egzekwowanego przez obce państwo na wniosek organu wnioskującego. § 3. Jeżeli wyegzekwowana przez obce państwo kwota należności pieniężnych po przeliczeniu na złote według średniego kursu waluty obcego państwa w stosunku do złotego, ogłoszonego przez Prezesa Narodowego Banku Polskiego w dniu otrzymania kwoty, jest wyższa lub niższa od kwoty wykazanej w tytule wykonawczym, różnica stanowi odpowiednio dochód lub stratę polskiego wierzyciela.
61.	K	Art. 28. 1. Jeśli organ, do którego zwrócono się z wnioskiem podejmie decyzję o wystąpieniu o zwrot kosztów, to powiadomi on w formie pisemnej organ wnioskujący o podstawach takiego wystąpienia - że windykacja roszczenia może okazać się problematyczna, że pociągnie za sobą bardzo wysokie koszty lub że związana jest ze zwalczaniem przestępczości zorganizowanej. Organ, do którego zwrócono się z wnioskiem dołączy szczegółowe oszacowanie kosztów, o zwrot których występuje on do organu wnioskującego windykację. 2. Organ wnioskujący windykację potwierdzi bezzwłocznie, w formie pisemnej, otrzymanie wniosku o ustalenie zwrotu kosztów, a w każdym przypadku w ciągu siedmiu dni od otrzymania takiego wniosku.	Art. 66zp. § 1. Jeżeli w przypadkach, o których mowa w art. 64c § 4c, organ wykonujący podejmuje decyzję o ubieganiu się od obcego państwa zwrotu kosztów, powiadamia o tym pisemnie obce państwo. § 2. Do powiadomienia, o którym mowa w § 1, dołącza się szczegółowe zestawienie przewidywanych kosztów. § 3. Jeżeli powiadomienie, analogiczne do powiadomienia, o którym mowa w § 1, otrzymał organ wnioskujący, potwierdza jego otrzymanie, niezwłocznie, nie później jednak niż w terminie 7 dni od dnia otrzymania powiadomienia.

	<p>W ciągu dwóch miesięcy od potwierdzenia otrzymania wyżej wymienionego wniosku organ wnioskujący windykację powiadomi organ, do którego się zwrócił, czy i w jakim zakresie zgadza się z proponowanym sposobem pokrycia kosztów.</p> <p>3. Jeśli organ wnioskujący i organ, do którego wystąpiono z wnioskiem nie osiągną porozumienia odnośnie sposobu pokrycia kosztów, wówczas organ, do którego wystąpiono z wnioskiem będzie kontynuował procedurę windykacyjną zwykłym tokiem.</p>	<p>§ 4. Organ wnioskujący w terminie 2 miesięcy od dnia potwierdzenia, o którym mowa w § 3, informuje obce państwo, czy i w jakim zakresie pokryje wnioskowane koszty.</p> <p>§ 5. Jeżeli organ wykonujący nie uzgodni z zainteresowanym obcym państwem sposobu pokrycia kosztów, nie podejmuje się czynności wywołujących skutki, o których mowa w art. 64c § 4c.</p>
62.	-	<p><u>w art. 69</u></p> <p>§ 3. Przepis § 1 nie ma zastosowania do należności z tytułu składek na ubezpieczenie społeczne, zobowiązań podatkowych oraz należności, o których mowa w art. 2 § 1 pkt 4.</p>
63.	-	<p><u>w art. 105.</u></p> <p>§ 3. Przekazanie, o którym mowa w § 1 pkt 3, i sprzedaż w warunkach określonych w § 2 następuje po cenie oszacowania.</p>
64.	-	<p><u>w art. 110.</u></p> <p>1a. O okolicznościach, o których mowa w § 1, organ egzekucyjny informuje wierzyciela niebędącego jednocześnie organem egzekucyjnym lub organ wykonujący, jeżeli egzekucja jest prowadzona w celu ściągnięcia należności pieniężnych obcego państwa.</p> <p>§ 2. Egzekucja administracyjna z nieruchomości może być prowadzona tylko w celu wyegzekwowania należności pieniężnych określonych lub ustalonych w ostatecznym orzeczeniu, a w przypadku orzeczenia sądu wydanego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej - zaopatrzonego również w klauzulę wykonalności, a także należności pieniężnych wynikających z tytułu wykonawczego, o którym mowa w art. 44 ustawy o poręczeniach i gwarancjach udzielanych przez Skarb Państwa.</p> <p>§ 3. Organ egzekucyjny podejmuje czynności egzekucyjne związane z egzekucją z nieruchomości na wniosek wierzyciela, z tym że jeżeli wierzycielem jest obce państwo - na wniosek organu wykonującego, z zastrzeżeniem § 3a.</p> <p>§ 3a. Organ egzekucyjny podejmuje czynności, o których mowa w § 3, po</p>

otrzymaniu zaliczki na pokrycie przewidywanych wydatków od wierzyciela niebędącego naczelnikiem urzędu skarbowego lub obcym państwem, zwanego dalej "wierzycielem finansującym".

§ 4. Wierzyciel finansujący wpłaca zaliczkę do organu egzekucyjnego sukcesywnie, w miarę podejmowania przez ten organ kolejnych czynności egzekucyjnych. Wysokość poszczególnych wpłat zaliczki określa organ egzekucyjny na podstawie przewidywanych wydatków, z tym że jeżeli do egzekucji z nieruchomości przystąpili kolejni wierzyciele finansujący - również dla tych wierzycieli, rozdzielając kwotę zaliczki pomiędzy wszystkich wierzycieli finansujących w proporcji odpowiadającej stosunkowi ich należności pieniężnych do łącznej kwoty należności pieniężnych wierzycieli finansujących, z zastrzeżeniem § 5.

§ 5. Łączna kwota zaliczki należna od jednego wierzyciela finansującego nie może być większa niż 5% egzekwowanej należności wraz z odsetkami z tytułu niezapłacenia jej w terminie i nie większa niż 11.400 zł, z tym że kwotę odsetek przyjmuje się na dzień ustalenia pierwszej zaliczki.

art. 110b

Art. 110b. Uczestnikami postępowania egzekucyjnego z nieruchomości są:

- 1) zobowiązany;
- 2) wierzyciele egzekwujący, a w przypadku wierzyciela będącego obcym państwem - organ wykonujący;
- 3) osoby, którym przysługują ograniczone prawa rzeczowe lub roszczenia albo prawa osobiste zabezpieczone na nieruchomości;
- 4) organ, który zawarł umowę o oddanie nieruchomości w użytkowanie wieczyste, jeżeli przedmiotem egzekucji jest użytkowanie wieczyste.

art. 115c

Art. 115c. § 1. Z zastrzeżeniem § 2, w podziale kwoty uzyskanej ze sprzedaży nieruchomości oprócz wierzycieli egzekwujących uczestniczą:

- 1) wierzyciele posiadający tytuł wykonawczy z dowodem doręczenia zobowiązanemu wezwania do zapłaty oraz wierzyciele, którzy uzyskali zabezpieczenie powództwa i zgłosili się najpóźniej w dniu uprawomocnienia się postanowienia o przyznaniu własności nieruchomości;

			<p>2) osoby, które przed zajęciem nieruchomości nabyły do niej prawa stwierdzone w protokole opisu i oszacowania wartości nieruchomości lub prawa których zostały zgłoszone i udowodnione najpóźniej w dniu uprawomocnienia się postanowienia o przyznaniu własności;</p> <p>3) pracownicy co do stwierdzonych dokumentem należności za pracę, jeżeli zgłosili swe roszczenia przed sporządzeniem planu podziału."</p> <p>§ 2. Jeżeli wierzycielami egzekwującymi są obce państwa, które nie wyraziły zgody na pokrycie kosztów w okolicznościach, o których mowa w art. 64c § 4c, uczestniczą w podziale kosztów uzyskanych z egzekucji z nieruchomości w takiej części, jaka pozostała po pokryciu należności wierzycieli i osób, o których mowa w § 1.</p> <p><u>Art. 168b</u></p> <p>Art. 168b. Zobowiązany może dochodzić odszkodowania od organu egzekucyjnego lub wierzyciela, a jeżeli wierzycielem jest obce państwo - od organu wykonującego, na podstawie przepisów Kodeksu cywilnego, za szkody wyrządzone wskutek niezgodnego z przepisami prawa wszczęcia lub prowadzenia egzekucji administracyjnej lub postępowania zabezpieczającego.</p>
		Postanowienia końcowe	
65.	R	Art. 24. Państwa Członkowskie wprowadzą w życie środki niezbędne do spełnienia wymogów niniejszej dyrektywy nie później niż w dniu 1 stycznia 1978 r.	-
66.	R	<p>Art. 25. Każde Państwo Członkowskie powiadomi Komisję o środkach, które przyjęło w celu wdrożenia niniejszej dyrektywy. Komisja przekaze te informacje do innych Państw Członkowskich.</p> <p>Każde Państwo Członkowskie będzie corocznie informować Komisję o liczbie wniosków o udzielenie informacji, powiadomienie i dochodzenie należności, złożonych i otrzymanych każdego roku, kwotach należności do wyegzekwowania i kwotach wyegzekwowanych. Komisja będzie co dwa lata przedstawiać Parlamentowi Europejskiemu i Radzie raport na temat wykorzystania tych instrumentów i osiągniętych wyników.</p>	

67.	R	Art. 26. Niniejsza dyrektywa skierowana jest do Państw Członkowskich.	-
68.	K	Art. 29. Każde Państwo Członkowskie będzie informować Komisję nie później, niż do 15 marca każdego roku i w miarę możliwości drogą elektroniczną o wykorzystaniu procedur ustanowionych dyrektywą 76/308/EWG oraz o wynikach osiągniętych w poprzednim roku kalendarzowym, zgodnie z wzorem zawartym w Załączniku IV do niniejszej dyrektywy.	
69.	K	Art. 30. Państwa Członkowskie wprowadzą do 30 kwietnia 2003 r. przepisy ustawodawcze, rozporządzenia i przepisy administracyjne niezbędne do zastosowania niniejszej dyrektywy, i niezwłocznie powiadomią o tym Komisję. W przypadku wprowadzenia w życie przez Państwa Członkowskie takich przepisów, powinny one zawierać odniesienie do niniejszej dyrektywy lub odniesienie to powinno towarzyszyć ich urzędowej publikacji. Metody dokonywania takiego odniesienia określone są przez Państwa Członkowskie.	
70.	K	Art. 31. Komisja poinformuje inne Państwa Członkowskie o działaniach podjętych przez każde Państwo Członkowskie w celu wdrożenia niniejszej dyrektywy. Każde Państwo Członkowskie powiadomi pozostałe Państwa Członkowskie o nazwie i adresie organów właściwych do stosowania niniejszej dyrektywy, a także o przedstawicielach upoważnionych do uzgadniania ustaleń zgodnie z artykułem 18(3) dyrektywy 76/308/EWG.	
71.	K	Art. 32. Niniejszym uchyla się dyrektywę 77/794/EEWG. Odnośniki do uchylonej dyrektywy należy uważać za odnośniki do niniejszej dyrektywy.	
72.	K	Art. 33. Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich.	Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2004 r.
73.	K	Art. 34. Niniejsza dyrektywa skierowana jest do Państw członkowskich.	

* R - oznacza przepis Dyrektywy Rady, K - przepis Dyrektywy Komisji

Dyrektywa Rady

Artykuł	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26
Lp.	1	5	3	31	38	46	42	48	51	52	53	54	57	15	58	18	19	13	24	27	28	29	30	65	66	67
Strona	1	5	1	17	20	25	22	26	28	29	29	29	33	11	34	13	13	8	15	16	16	16	16	38	38	38

Dyrektywa Komisji

Artykuł	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26
Lp.	2	4	34	33	35	36	32	37	39	40	41	45	44	47	49	50	55	56	59	60	22	26	23	20	16	43
Strona	1	4	18	18	19	19	17	20	21	21	21	25	25	26	27	28	31	32	34	34	14	15	14	13	12	24
Artykuł	27	28	29	30	31	32	33	34																		
Lp.	25	61	68	69	70	71	72	73																		
Strona	15	35	38	38	39	39	39	39																		

12.05.2003 r.

DYREKTYWA RADY 2001/44/WE

z dnia 15 czerwca 2001 r.

zmieniająca dyrektywę 76/308/EWG w sprawie wzajemnej pomocy przy windykacji roszczeń wynikających z czynności stanowiących część systemu finansowania Europejskiego Funduszu Orientacji i Gwarancji Rolnej oraz opłat rolnych i cel oraz w odniesieniu do podatku od wartości dodanej i podatków akcyzowych

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 93 i 94,

uwzględniając wniosek Komisji¹,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego²,

uwzględniając opinię Komitetu Ekonomiczno - Społecznego³,

a także mając na uwadze, co następuje:

- 1) Istniejące uregulowania dotyczące wzajemnej pomocy przy windykacji wymienione w dyrektywie 76/308/EWG⁴ należy zmodyfikować, aby sprostać zagrożeniom dla interesów finansowych Wspólnoty i Państw Członkowskich oraz dla rynku wewnętrznego wynikających z nadużyć finansowych.
- 2) W kontekście rynku wewnętrznego wspólnotowe i narodowe interesy finansowe, które w coraz większym stopniu zagrażają nadużycia finansowe, należy chronić tak, aby lepiej gwarantować konkurencyjność i neutralność fiskalną rynku wewnętrznego.
- 3) W celu lepszego zabezpieczenia interesów finansowych Państw Członkowskich oraz neutralności rynku wewnętrznego, roszczenia dotyczące niektórych podatków od dochodu i kapitału oraz podatków od składek ubezpieczeniowych należy włączyć w zakres wzajemnej pomocy przewidzianej dyrektywą 76/308/EWG.
- 4) W celu umożliwienia bardziej wydajnych i skutecznych windykacji roszczeń, w odniesieniu, do których złożono wniosek o windykację, instrument umożliwiający egzekucję roszczenia powinien z zasady być traktowany jako instrument Państwa Członkowskiego, w którym ma swoją siedzibę władza, do której kierowany jest wniosek.

¹ Dz.U. C 269 z 28.08.1998, str. 16 oraz Dz.U. C 179 z 24.06.1999, str. 6.

² Dz.U. C 150 z 28.05.1999, str. 621 oraz opinia wydana dnia 16.05.2001 (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym).

³ Dz.U. C 101 z 12.04.1999, str. 26.

⁴ Dz.U. L 73 z 19.03.1976, str. 18. Dyrektywa ostatnio zmieniona Aktem Przystąpienia z 1994 r.

- 5) Wykorzystanie wzajemnej pomocy dla windykacji nie może być oparte, poza przypadkami wyjątkowymi, na korzyściach finansowych lub procencie od uzyskanych wyników, lecz Państwa Członkowskie powinny być w stanie uzgodnić zasady wynagrodzenia, gdy windykacja stwarza specjalne problemy.
- 6) Środki niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy powinny być przyjęte zgodnie z decyzją Rady 1999/468/WE z dnia 28 czerwca 1999 r. ustanawiającą procedury wykonywania uprawnień wykonawczych powierzonych Komisji⁵.
- 7) Dyrektywę 76/308/EWG należy, zatem odpowiednio zmienić,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

Artykuł 1

Do dyrektywy 76/308/EWG wprowadza się następujące zmiany:

1. Tytuł otrzymuje brzmienie:

„Dyrektywa Rady 76/308/EWG z dnia 15 marca 1976 r. w sprawie wzajemnej pomocy przy windykacji roszczeń dotyczących niektórych opłat, ceł, podatków i innych obciążeń.”

2. Art. 2 otrzymuje brzmienie:

„*Artykuł 2*

Niniejszą dyrektywę stosuje się do wszystkich roszczeń związanych z:

- a) refundacjami, interwencjami i innymi środkami stanowiącymi część całościowego lub częściowego systemu finansowania Europejskiego Funduszu Orientacji i Gwarancji Rolnej (EFOGR), w tym z sumami do pobrania w związku z tymi działaniami;
- b) opłatami i innymi obciążeniami przewidzianymi w ramach wspólnej organizacji rynku dla sektora cukrowego;
- c) należnościami przywozowymi;
- d) należnościami wywozowymi;
- e) podatkiem od wartości dodanej;
- f) akcyzą od:
 - przetworzonego tytoniu,
 - alkoholu i napojów alkoholowych,

⁵ Dz.U. L 184 z 17.07.1999, str. 23.

- olejów mineralnych;
- g) podatkami od dochodu i kapitału;
- h) podatkami od składek ubezpieczeniowych;
- i) odsetkami, karami i grzywnami administracyjnymi oraz kosztami ubocznymi roszczeń określonych w lit. a)-h), z wyłączeniem wszelkich sankcji o charakterze karnym ustalonych przez prawa obowiązujące w Państwie Członkowskim, w którym siedzibę ma władza, do której kierowany jest wniosek.”

3. W art. 3 dodaje się tiret w brzmieniu:

- „ - „należności przywozowe” oznaczają cła i opłaty o skutku równoważnym w przywozie oraz opłaty przywozowe ustanowione w ramach wspólnej polityki rolnej lub w przepisach szczególnych mających zastosowanie do niektórych towarów uzyskanych w wyniku przetworzenia produktów rolnych,
- „należności wywozowych” oznaczają cła i opłaty o skutku równoważnym w wywozie oraz opłaty wywozowe ustanowione w ramach wspólnej polityki rolnej lub w przepisach szczególnych mających zastosowanie do niektórych towarów uzyskanych w wyniku przetworzenia produktów rolnych,
- „podatki od dochodu i kapitału” oznaczają te wymienione w art. 1 ust. 3 dyrektywy 77/799/EWG^{*}, rozumianym w połączeniu z art. 1 ust. 4 tej dyrektywy,
- „podatki od składek ubezpieczeniowych” oznaczają:
 - w Austrii:
 - (i) Versicherungssteuer
 - (ii) Feuerschutzsteuer
 - w Belgii:
 - (i) Taxe annuelle sur les contrats d'assurance
 - (ii) Jaarlijske taks op de verzekeringscontracten
 - w Niemczech:
 - (i) Versicherungssteuer
 - (ii) Feuerschutzsteuer
 - w Danii:
 - (i) Afgift af lystfartøjsforsikringer
 - (ii) Afgift af ansvarsforsikringer for motorkøretøjer m.v.
 - (iii) Stempelafgift af forsikringspraemier

w Hiszpanii:	Impuesto sobre la prima de seguros
w Grecji:	(i) Φόρος κύκλου εργασιών (Φ.Κ.Ε) (ii) Τέλη Χαρτοσήμου
we Francji:	Taxe sure les conventions d'assurances
w Finlandii:	(i) Eraista vakuutusmaksuista suoritettava vero/skatt pa vissa forsakringspremier (ii) Palosuojelumaksu/brandskyddsvavgift
we Włoszech:	Imposte sulle assicurazioni private ed i contratti vitalizi di cui alla legge 29.10.1967 No 1216
w Irlandii:	levy on insurance premiums
w Luksemburgu:	(i) Impot sur les assurances (ii) Impot dans l'interet du service d'incendie
w Niderlandach:	Assurantiebelasting
w Portugalii:	Imposto de selo sobre os premios de seguros
w Szwecji:	brak
w Zjednoczonym Królestwie	insurance premium tax (IPT).

Niniejszą dyrektywę stosuje się również do roszczeń związanych z identycznymi lub analogicznymi podatkami, które uzupełniają lub zastępują podatki od składek ubezpieczeniowych określonych w tiret szóste. Właściwe władze Państwa Członkowskiego powiadamiają się wzajemnie oraz Komisję o datach wejścia w życie takich podatków.

* Dyrektywa Rady 77/799/EWG z dnia 19 grudnia 1977 r. w sprawie wzajemnej pomocy ze strony właściwych władz Państw Członkowskich na polu opodatkowania bezpośredniego (Dz.U. L 336 z 27.12.1977, str. 15). Dyrektywa ostatnio zmieniona Aktem Przystąpienia z 1994 r.”

4. W art. 4 ust. 2 wyrazy „nazwisko i adres” zastępuje się wyrazami „nazwisko, adres i wszelkie inne istotne informacje dotyczące identyfikacji, do których władza wnioskująca ma normalnie dostęp.”

5. W art. 5 ust. 2 wyrazy „nazwisko i adres” zastępuje się wyrazami „nazwisko, adres i wszelkie inne istotne informacje związane z identyfikacją, do których władza wnioskująca ma normalnie dostęp.”

6. Art. 7-10 otrzymują brzmienie:

„Artykuł 7

1. Do wniosku o windykację roszczenia, który władza wnioskująca kieruje do władzy, do której kierowany jest wniosek, musi być dołączony oficjalny lub uwierzytelniony odpis instrumentu, który pozwala na jego stosowanie, wydanego w Państwie Członkowskim, w którym ma swoją siedzibę władza wnioskująca, a także, stosownie do potrzeb, oryginał lub uwierzytelniony odpis innych dokumentów niezbędnych dla przeprowadzenia windykacji.

2. Władza wnioskująca może zwracać się z prośbą o windykację dopiero, gdy:

a) roszczenie i/lub instrument umożliwiający jego stosowanie nie są kwestionowane w Państwie Członkowskim, w którym ma swoją siedzibę, z wyjątkiem przypadków gdy stosowany jest art. 12 ust. 2 akapit drugi,

b) zastosowała w Państwie Członkowskim, w którym ma swoją siedzibę, zastosowała właściwe dostępne procedury windykacji na podstawie instrumentu, określonego w ust. 1 i zastosowane środki nie doprowadzą do pełnego zaspokojenia roszczenia.

3. Wniosek o windykację zawiera:

a) nazwisko, adres i wszelkie inne istotne informacje dotyczące identyfikacji danej osoby i/lub strony trzeciej będącej w posiadaniu jej aktywów;

b) nazwę, adres i wszelkie inne istotne informacje dotyczące identyfikacji władzy wnioskującej;

c) odniesienie do instrumentu umożliwiającego jego stosowanie wydanego przez Państwo Członkowskie, w którym ma siedzibę władza wnioskująca;

d) charakter i kwotę roszczenia, w tym kwotę zasadniczą, odsetki i wszelkie inne kary, grzywny i należne koszty określone w walutach Państw Członkowskich, w których siedziby mają obie władze;

e) datę powiadomienia o instrumencie adresata przez władzę wnioskującą i/lub przez władzę, do której kierowany jest wniosek;

f) datę, od której, oraz okres, w jakim stosowanie jest możliwe zgodnie z prawem obowiązującym w Państwie Członkowskim, w którym siedzibę ma władza wnioskująca;

g) wszelkie inne istotne informacje.

4. Wniosek o windykację zawiera również oświadczenie władzy wnioskującej potwierdzające, że warunki wymienione w ust. 2 zostały spełnione.

5. Gdy tylko władza wnioskująca otrzyma jakiegokolwiek istotne informacje dotyczące sprawy, które dawałyby podstawy do wystawienia wniosku o windykację, władza wnioskująca przekazuje te informacje do władzy, do której kierowany jest wniosek.

Artykuł 8

1. Instrument umożliwiający egzekucję roszczenia jest bezpośrednio uznany i automatycznie potraktowany jako instrument umożliwiający wykonanie roszczenia Państwa Członkowskiego, w którym siedzibę ma władza, do której kierowany jest wniosek.

2. Bez względu na akapit pierwszy, instrument umożliwiający egzekucję roszczenia może, o ile to właściwe i zgodnie z przepisami obowiązującymi w Państwie Członkowskim, w którym siedzibę ma władza, do której kierowany jest wniosek, zostać przyjęty jako lub uznany za instrument upoważniający do egzekucji na terytorium tego Państwa Członkowskiego, albo też uzupełniony lub zastąpiony takim instrumentem.

W terminie trzech miesięcy od daty otrzymania wniosku o windykację Państwa Członkowskie podejmują starania w celu dopełnienia takiego przyjęcia, uzupełnienia lub zastąpienia, z wyjątkiem przypadków, gdy stosuje się akapit trzeci. Nie można go odrzucić, jeśli instrument zezwalający na egzekucję jest prawidłowo sporządzony. Władza, do której kierowany jest wniosek informuje władzę wnioskującą o powodach przedłużenia trzymiesięcznego terminu.

Jeżeli którakolwiek z tych formalności spowoduje zakwestionowanie roszczenia i/lub instrumentu umożliwiającego egzekucję wydanego przez władzę wnioskującą, stosuje się art. 12.

Artykuł 9

1. Roszczenia są zwracane w walucie Państwa Członkowskiego, w którym ma swoją siedzibę władza, do której kierowany jest wniosek. Cała kwota roszczenia, która podlega windykacji przez władzę, do której kierowany jest wniosek, zostanie przekazana przez władzę, do której kierowany jest wniosek władzy wnioskującej.

2. Władza, do której kierowany jest wniosek może, w przypadku, gdy przepisy ustawowe, wykonawcze lub administracyjne obowiązujące w Państwie Członkowskim, w którym ma siedzibę i po konsultacji z władzą wnioskującą, odroczyć dłużnikowi zapłatę lub zezwolić na zapłacenie należności w ratach. Jakiegokolwiek odsetki pobrane przez władzę, do której kierowany jest wniosek, w zakresie takiego odroczenia spłaty są również przekazywane Państwu Członkowskiemu, w którym siedzibę ma władza wnioskująca.

Od daty, z którą instrument umożliwiający egzekucję należności został bezpośrednio uznany lub przyjęty, uznany, uzupełniony lub zastąpiony zgodnie z art. 8, naliczane będą odsetki za zwłokę w płatności zgodnie z przepisami ustawowymi, wykonawczymi

i administracyjnymi obowiązującymi w Państwie Członkowskim, w którym mieści się organ władzy otrzymujący wniosek, które również zostaną przekazane Państwu Członkowskiemu, w którym mieści się wnioskujący organ władzy.

Artykuł 10

Niezależnie od przepisów art. 6 ust. 2, roszczenia które podlegają windykacji nie muszą koniecznie korzystać z przywilejów przyznawanych podobnym roszczeniom w Państwie Członkowskim, w którym siedzibę ma władza, do której kierowany jest wniosek.”

7. Do art. 12 ust. 2 wprowadza się następujące zmiany:
- a) do zdania pierwszego dodaje się wyrazy w brzmieniu: „chyba że władza wnioskująca żąda inaczej zgodnie z akapitem drugim”;
 - b) dodaje się akapit w brzmieniu:

„Bez względu na ust. 2 akapit pierwszy, władza wnioskująca może zgodnie z przepisami ustawowymi, wykonawczymi i administracyjnymi obowiązującymi w Państwie Członkowskim, w którym ma siedzibę, zwrócić się do władzy, do której kierowany jest wniosek o windykację kwestionowanego roszczenia, o ile odpowiednie praktyki ustawowe, wykonawcze i administracyjne obowiązujące w Państwie Członkowskim, w którym siedzibę ma władza, do której kierowany jest wniosek zezwalają na takie działanie. Jeżeli wynik sporu będzie następnie korzystny dla dłużnika, władza wnioskująca będzie zobowiązana do zwrotu wszelkich odzyskanych sum, wraz z należnym odszkodowaniem, zgodnie z przepisami prawa obowiązującymi w Państwie Członkowskim, w którym siedzibę ma władza, do której kierowany jest wniosek.”

8. W art. 14 akapit pierwszy otrzymuje brzmienie:

„Władza, do której kierowany jest wniosek, nie jest zobowiązany:

- a) do udzielenia pomocy, przewidzianej w art. 6-13, jeżeli windykacja roszczenia, z powodu sytuacji dłużnika, spowodowałoby poważne trudności gospodarcze lub społeczne w Państwie Członkowskim, w którym władza ta ma siedzibę, o ile przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne obowiązujące w Państwie Członkowskim, w którym siedzibę ma władza, do której kierowany jest wniosek, pozwalają na takie działanie dla podobnych krajowych roszczeń;
- b) do udzielenia pomocy, przewidzianej w art. 4-13, jeżeli pierwotny wniosek zgodny z art. 4, 5 lub 6 odnosi się do roszczeń starszych niż pięć lat, licząc od momentu, gdy instrument umożliwiający windykację roszczenia został ustanowiony zgodnie z przepisami ustawowymi, wykonawczymi i administracyjnymi obowiązującymi w Państwie Członkowskim, w którym siedzibę ma władza wnioskująca, do daty wniosku. W przypadku, gdy roszczenie lub instrument są kwestionowane, okres czasu zaczyna się od momentu, gdy państwo ubiegające się o członkostwo ustali, że roszczenie lub nakaz egzekucyjny umożliwiający windykację nie może być już podważany.”

9. W art. 17 wyrazy „i istotne dokumenty” zastępuje się wyrazami: „instrument umożliwiający egzekucję oraz inne istotne dokumenty”.

10. Art. 18 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 18

1. Władza, do której kierowany jest wniosek o odzyska od danych osób i zachowa wszelkie związane z windykacją koszty, które ponosi, zgodnie z przepisami ustawowymi i wykonawczymi Państwa Członkowskiego, w którym ma siedzibę, stosującymi się do podobnych roszczeń.

2. Państwo Członkowskie powstrzymuje się od wszelkich wzajemnych roszczeń o zwrot kosztów wynikających z wzajemnej pomocy, którą Państwa świadczą sobie nawzajem na mocy niniejszej dyrektywy.

3. W przypadku, gdy windykacja stwarza specyficzne problemy, dotyczy bardzo dużej kwoty kosztów lub wiąże się ze zwalczaniem zorganizowanej przestępczości, władza wnioskująca i władza, do której kierowany jest wniosek mogą uzgodnić zwrot odpowiedni do danego przypadku.

4. Państwo Członkowskie, w którym ma swoją siedzibę władza wnioskująca pozostaje zobowiązane Państwu Członkowskiemu, w którym ma swoją siedzibę władza, do której kierowany jest wniosek do zwrotu kosztów poniesionych w wyniku działań, które okażą się nieuzasadnione, o ile dotyczy to albo istoty roszczenia albo ważności instrumentu wydanego przez władzę wnioskującą.”

11. Art. 20 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 20

1. Komisji wspierana jest przez Komitet ds. windykacji (zwany dalej „Komitetem”), składający się z przedstawicieli Państw Członkowskich, pod przewodnictwem przedstawiciela Komisji.

2. W przypadku dokonania odniesienia do niniejszego ustępu, zastosowanie mają art. 5 i 7 decyzji 1999/468/WE.

Okres określony w art. 5 ust. 6 decyzji 1999/468/WE ustala się na trzy miesiące.

3. Komitet przyjmuje swój własny regulamin wewnętrzny.”

12. Art. 22 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 22

Szczegółowe zasady wykonania art. 4 ust. 2 i 4, art. 5 ust. 2 i 3 oraz art. 7, 8, 9, 11, art. 12 ust. 1 i 2, art. 14, art. 18 ust. 3 i art. 25 oraz zasady wymiany, transferu odzyskanych sum oraz ustalenia minimalnego progu roszczeń, który może stanowić podstawę do

wniosku o udzielenie pomocy, przyjmuje się zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 20 ust. 2.”

13. Do art. 25 dodaje się akapit w brzmieniu:

„Każde Państwo Członkowskie corocznie powiadamia Komisję o liczbie wniosków o informacje, powiadomienie i windykację złożonych i otrzymanych każdego roku, o kwocie wchodzących w grę roszczeń i odzyskanych kwotach. Komisja będzie, co dwa lata przedstawiać Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie na temat wykorzystania tych rozwiązań i osiągniętych wyników.”

Artykuł 2

1. Państwa Członkowskie wprowadzą w życie przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy nie później niż do dnia 30 czerwca 2002 r. Niezwłocznie powiadamiają o tym Komisję.

Wymienione środki powinny zawierać odniesienie do niniejszej dyrektywy lub odniesienie to powinno towarzyszyć ich urzędowej publikacji. Metody dokonywania takiego odniesienia określone są przez Państwa Członkowskie.

2. Państwa Członkowskie prześlą Komisji teksty podstawowych przepisów prawa krajowego, jakie przyjmą w obszarze podlegającym niniejszej dyrektywie, wraz z tabelą ukazującą, jak przepisy niniejszej dyrektywy odpowiadają przyjętym przepisom prawa krajowego.

Artykuł 3

Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*.

Artykuł 4

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do Państw Członkowskich.

Sporządzono w Göteborgu, dnia 15 czerwca 2001 r.

W imieniu Komisji

B. RINGHOLM

Przewodniczący

DYREKTYWA KOMISJI 2002/94/WE**z dnia 9 grudnia 2002 r.**

**ustanawiająca szczegółowe zasady w celu wykonania niektórych przepisów
Dyrektywy Rady 76/308/EWG
w sprawie wzajemnej pomocy przy windykacji i odzyskiwaniu roszczeń związanych z
niektórymi obciążeniami podatkowymi, opłatami, podatkami i innymi należnościami**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając Dyrektywę Rady 76/308/EWG z dnia 15 marca 1976 r. w sprawie wzajemnej pomocy przy windykacji roszczeń związanych z niektórymi obciążeniami podatkowymi, opłatami, podatkami, innymi należnościami⁽¹⁾, ze zmianami ostatnio wprowadzonymi Dyrektywą 2001/44/WE⁽²⁾, a zwłaszcza jej artykułem 22,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) System wzajemnej pomocy udzielanej przez właściwe władze Państw Członkowskich, tak jak to wskazano w Dyrektywie 76/308/EWG, został zmieniony w zakresie - informacji, która ma być przedstawiona przez organ wnioskujący, powiadamiania adresata o możliwych do zastosowania instrumentach i decyzjach, przyjęcia przez organ, do którego skierowano wniosek, środków zapobiegawczych oraz odzyskiwania roszczeń w imieniu organu wnioskującego.

(2) W związku z powyższym, Dyrektywa Komisji 77/794/EWG z 4 listopada 1977 r. ustanawiająca szczegółowe zasady w celu wykonania niektórych przepisów dyrektywy 76/308/EWG w sprawie wzajemnej pomocy w odzyskiwaniu roszczeń wynikających z działań składających się na część systemu finansowania Europejskiego Funduszu Orientacji i Gwarancji w Rolnictwie oraz rolniczych obciążeń podatkowych i opłat celnych, a także odnośnie podatku od wartości dodanej, wraz z najnowszymi zmianami wprowadzonymi dyrektywą 86/489/EWG⁽⁴⁾, powinna zostać odpowiednio zmieniona.

(3) Ponadto należy ustanowić szczegółowe zasady odnośnie środków, przy pomocy których organa powinny przesyłać korespondencję między sobą.

(4) Dla celów jasności należy zmienić Dyrektywę 77/794/EWG.

(5) Środki wskazane w niniejszej Dyrektywie są zgodne z opinią Komitetu ds. Windykacji,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

⁽¹⁾ Dz.U. L 73, 19.3.1976, s. 18.

⁽²⁾ Dz.U. L 175, 28.6.2001, s. 17.

⁽³⁾ Dz.U. L 333, 24.12.1977, s. 11.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 283, 4.10.1986, s. 23.

ROZDZIAŁ I

PRZEPISY OGÓLNE

Artykuł 1

Niniejsza Dyrektywa ustanawia szczegółowe zasady w celu zastosowania artykułu 4(2) i 4, artykułu 5(2) i (3), artykułu 7, artykułu 8, artykułu 9, artykułu 11, artykułu 12(1) i (2), artykułu 14, artykułu 18(3) i artykułu 25 Dyrektywy 76/308/EWG. Ustanawia ona także szczegółowe zasady wymiany (przewalutowania), transferu rewindykowanych sum, ustalenia minimalnych kwot roszczeń, przy których można występować o udzielenie pomocy, a także środków, przy pomocy których organa mogą przekazywać sobie informacje.

Artykuł 2

Dla celów niniejszej Dyrektywy:

1. przekaz 'drogą elektroniczną' oznaczać będzie przekaz przy pomocy sprzętu elektronicznego do przetwarzania (włącznie z kompresją cyfrową) danych z wykorzystaniem przesyłu kablowego, transmisji radiowej, technologii optycznej i innych środków elektromagnetycznych;
2. Sieć 'WSK/WIS' oznaczać będzie wspólną platformę opartą na Wspólnej Sieci Komunikacyjnej (WSK) oraz Wspólnym Interfejsie Systemowym (WIS), stworzoną przez Wspólnotę dla celów łączności elektronicznej pomiędzy kompetentnymi organami z obszaru ceł i podatków.

ROZDZIAŁ II

WYSTĄPIENIE Z WNIOSKIEM O INFORMACJE

Artykuł 3

Wystąpienie o informacje, o którym mowa w artykule 4 Dyrektywy 76/308/EEC sporządzone zostanie w formie pisemnej zgodnie ze wzorcem zamieszczonym w Załączniku I do niniejszej Dyrektywy. Jeśli wystąpienie nie może być przesłane środkami elektronicznymi, to powinno być opatrzone urzędową pieczęcią strony występującej i podpisane przez urzędnika odpowiednio upoważnionego do występowania z takim wnioskiem. W przypadku występowania z podobnym wnioskiem do innego organu, organ występujący wymieni w swym wniosku nazwę takiego organu - dla celów informacyjnych.

Artykuł 4

Wystąpienie z wnioskiem o udzielenie informacji może dotyczyć:

1. dłużnika;
2. osoby odpowiedzialnej za rozliczenie roszczenia zgodnie z prawem obowiązującym w Państwie Członkowskim, w którym organ występujący ma swoją siedzibę (w dalszym ciągu zwanym 'Państwem Członkowskim organu wnioskującego');

3. osoby trzeciej, dysponującej majątkiem należącym do jednej z osób, o których mowa w punkcie 1 lub 2.

Artykuł 5

1. Organ, do którego skierowany jest wniosek potwierdza bezzwłocznie w formie pisemnej otrzymanie takiego wniosku, a w każdym przypadku, w ciągu siedmiu dni od otrzymania takiego wniosku.
2. Organ, do którego wniosek został skierowany, zwróci się bezzwłocznie, po otrzymaniu wniosku i w zależności od przypadku, do strony wnioskującej o dostarczenie niezbędnych informacji uzupełniających. Strona wnioskująca dostarczy wszelkich niezbędnych, dodatkowych i dostępnych jej w normalny sposób informacji.

Artykuł 6

1. Strona, do której skierowano wniosek, przekaże stronie wnioskującej każdy składnik wymaganej informacji w momencie i w formie jej pozyskania.
2. W przypadku, gdy nie można uzyskać w odpowiednim czasie wszystkich lub niektórych z informacji, o które wystąpiono, organ, do którego skierowano wniosek, powiadomi o tym organ wnioskujący, wskazując przyczyny takiego stanu rzeczy odnośnie każdego poszczególnego przypadku.

W każdym przypadku - na koniec okresu sześciu miesięcy, licząc od daty potwierdzenia otrzymania wniosku, organ, do którego wniosek skierowano, poinformuje organ wnioskujący o wynikach dochodzenia przeprowadzonego w celu uzyskania informacji, o które wnioskowano.

Po zapoznaniu się z informacjami uzyskanymi od organu, do którego o nie występowano, organ wnioskujący może zwrócić się do organu, będącego adresatem wniosku, z wnioskiem o kontynuowanie dochodzenia. Wniosek powinien zostać sporządzony na piśmie i przedłożony w ciągu dwóch miesięcy od otrzymania informacji o wynikach dochodzenia przeprowadzonego przez organ, do którego zwrócono się z wnioskiem. Wystąpienie takie będzie potraktowane przez organ, będący adresatem wniosku, zgodnie z przepisami mającymi zastosowanie do pierwszego wystąpienia z wnioskiem o informacje.

Artykuł 7

Jeżeli organ, do którego zwrócono się z wnioskiem o udzielenie informacji podejmie decyzję o jej nie udzieleniu, to powiadomi on organ wnioskujący o przyczynach nie udzielenia informacji, a to w formie pisemnej, wskazując odnośne przepisy artykułu 4 dyrektywy 76/308/EWG. Organ, do którego zwrócono się z wnioskiem o udzielenie informacji, przekaże takiego rodzaju powiadomienie - bezzwłocznie po podjęciu takiej decyzji - a w każdym przypadku, w ciągu trzech miesięcy od daty potwierdzenia otrzymania wniosku o udzielenie informacji.

Artykuł 8

Organ wnioskujący o udzielenie informacji może w każdej chwili wycofać swój wniosek przesłany do organu, do którego się z nim zwrócił. Decyzja organu wnioskującego o wycofaniu wniosku przekazywana jest w formie pisemnej.

ROZDZIAŁ III

WNIOSEK O POWIADOMIENIE

Artykuł 9

Wniosek o powiadomienie, o którym mowa w artykule 5 dyrektywy 76/308/EWG sporządzany jest w dwóch egzemplarzach, w formie pisemnej według wzoru zamieszczonego w Załączniku II do niniejszej dyrektywy. Wspomniany wniosek zostanie opatrzony pieczęcią urzędową organu wnioskującego oraz podpisany przez urzędnika odpowiednio upoważnionego do wystosowania takiego wniosku.

Do wniosku zostaną dołączone w dwóch egzemplarzach podstawy (instrumentu lub decyzji), których powiadomienie ma dotyczyć,

Artykuł 10

Wniosek o podanie informacji może dotyczyć każdej osoby fizycznej lub prawnej, która - zgodnie z prawem obowiązującym w Państwie Członkowskim organu wnioskującego - winna zostać poinformowana o zastosowanym środku lub decyzji jej dotyczącej.

Jeśli nie jest to zastrzeżone w zastosowanym środku lub decyzji, której wniosek dotyczy, wniosek o powiadomienie odnosić się będzie do przepisów regulujących postępowanie odwoławcze w sprawie roszczenia lub jego rewindykacji, jakie obowiązują w Państwie Członkowskim organu wnioskującego.

Artykuł 11

1. Organ, do którego zwrócono się z wnioskiem potwierdza bezzwłocznie w formie pisemnej otrzymanie wniosku o powiadomienie, a w każdym przypadku, w ciągu siedmiu dni od otrzymania takiego wniosku.

Po otrzymaniu wniosku o podanie informacji, organ, do którego się z nim zwrócono, podejmuje bezzwłocznie niezbędne kroki w celu zrealizowania powiadomienia zgodnie z prawem obowiązującym w Państwie Członkowskim, w którym organ taki ma swoją siedzibę.

W zależności od potrzeb - ale bez narażania ostatecznego terminu przekazania powiadomienia wskazanego we wniosku - organ, do którego zwrócono się z wnioskiem wystąpi do organu wnioskującego o dostarczenie informacji dodatkowych.

Organ wnioskujący przekaze wszelkie informacje dodatkowe, dostępne mu w normalny sposób.

2. Organ, do którego zwrócono się z wnioskiem o powiadomienie poinformuje organ wnioskujący o dacie powiadomienia - bezzwłocznie po jego zrealizowaniu - w drodze zwrotu jednego egzemplarza wniosku, odpowiednio poświadczonego na odwrocie.

ROZDZIAŁ IV

WNIOSKI O WINDYKACJĘ LUB O ZASTOSOWANIE ŚRODKÓW ZAPOBIEGAWCZYCH

Artykuł 12

1. Wnioski o rewindykację lub o zastosowanie środków zapobiegawczych, o których mowa odpowiednio w artykułach 6 i 13 dyrektywy 76/308/EWG sporządzane są w formie pisemnej zgodnie z wzorem wskazanym w Załączniku III do niniejszej dyrektywy.

Wnioski takiego rodzaju, zawierające oświadczenie, że zostały wypełnione warunki ustanowione w dyrektywie 76/308/EWG w sprawie wszczynania procedury wzajemnej pomocy, zostaną opatrzone pieczęcią urzędową organu wnioskującego i podpisane przez urzędnika odpowiednio upoważnionego do sporządzenia takiego wniosku.

2. Dokument (instrument) pozwalający na zastosowanie procedury egzekucyjnej zostanie dołączony do wniosku o windykację lub o zastosowanie środków zapobiegawczych. W przypadku, gdy kilka roszczeń dotyczy jednej i tej samej osoby - można wystawić jeden dokument takiego rodzaju.

Dla celów artykułów od 13 do 20 niniejszej dyrektywy, wszelkie roszczenia objęte tym samym dokumentem pozwalającym na zastosowanie środków przymusu uważane będą za stanowiące jedno roszczenie.

Artykuł 13

Wnioski o windykację lub o zastosowanie środków zapobiegawczych mogą odnosić się do osób, o których mowa w artykule 4.

Artykuł 14

1. Jeśli waluta Państwa Członkowskiego organu, do którego zwrócono się z wnioskiem jest inna, niż waluta Państwa Członkowskiego organu wnioskującego, to organ wnioskujący powinien wskazać w obu walutach kwotę roszczenia stanowiącego przedmiot windykacji.

2. Kursem wymiany, wykorzystanym dla celów wymienionych w ustępie 1 będzie kurs sprzedaży ostatnio notowany na najbardziej reprezentatywnym rynku lub rynkach walutowych Państwa Członkowskiego organu wnioskującego - z dnia, w którym podpisano wniosek o windykację.

Artykuł 15

1. Organ - do którego skierowano wniosek - w sposób bezzwłoczny, w formie pisemnej, a w każdym razie w ciągu siedmiu dni od otrzymania wniosku o windykację lub o zastosowanie środków zapobiegawczych:

(a) potwierdzi otrzymanie wniosku;

(b) wystąpi do organu wnioskującego o uzupełnienie wniosku, jeśli nie zawiera on informacji lub innych szczegółów wspomnianych w artykule 7 dyrektywy 76/308/EWG.

Organ wnioskujący udostępni wszelkie informacje, do których ma dostęp.

2. Jeśli organ, do którego wniosek został skierowany, nie podejmie wymaganych działań w ciągu trzech miesięcy przewidzianych w artykule 8 dyrektywy 76/308/EEC, to w sposób bezzwłoczny, a w każdym razie w ciągu siedmiu dni od daty wygaśnięcia tego okresu, poinformuje on w formie pisemnej organ wnioskujący o powodach, dla których nie dotrzymał terminu.

Artykuł 16

W przypadku, gdy w ciągu zasadnie przyjętego okresu czasu dla danej sprawy, cała kwota roszczenia lub jej część nie może być odzyskana lub nie można zastosować środków zapobiegawczych, to organ, do którego wniosek skierowano poinformuje o tym organ wnioskujący, wskazując przy tym na przyczyny takiego stanu rzeczy.

Organ, do którego wystąpiono z wnioskiem, będzie informować organ wnioskujący o sytuacji i postępie sprawy lub o wynikach postępowania windykacyjnego lub zastosowanych środkach zapobiegawczych - nie później niż pod koniec każdego okresu sześciu miesięcy od daty potwierdzenia otrzymania wniosku.

W świetle informacji otrzymanych od organu, do którego wystąpiono z wnioskiem, organ wnioskujący może zwrócić się z wnioskiem o ponowne otwarcie procedury windykacji lub zastosowanie środków zapobiegawczych. Wniosek taki sporządzony zostanie w formie pisemnej w ciągu dwóch miesięcy od otrzymania informacji o wynikach takiego postępowania i zostanie potraktowany przez organ, do którego wystąpiono z wnioskiem, zgodnie z przepisami mającymi zastosowanie wobec wniosku pierwotnego.

Artykuł 17

1. Organ, do którego wniosek został skierowany, zostanie powiadomiony o wszelkich działaniach podważających roszczenie lub instrument pozwalający na egzekwowanie roszczenia - podjętych w Państwie Członkowskim organu wnioskującego - a to bezzwłocznie po uzyskaniu przez organ wnioskujący informacji o takim działaniu.

2. Jeśli prawo, przepisy i praktyka administracyjna - obowiązujące w Państwie Członkowskim organu, do którego wniosek został skierowany - nie zezwala na zastosowanie środków zapobiegawczych lub windykacji wymaganych na mocy drugiego punktu artykułu 12 (2) dyrektywy 76/308/EWG, to organ, do którego wystąpiono z wnioskiem powiadomi bezzwłocznie o wystąpieniu takiej okoliczności, a w każdym razie, zrobi to w ciągu miesiąca od otrzymania powiadomienia, o którym mowa w ustępie 1.

3. Zgodnie punktem 2 artykułu 12(2) dyrektywy 76/308/EWG organ wnioskujący będzie powiadamiany o każdym działaniu podjętym w Państwie Członkowskim organu, do którego wniosek skierowano w celu zapłaty windykowanych kwot lub pokrycia kosztów związanych z windykacją roszczenia, a to po uzyskaniu informacji o takim działaniu przez organ, do którego wniosek skierowano.

W miarę możliwości organ, do którego zwrócono się z wnioskiem, dopuści organ wnioskujący do postępowania mającego na celu rozliczenie kwoty spłaty i należności z tytułu kosztów. Na uzasadniony wniosek organu, do którego zwrócono się z wnioskiem, organ wnioskujący przekaze

należne kwoty z tytułu pokrycia takich kosztów w ciągu dwóch miesięcy od otrzymania wymienionego wniosku.

Artykuł 18

1. Jeśli wniosek o windykację lub o zastosowanie środków zapobiegawczych utraci swój cel na skutek zapłaty roszczenia lub jego umorzenia albo z innego powodu, wówczas organ wnioskujący poinformuje bezzwłocznie w formie pisemnej organ, do którego wniosek został skierowany, o zaistniałej sytuacji w celu umożliwienia temu organowi zaprzestania wszelkich podjętych działań.

2. W przypadku, gdy kwota roszczenia będąca przedmiotem wniosku zostanie zmieniona z jakiegokolwiek powodu, wówczas o zaistniałej sytuacji organ wnioskujący poinformuje bezzwłocznie w formie pisemnej organ, do którego zwrócono się z wnioskiem i, w zależności od przypadku, wystawi nowy dokument stanowiący podstawę egzekucji roszczenia.

3. Jeśli zmiana wysokości kwoty roszczenia polega na jej zmniejszeniu, to organ, do którego zwrócono się z wnioskiem będzie kontynuować podjęte działania mające na celu windykację lub podjęcie środków zapobiegawczych – przy czym działania zostaną ograniczone do kwoty pozostałej należną.

Jeśli w czasie, gdy organ, do którego zwrócono się z wnioskiem, został poinformowany o pomniejszeniu kwoty roszczenia - nadwyżka kwoty nadal należnej została już odzyskana, ale procedura transferu, o której mowa w artykule 19 nie została jeszcze rozpoczęta - wówczas organ, do którego zwrócono się z wnioskiem zwróci kwotę nadpłaty osobie do niej uprawnionej.

4. Jeśli zmiana kwoty roszczenia polega na jej zwiększeniu, wówczas organ wnioskujący skieruje do organu, do którego zwraca się z wnioskiem, dodatkowy wniosek o windykację lub o zastosowanie środków zapobiegawczych.

Organ, do którego zwrócono się z dodatkowym wnioskiem, zajmie się nim, w takim stopniu i w takim czasie, jak w przypadku wniosku pierwotnego. W przypadku, gdy postęp poczyniony w już rozpoczętym postępowaniu uniemożliwi uwzględnienie wniosku dodatkowego, wówczas organ, do którego zwrócono się z wnioskiem będzie musiał uwzględnić taki wniosek jedynie w przypadku, gdy kwota we wniosku dodatkowym jest nie mniejsza niż kwota, o której mowa w artykule 25(2).

5. W celu przewalutowania zmienionej kwoty roszczenia na walutę Państwa Członkowskiego organu, do którego zwrócono się z takim wnioskiem, organ wnioskujący wykorzysta kurs wymiany wykorzystany we wniosku pierwotnym.

Artykuł 19

Każda kwota odzyskana przez organ, do którego zwrócono się z wnioskiem, włącznie z odsetkami, o których mowa w artykule 9(2) dyrektywy 76/308/EWG - w przypadku gdy będzie to miało zastosowanie, zostanie przekazana organowi wnioskującemu w walucie Państwa Członkowskiego organu, do którego zwrócono się z wnioskiem. Transfer zostanie zrealizowany w ciągu jednego miesiąca od daty zrealizowania windykacji.

Właściwe organa Państw Członkowskich mogą uzgodnić inną procedurę transferu środków w wysokości poniżej limitu, o którym mowa w artykule 25(2) niniejszej dyrektywy.

Artykuł 20

Bez względu na jakiegokolwiek kwoty pozyskane przez organ, do którego skierowano wniosek - w ramach odsetek, o których mowa w artykule 9(2) dyrektywy 76/308/EWG - roszczenie uważane będzie za odzyskane w proporcji do windykacji kwoty wyrażonej w walucie krajowej Państwa Członkowskiego organu, do którego zwrócono się z wnioskiem, zgodnie z kursem wymiany, o którym mowa w artykule 14(2) niniejszej dyrektywy.

ROZDZIAŁ V**PRZEKAZYWANIE KOMUNIKATÓW***Artykuł 21*

1. Wszelkie informacje przekazywane w formie pisemnej na mocy niniejszej dyrektywy będą przekazywane, na tyle na ile będzie to możliwe, jedynie drogą elektroniczną, poza przypadkami wymienionym poniżej:

(a) wniosek o (powiadomienie) notyfikację, o którym mowa w artykule 5 dyrektywy 76/308/EWG oraz podstawa lub decyzja, której notyfikacja jest wymagana;

(b) 1. wnioski o windykację lub o zastosowanie środków zapobiegawczych, o których mowa odpowiednio w artykułach 6 i 13 dyrektywy 76/308/EWG, oraz podstawa wszczęcia postępowania egzekucyjnego. 2. Właściwe organa Państw Członkowskich mogą uzgodnić uchylenie wymogu przesyłania na papierze wniosków i instrumentów wymienionych w ustępie 1.

Artykuł 22

Każde Państwo Członkowskie wskaże organ centralny odpowiedzialny głównie za korespondencję drogą elektroniczną. Biuro tego organu będzie podłączone do sieci WSK/WIS (CCN/CSI).

W przypadku, gdy kilka organów Państwa Członkowskiego zostanie wyznaczonych do celów stosowania niniejszej dyrektywy, organ centralny będzie odpowiadać za przekazywanie drogą elektroniczną korespondencji pomiędzy tymi organami a organami centralnymi innych Państw Członkowskich.

Artykuł 23

1. W przypadku, gdy właściwe władze Państw Członkowskich przechowywać będą informacje w bazach danych oraz wymieniać takie informacje drogą elektroniczną, wówczas podejmą one wszelkie niezbędne środki w celu zapewnienia poufności wszelkich informacji przekazywanych w jakiegokolwiek formie na mocy niniejszej dyrektywy.

Podlegać będzie to zobowiązaniu do zachowania tajemnicy służbowej i ochronie, jakiej podlega informacja o podobnym charakterze, zgodnie z prawem obowiązującym w Państwie Członkowskim, które taką informację otrzymało.

2. Informacja, o której mowa w ustępie 1 może zostać udostępniona jedynie osobom lub organom, o których mowa w artykule 16 dyrektywy 76/308/EWG.

Tego rodzaju informacje mogą być wykorzystywane w związku z postępowaniem prawnym lub administracyjnym wszczętym w celu odzyskania obciążeń, należności celnych, opłat skarbowych, podatków i innych środków, o których mowa w artykule 2 dyrektywy 76/308/EWG.

Osoby odpowiednio upoważnione przez organ akredytacyjny ds. ochrony informacji niejawnych przy Komisji Europejskiej mogą uzyskać dostęp do takiej informacji - tylko w takim zakresie w jakim jest to niezbędne do nadzoru, obsługi i rozbudowy sieci WSK/WIS (CCN/CSI).

3. W przypadku komunikowania się pomiędzy Państwami Członkowskimi drogą elektroniczną, podejmą one wszelkie kroki w celu zapewnienia właściwej autoryzacji korespondencji.

Artykuł 24

Informacje i inne dane szczegółowe przekazywane będą do organu wnioskującego przez organ, do którego zwrócono się z wnioskiem, w języku urzędowym lub jednym z języków urzędowych Państwa Członkowskiego organu, do którego zwrócono się z wnioskiem lub w innym języku uzgodnionym pomiędzy organem wnioskującym a organem, do którego wystąpiono z wnioskiem.

ROZDZIAŁ VI

ZAKRES I ODRZUCENIE WNIOSKU O UZDIELENIE POMOCY

Artykuł 25

1. Wniosek o udzielenie pomocy może zostać sporządzony przez organ wnioskujący odnośnie pojedynczego roszczenia lub kilku roszczeń, o ile dotyczą one windykacji od jednej i tej samej osoby.

2. Nie można występować z wnioskiem o udzielenie pomocy, jeśli suma roszczenia lub roszczeń wymienionych w artykule 2 dyrektywy jest mniejsza niż EUR 1 500.

Artykuł 26

W przypadku, gdy organ, do którego zwrócono się z wnioskiem, podejmie decyzję na mocy pierwszego ustępu artykułu 14 dyrektywy 76/308/EWG - o odrzuceniu wniosku o udzielenie pomocy, to powiadomi o tym w formie pisemnej organ wnioskujący, podając przyczyny takiego odrzucenia. Takie powiadomienie zostanie wykonane przez organ, do którego zwrócono się z wnioskiem bezzwłocznie po podjęciu takiej decyzji, a w każdym przypadku w ciągu trzech miesięcy od daty otrzymania wniosku o udzielenie pomocy.

ROZDZIAŁ VII

SPOSÓB ROZLICZANIA KOSZTÓW

Artykuł 27

Każde Państwo Członkowskie wyznaczy co najmniej jednego przedstawiciela odpowiednio upoważnionego do uzgodnienia sposobu rozliczania kosztów zgodnie z artykułem 18(3) dyrektywy 76/308/EWG.

Artykuł 28

1. Jeśli organ, do którego zwrócono się z wnioskiem podejmie decyzje o wystąpieniu o zwrot kosztów, to powiadomi on w formie pisemnej organ wnioskujący o podstawach takiego wystąpienia - że windykacja roszczenia może okazać się problematyczna, że pociągnie za sobą bardzo wysokie koszty lub że związana jest ze zwalczaniem przestępczości zorganizowanej.

Organ, do którego zwrócono się z wnioskiem dołączy szczegółowe oszacowanie kosztów, o zwrot których występuje on do organu wnioskującego windykację.

2. Organ wnioskujący windykację potwierdzi bezzwłocznie, w formie pisemnej, otrzymanie wniosku o ustalenie zwrotu kosztów, a w każdym przypadku w ciągu siedmiu dni od otrzymania takiego wniosku.

W ciągu dwóch miesięcy od potwierdzenia otrzymania wyżej wymienionego wniosku organ wnioskujący windykację powiadomi organ, do którego się zwrócił, czy i w jakim zakresie zgadza się z proponowanym sposobem pokrycia kosztów.

3. Jeśli organ wnioskujący i organ, do którego wystąpiono z wnioskiem nie osiągną porozumienia odnośnie sposobu pokrycia kosztów, wówczas organ, do którego wystąpiono z wnioskiem będzie kontynuował procedurę windykacyjną zwykłym tokiem.

ROZDZIAŁ VIII**PRZEPISY KOŃCOWE***Artykuł 29*

Każde Państwo Członkowskie będzie informować Komisję nie później, niż do 15 marca każdego roku i w miarę możliwości drogą elektroniczną o wykorzystaniu procedur ustanowionych dyrektywą 76/308/EWG oraz o wynikach osiągniętych w poprzednim roku kalendarzowym, zgodnie z wzorem zawartym w Załączniku IV do niniejszej dyrektywy.

Artykuł 30

Państwa Członkowskie wprowadzą do 30 kwietnia 2003 r. przepisy ustawodawcze, rozporządzenia i przepisy administracyjne niezbędne do zastosowania niniejszej dyrektywy, i niezwłocznie powiadomią o tym Komisję.

W przypadku wprowadzenia w życie przez Państwa Członkowskie takich przepisów, powinny one zawierać odniesienie do niniejszej dyrektywy lub odniesienie to powinno towarzyszyć ich urzędowej publikacji. Metody dokonywania takiego odniesienia określane są przez Państwa Członkowskie.

Artykuł 31

Komisja poinformuje inne Państwa Członkowskie o działaniach podjętych przez każde Państwo Członkowskie w celu wdrożenia niniejszej dyrektywy.

Każde Państwo Członkowskie powiadomi pozostałe Państwa Członkowskie o nazwie i adresie organów właściwych do stosowania niniejszej dyrektywy, a także o przedstawicielach upoważnionych do uzgadniania ustaleń zgodnie z artykułem 18(3) dyrektywy 76/308/EWG.

Artykuł 32

Niniejszym uchyla się dyrektywę 77/794/EEWG.

Odnosniki do uchylonej dyrektywy należy uważać za odnośniki do niniejszej dyrektywy.

Artykuł 33

Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich.

Artykuł 34

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do Państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 9 grudnia 2002 roku.

Za Komisję

Frederik BOLKESTEIN

Członek Komisji

*Załącznik I***Wzór wniosku o informacje, o których mowa w artykule 4 dyrektywy 76/308/EWG****DYREKTYWA 76/308/EWG**

(Nazwa/opis organu występującego z wnioskiem, adres, telefon, faks, numer rachunku bankowego, etc.)

(Nazwa, adres e-mail, telefon, faks oraz znajomość języków urzędnika zajmującego się wnioskiem)

.....
(Miejsce i data wysłania wniosku)

.....
(Nr akt/sprawy strony wnioskującej)

Do:

(Nazwa organu, do którego wniosek został wysłany, Skr. Poczt., adres itp.)

.....
.....

(Miejsce zarezerwowane dla organu, do którego wniosek jest wysyłany)

WNIOSK O INFORMACJE

Ja, niżej podpisany
(Nazwisko, imię i stanowisko)

działając jako właściwie upoważniony przedstawiciel w/w organu występującego z niniejszym wnioskiem prosimy o następujące informacje, które winny być pozyskane zgodnie z artykułem 4 dyrektywy 76/308/EWG:

Informacja o osobach będących przedmiotem wniosku

(a) Dla osób fizycznych: Nazwisko i imię

Data i miejsce urodzenia:

Dla osób prawnych:

Status prawny:

Nazwa firmy:

Adres (znany/przypuszczalny (*)):

Główny dłużnik/Współ-dłużnik/osoba trzecia dysponująca majątkiem(*):

(b) Nazwa głównego dłużnika jeśli inna niż nazwa osoby będącej przedmiotem wniosku:

Adres (znany/przypuszczalny (*)):

(c) Inne informacje dotyczące w/w osób:

Informacja dotycząca roszczenia (roszczeń)

Kwota główna (kapitału): Odsetki: Koszty: Kary

Dokładny charakter roszczenia (roszczeń):

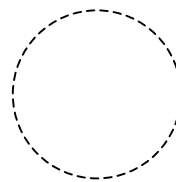
Ostateczna data windykacji:

Inne informacje

Inne organy, do których wystąpiono z wnioskiem

Informacje, o które występuje się we wniosku

.....
Podpis

(Pieczęć urzędowa)

(*) Niepotrzebne skreślić

(¹) Osoba fizyczna lub prawna

ZAŚWIADCZENIE

Niżej podpisany niniejszym zaświadcza:

- że instrument/decyzja (*) dołączona do niniejszego wniosku została przedstawiana adresatowi, o którym mowa w wymienionym wniosku z dnia Powiadomienie zostało wykonane w następujący sposób (1):

- że instrument/decyzja (*) dołączona do niniejszego wniosku nie mogła być przedstawiana adresatowi, o którym mowa w wymienionym wniosku z dnia z następujących przyczyn(*):

.....
(Data)

.....
(Podpis)

(Pieczęć urzędowa)

(*) Niepotrzebne skreślić

(¹) Należy wskazać dokładnie czy notyfikacja (powiadomienie) dostarczona adresatowi osobiście) lub przy pomocy innej procedury

Załącznik III

**Wzór wniosku z prośbą o windykację lub o zastosowanie środków zapobiegawczych, o których mowa w
artykułach 6 i 13 dyrektywy 76/308/EWG
DYREKTYWA 76/308/EWG
(Artykuł 6 do 13)**

(Nazwa/opis organu występującego z wnioskiem, adres, telefon, faks,
numer rachunku bankowego, etc.)

(Nazwa, adres e-mail, telefon, faks oraz znajomość języków urzędnika
zajmującego się wnioskiem)

.....
(Miejsce i data wysłania wniosku)

.....
(Nr akt/sprawy strony wnioskującej)

Do: (Nazwa organu, do którego wniosek został wysłany, Skr. Pocz.,
adres itp.)

(Miejsce zarezerwowane dla organu, do którego wniosek jest wysyłany)

WNIOSEK O WINDYKACJĘ/ZASTOSOWANIE ŚRODKÓW ZAPOBIEGAWCZYCH

Ja, niżej podpisany
(Nazwisko, imię i stanowisko)

działając jako właściwie upoważniony przedstawiciel w/w organu występującego z niniejszym wnioskiem proszę o poniższe:

- windykację następującego roszczenia (roszczeń) objętych załączonym nakazem egzekucji na mocy artykułu 7 dyrektywy 76/308/EWG; warunki zawarte w artykule 7(2)(a) i (b) zostały wypełnione (*)
- zastosowanie środków zapobiegawczych na mocy artykułu 13 dyrektywy 76/308/EWG w odniesieniu do osoby wymienionej poniżej w zakresie roszczenia (roszczeń) objętych załączonym nakazem egzekucji; załączam także oświadczenie zawierające podstawę niniejszego wniosku (*).

Proszę o przekazanie całej odzyskanej kwoty roszczenia do

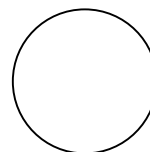
.....
(Numer rachunku bankowego)

.....
(Nazwa i adres właściciela rachunku)

.....
(Nr referencyjny płatności)

Płatność w ratach jest: do zaakceptowania bez dalszych konsultacji/do zaakceptowania jedynie po skonsultowaniu się/ nie do zaakceptowania (*)

.....
(Podpis)

(Pieczęć urzędowa)

Informacja o osobie będących przedmiotem wniosku (*)	
(a) Dla osób fizycznych:	Nazwisko i imię
	Data i miejsce urodzenia:
Dla osób prawnych:	Status prawny:
	Nazwa firmy:
Adres (znany/przypuszczalny (*)):	
Główny dłużnik/Współ-dłużnik/osoba trzecia dysponująca majątkiem(*):	
(b) Nazwa głównego dłużnika jeśli inna niż nazwa osoby będącej przedmiotem wniosku:	
Adres (znany/przypuszczalny (*)):	
(c) Jeśli dotyczy: majątek dłużnika utrzymywany przez stronę trzecią	
(d) Inne informacje mające związek ze sprawą:	
(Szczegółowy opis wszelkich innych znanych informacji o w/w osobie)	
(*) Niepotrzebne skreślić	
(1) Osoba fizyczna lub prawna	

Informacje dotyczące roszczenia (roszczeń)
(zastosowany kurs wymiany:)

Dokładny opis charakteru roszczenia (roszczeń) (Artykuł 2 punkty (a) do (h) dyrektywy 76/308/EWG)	Kwota kapitału ⁽²⁾ ⁽³⁾	Kwota kar administracyjnych i opłat na dzień podpisania tego dokumentu	Kwota odsetek na dzień podpisania tego dokumentu	Kwota kosztów na dzień podpisania tego dokumentu	Łączna kwota roszczenia	Data od której egzekucja jest możliwa	Data powiadomienia adresata o zastosowanym środku	Limit czasowy	Odniesienie do środka (instrumentu) umożliwiającego egzekucję	Szczegółowe informacje o załączonych dokumentach

Inne informacje

⁽²⁾ W przypadku ogólnego nakazu egzekucji należy podać kwoty poszczególnych roszczeń

⁽³⁾ Kwota wyrażona w walucie organu, do którego występuje się z wnioskiem i organu z nim występującego.

Tekst jednolity uwzględniający zmiany wprowadzone Dyrektywą 79/1071/EWG z 6 grudnia 1979 r., 92/12/EWG z 25 lutego 1992 r., 92/108/EWG z 14 grudnia 1992 r. i 2001/44/WE z 15 czerwca 2001 r.

Dyrektywa Rady 76/308/EWG

z dnia 15 marca 1976 r.

w sprawie wzajemnej pomocy przy dochodzeniu należności związanych z niektórymi opłatami, należnościami celnymi, podatkami i innymi środkami.

Rada Wspólnot Europejskich,

mając na względzie Traktat powołujący do życia Europejską Wspólnotę Gospodarczą, a w szczególności art. 100 tego Traktatu,

mając na względzie Rozporządzenie Rady (EEC) nr 729/70 z dnia 21 kwietnia 1970 roku w sprawie finansowania wspólnej polityki rolnej¹⁾, ostatnio zmienionego Rozporządzeniem (EEC) nr 2788/72²⁾, oraz w szczególności art. 8 ust. 3 tego Rozporządzenia,

mając na względzie propozycję Komisji,

mając na względzie opinię Parlamentu Europejskiego³⁾,

mając na względzie opinię Komitetu Ekonomiczno-Społecznego⁴⁾,

zważywszy, że obecnie nie jest możliwe w jednym Państwie Członkowskim dochodzenia roszczenia, które opierałoby się na dokumentach wystawionych przez władze lub instytucje innego Państwa Członkowskiego;

zważywszy, że fakt, iż przepisy krajowe odnoszące się do dochodzenia roszczeń wolno stosować jedynie w narodowych granicach, jest sam w sobie przeszkodą w ustanowieniu i funkcjonowaniu wspólnego rynku;

zważywszy, że sytuacja ta uniemożliwia pełne i rzetelne stosowanie reguł Wspólnoty, szczególnie w zakresie wspólnej polityki rolnej, oraz umożliwia malwersacje;

zważywszy, że jest zatem niezbędne, aby przyjąć wspólne reguły w sprawie pomocy w dochodzeniu roszczeń;

zważywszy, że te reguły muszą stosować się do dochodzenia roszczeń wynikających z różnych środków lub sposobów, które są częścią systemu całkowitego lub częściowego finansowania Europejskiego Funduszu Orientacji i Gwarancji dla Rolnictwa oraz do odzyskania opłat i ceł rolnych w znaczeniu art. 2 Decyzji 70/243/EEC, Euratom z dnia 21 kwietnia 1970 r. w sprawie zastąpienia składek finansowych od Państw Członkowskich własnymi środkami Wspólnoty⁵⁾, oraz w znaczeniu art. 128 Aktu Przystąpienia;

zważywszy, że muszą one również stosować się do dochodzenia odsetek i kosztów towarzyszących takim roszczeniom;

1) OJ nr L 94, 28.4.1970, p.13

2) OJ nr L 295, 30.12.1972, p. 1

3) OJ nr C 69, 28.8.1973, p. 1

4) OJ nr C 69, 28.8.1973, p. 3

5) OJ nr L 94, 28.4.1970, p. 13

zważywszy, że pomoc wzajemna musi składać się z następujących elementów:

Organ wnioskujący musi z jednej strony dostarczyć organowi udzielającemu pomocy informacje, których organ udzielający pomocy potrzebuje w celu dochodzenia roszczeń powstających w Państwie Członkowskim, w którym posiada on swoją siedzibę oraz powiadomić dłużnika o wszystkich instrumentach, odnoszących się do takich roszczeń wynikających w jednym Państwie Członkowskim, a z drugiej strony musi on dochodzić, na wniosek organu wnioskującego, roszczeń powstałych w Państwie Członkowskim, w którym organ wnioskujący jest umiejscowiony;

zważywszy, że organ udzielający pomocy musi być w stanie zrealizować te różne formy pomocy w zgodzie z ustawami, rozporządzeniami i przepisami administracyjnymi, które regulują takie sprawy w Państwie Członkowskim, w którym jest on umiejscowiony;

zważywszy, że koniecznym jest ustanowienie warunków, według których muszą być opracowywane wnioski wystawione przez organ wnioskujący o udzielenie pomocy, a także muszą zostać zdefiniowane konkretne okoliczności, w których organ udzielający pomocy może odmówić udzielenia pomocy w każdym danym przypadku;

zważywszy, że kiedy organ udzielający pomocy powinien działać z ramienia organu wnioskującego o dochodzenia roszczenia, musi on być w stanie, jeśli przepisy obowiązujące w Państwie Członkowskim, w którym ma on swoją siedzibę na to zezwalają, oraz za zgodą organu wnioskującego, dać czas dłużnikowi na spłacenie należności albo zezwolić na spłatę tejże należności w ratach;

zważywszy, że jakiegokolwiek obciążenia takich płatności odsetkami muszą również zostać przekazane do Państwa Członkowskiego, w którym ma swoją siedzibę organ wnioskujący;

zważywszy, że na uzasadniony wniosek organu wnioskującego, organ udzielający pomocy musi również być w stanie, na tyle na ile obowiązujące regulacje w Państwie Członkowskim, w którym ma on swoją siedzibę na to pozwalają, podjąć kroki zapobiegawcze w celu zapewnienia dochodzenia roszczeń powstałych we wnioskującym Państwie Członkowskim;

zważywszy, że takich roszczeń nie można traktować preferencyjnie w Państwie Członkowskim, w którym ma swoją siedzibę organ udzielający pomocy;

zważywszy, że możliwe jest, aby w trakcie procedury dochodzenia roszczeń w Państwie członkowskim, w którym ma swoją siedzibę organ wnioskujący, roszczenie albo instrument autoryzujący jego zaspokojenie wydany w Państwie Członkowskim, w którym ma swoją siedzibę organ wnioskujący może zostać zakwestionowany przez osobę zainteresowaną;

zważywszy, że w takich przypadkach powinno być postanowione, że taka osoba zainteresowana musi wnieść sprawę kwestionującą roszczenie przed właściwy organ Państwa Członkowskiego, w którym ma swoją siedzibę organ wnioskujący, oraz że organ udzielający pomocy musi zawiesić wszelkie procedury dochodzenia roszczeń, które mógłby już rozpocząć, dopóki wyżej wspomniany organ nie podejmie decyzji;

zważywszy, że powinno być postanowione, że dokumenty i informacje przekazane w trybie wzajemnej współpracy w sprawie dochodzenia roszczeń nie mogą być użyte do innych celów;

zważywszy, że niniejsza dyrektywa nie powinna powodować zawężenia wzajemnej pomocy, której udzielają sobie poszczególne Państwa Członkowskie w ramach dwustronnych lub wielostronnych porozumień;

zważywszy, że niezbędne jest zapewnienie sprawnego funkcjonowania wzajemnej pomocy i w tym celu należy ustanowić procedurę wspólnotową dla określania szczegółowych zasad stosowania oraz działania takiej pomocy we właściwym okresie; zważywszy konieczność powołania Komitetu do zorganizowania w tej dziedzinie ścisłej i skutecznej współpracy pomiędzy Państwami Członkowskimi a Komisją; przyjęła niniejszą dyrektywę:

Art. 1

Niniejsza dyrektywa ustanawia reguły, mające być częścią ustaw, rozporządzeń i przepisów administracyjnych mających na celu zapewnienie dochodzenia roszczeń w każdym Państwie Członkowskim, o którym mowa w art. 2, a które powstają w innym Państwie Członkowskim.

Art. 2

Niniejsza dyrektywa ma zastosowanie do wszelkich należności związanych z:

- a) zwrotami, interwencjami i innymi środkami stanowiącymi część systemu całościowego lub częściowego finansowania Europejskiego Funduszu Orientacji i Gwarancji dla Rolnictwa (EAGGF), w tym z sumami do pobrania w związku z tymi działaniami;
- b) opłatami i innymi należnościami przewidzianymi w ramach wspólnej organizacji rynku dla sektora cukru;
- c) należnościami celnymi przywozowymi;
- d) należnościami celnymi wywozowymi;
- e) podatkiem od towarów i usług;
- f) opłatami akcyzowymi od:
 - produktów tytoniowych
 - spirytusu i napojów alkoholowych,
 - olejów mineralnych;
- g) podatkami od dochodu i majątku;
- h) podatkami od składek ubezpieczeniowych;
- i) odsetkami, karami i grzywnami administracyjnymi oraz kosztami związanymi z należnościami, o których mowa w pkt a)-h), z wyłączeniem wszelkich sankcji o charakterze karnym określanych przez ustawodawstwo obowiązujące w Państwie Członkowskim, w którym ma siedzibę organ udzielający pomocy.

Art. 3

Dla celów niniejszej dyrektywy:

- przez "organ wnioskujący" rozumie się właściwe władze Państwa Członkowskiego, które wystawiają wniosek o udzielenie pomocy w sprawie roszczenia, o którym jest mowa w art. 2;

- przez "organ udzielający pomocy" rozumie się właściwe władze Państwa Członkowskiego, do których adresowany jest wniosek o udzielenie pomocy;
- „należności celne przywozowe” oznaczają cła i opłaty o podobnym charakterze nakładane na towary importowane oraz opłaty przywozowe ustalone w ramach wspólnej polityki rolnej lub w ramach szczególnych uzgodnień mających zastosowanie do niektórych towarów powstałych w wyniku przetworzenia produktów rolnych;
- „należności celne wywozowe” oznaczają cła i opłaty o podobnym charakterze nakładane na towary eksportowane oraz opłaty wywozowe określone w ramach wspólnej polityki rolnej lub w ramach specjalnych rozwiązań mających zastosowanie do pewnych towarów powstałych w wyniku przetworzenia produktów rolnych,
- „podatki od dochodu i majątku” oznaczają podatki wymienione w art. 1 ust. 3 dyrektywy 77/799/EWG*, w związku z art. 1 ust. 4 tej dyrektywy,
- „podatki od składek ubezpieczeniowych” oznaczają
 - w Austrii: (i) Versicherungssteuer
(ii) Feuerschutzsteuer
 - w Belgii: (i) Taxe annuelle sur les contrats d’assurance
(ii) Jaarlijske taks op de verzekeringscontracten
 - w Niemczech: (i) Versicherungssteuer
(ii) Feuerschutzsteuer
 - w Danii: (i) Afgift af lystfartøjsforsikringer
(ii) Afgift af ansvarsforsikringer for motørkøretøjer m.v.
(iii) Stempelafgift af forsikringspræmier
 - w Hiszpanii: Impuesto sobre la prima de seguros
 - w Grecji: (i) Φόρος κυκλου εργασιων (ΦΚΕ)
(ii) Τέλη Χαρτοημου
 - we Francji: Taxe sure les conventions d’assurances
 - w Finlandii: (i) Eräistä vakuutusmaksuista suoritettava vero/skatt på vissa försäkringspremier
(ii) Palosuojelumaksu/brandskyddysavgift
 - we Włoszech: Imposte sulle assicurazioni private ed i contratti vitalizi di cui alla legge 29.10.1967 No 1216

* Dyrektywa Rady 77/799/EWG z dnia 19 grudnia 1977 r. w sprawie wzajemnej pomocy ze strony właściwych władz Państw Członkowskich w dziedzinie podatków bezpośrednich (Dz.U. L 336 z 27.12.1977, str. 15). Dyrektywa po raz ostatni zmieniona aktem akcesyjnym z 1994 r.”

- w Irlandii: Levy on insurance premium
- w Luksemburgu: (i) Impôt sur les assurances
(ii) Impôt dans l’interêt du service d’incendie
- w Holandii: Assurantiebelasting
- w Portugalii: Imposto de selo sobre os premios de seguros
- w Szwecji: Brak
- w Wielkiej Brytanii: Insurance premium tax (IPT).

Niniejszą dyrektywę stosuje się również do należności związanych z identycznymi lub analogicznymi podatkami, które uzupełniają lub zastępują podatki od składek ubezpieczeniowych, o których mowa w szóstym akapicie. Właściwe organy Państw Członkowskich będą się wzajemnie informować oraz powiadomią Komisję o datach wejścia w życie tych podatków.

Art. 4

1. Na wniosek organu wnioskującego, organ udzielający pomocy dostarczy wszelkie informacje, które mogłyby być użyteczne lub potrzebne organowi wnioskującemu w dochodzeniu jej roszczeń. W celu zdobycia tych informacji, organ udzielający pomocy wykorzysta swoje kompetencje, które posiada na podstawie ustaw, rozporządzeń i przepisów administracyjnych, które stosuje się do dochodzenia podobnych roszczeń powstałych w Państwie Członkowskim, w którym ma on swoją siedzibę.
2. Wniosek o udzielenie informacji określa nazwisko, adres i wszelkie inne istotne informacje związane z identyfikacją, do których organ wnioskujący ma normalnie dostęp oraz rodzaj i wielkość roszczenia w związku z którym sporządzony został ten wniosek.
3. Organ udzielający pomocy nie będzie zobowiązany do dostarczenia informacji:
 - a) których nie byłby w stanie zdobyć dla celów dochodzenia podobnych roszczeń powstałych w Państwie Członkowskim, w którym ma on swoją siedzibę;
 - b) które ujawniałyby jakiegokolwiek tajemnice natury handlowej, przemysłowej lub zawodowej, lub
 - c) ujawnienie których prowadziłoby lub mogło prowadzić do zagrożenia bezpieczeństwa, albo być sprzeczne z porządkiem publicznym.
4. Organ udzielający pomocy poinformuje organ wnioskujący o przyczynach udzielenia odmowy na wniosek o udzielenie informacji.

Art. 5

1. Organ udzielający pomocy, na wniosek organu wnioskującego, oraz zgodnie z regułami obowiązującego prawa o powiadamianiu o podobnych instrumentach lub decyzjach w Państwie Członkowskim, w którym ma on swoją siedzibę, powiadomi adresata o wszystkich instrumentach i decyzjach, łącznie z tymi natury prawnej i sądowej, które wydano na terenie Państwa Członkowskiego, w którym ma swoją siedzibę Organ wnioskujący i które odnoszą się do tego roszczenia oraz/ lub do jego roszczenia.
2. Wniosek o powiadomienie wskazywać będzie nazwisko, adres i wszelkie inne istotne informacje związane z identyfikacją, do których organ wnioskujący ma normalnie dostęp, naturę i przedmiot instrumentu lub decyzji, o których należy powiadomić, a jeśli to konieczne nazwisko i adres dłużnika oraz roszczenie, do którego odnosi się instrument lub decyzja oraz wszelkie inne użyteczne informacje.
3. Organ udzielający pomocy bezzwłocznie poinformuje organ wnioskujący o działaniach podjętych na jego wniosek o powiadomienie, a w szczególności o dacie, z którą instrument lub decyzja została do adresata przekazana.

Art. 6

1. Na wniosek organu wnioskującego, organ udzielający pomocy, zgodnie z ustawami, rozporządzeniami i przepisami administracyjnymi stosującymi się do dochodzenia podobnych roszczeń powstałych w Państwie Członkowskim, w którym ma swoją siedzibę organ udzielający pomocy, będzie dochodzić roszczeń, które są przedmiotem instrumentu umożliwiającego dochodzenie.
2. Dla tego celu wszelkie roszczenia, w zakresie których wystawiony został wniosek o dochodzenie będą traktowane jako roszczenia Państwa Członkowskiego, w którym ma swoją siedzibę organ udzielający pomocy, z wyjątkiem sytuacji, w których ma zastosowanie art. 12.

Art. 7

1. Do wniosku o dochodzenie należności, który organ wnioskujący kieruje do organu udzielającego pomocy, należy dołączyć urzędowy odpis lub poświadczoną kopie instrumentu umożliwiającego jego egzekucję, wydanego przez Państwo Członkowskie, w którym mieści się organ wnioskujący oraz, jeżeli zachodzi taka potrzeba, oryginały lub poświadczone kopie innych dokumentów niezbędnych do dochodzenia należności.
2. Organ wnioskujący może złożyć wniosek o dochodzenie należności, dopiero gdy:
 - a) należność i/lub instrument umożliwiający jej egzekucję nie są kwestionowane w Państwie Członkowskim, w którym dany organ ma siedzibę, z wyjątkiem przypadków określonych w drugim akapicie art. 12 ust. 2,
 - b) organ wnioskujący zastosował w Państwie Członkowskim, w którym ma siedzibę, odpowiednie dostępne mu procedury w celu dochodzenia należności na podstawie instrumentu, o którym mowa w ust. 1 ale w wyniku zastosowanych środków nie uzyskano zapłaty pełnej kwoty należności.
3. We wniosku o dochodzenie należności należy podać:
 - a) nazwisko, adres i wszelkie inne istotne informacje związane z identyfikacją danej osoby lub osoby trzeciej będącej w posiadaniu jej majątku;
 - b) nazwę, adres i wszelkie inne istotne informacje związane z identyfikacją organu występującego z wnioskiem;
 - c) odwołanie do instrumentu umożliwiającego egzekucję należności, wydanego przez Państwo Członkowskie, w którym ma siedzibę organ wnioskujący;
 - d) rodzaj i kwotę należności, w tym wysokość kwoty głównej, odsetek i wszelkich innych kar, grzywien i należnych kosztów podane w walutach Państw Członkowskich, w których mieszczą się obydwie organy;
 - e) datę powiadomienia adresata o instrumencie przez organ wnioskujący i/lub przez organ udzielający pomocy;
 - f) datę, od której egzekucja jest możliwa, jak również okres w jakim jest możliwa, zgodnie z przepisami prawa obowiązującymi w Państwie Członkowskim, w którym ma siedzibę organ wnioskujący;
 - g) wszelkie inne istotne informacje.

4. Wniosek o dochodzenie należności będzie również zawierał oświadczenie organu wnioskującego, że spełnione zostały warunki określone w ust. 2.

5. Jeżeli organ wnioskujący uzyska istotne informacje dotyczące sprawy, która jest przedmiotem wniosku o dochodzenie należności, przekaze je niezwłocznie organowi udzielającemu pomocy.

Art. 8

1. Instrument umożliwiający egzekucję należności zostanie bezpośrednio uznany i automatycznie potraktowany jako instrument Państwa Członkowskiego, w którym ma siedzibę organ udzielający pomocy.

2. Niezależnie od pierwszego ustępu, instrument umożliwiający egzekucję należności może - tam gdzie jest to możliwe i zgodne z przepisami obowiązującymi w Państwie Członkowskim, w którym ma siedzibę organ udzielający pomocy - zostać przyjęty jako instrument upoważniający do egzekucji na terytorium tego Państwa Członkowskiego lub może zostać uznany za taki instrument, albo też uzupełniony lub zastąpiony takim instrumentem.

W ciągu trzech miesięcy od daty otrzymania wniosku o dochodzenie należności Państwa Członkowskie powinny dokonać takiego przyjęcia, uznania, uzupełnienia lub zastąpienia instrumentu, z wyjątkiem przypadków określonych w trzecim akapicie. Nie można odrzucić wniosku, jeżeli instrument umożliwiający egzekucję został prawidłowo sporządzony. Organ udzielający pomocy poinformuje organ wnioskujący o przyczynach przedłużenia trzymiesięcznego okresu.

W przypadku gdyby którakolwiek z tych formalności spowodowała zakwestionowanie należności lub instrumentu umożliwiającego egzekucję wydane przez organ wnioskujący, stosuje się art. 12.

Art. 9

1. Należności będą egzekwowane w walucie Państwa Członkowskiego, w którym ma siedzibę organ udzielający pomocy. Cała kwota należności, która zostanie odzyskana przez organ udzielający pomocy, zostanie przekazana organowi wnioskującemu.

2. Organ udzielający pomocy może, o ile pozwalają na to przepisy ustaw, rozporządzeń lub przepisy administracyjne obowiązujące w Państwie Członkowskim, w którym się ma siedzibę, i po konsultacji z organem wnioskującym, odroczyć termin płatności należności lub rozłożyć zapłatę należności na raty. Wszelkie odsetki naliczone przez organ udzielający pomocy w związku z odroczeniem zapłaty lub rozłożeniem zapłaty należności na raty zostaną również przekazane Państwu Członkowskiemu, w którym ma siedzibę organ wnioskujący.

Od daty bezpośredniego uznania lub przyjęcia, uzupełnienia lub zastąpienia instrumentu umożliwiającego dochodzenie należności zgodnie z art. 8, naliczane będą odsetki za zwłokę zgodnie z przepisami ustaw, rozporządzeń i przepisami administracyjnymi obowiązującymi w Państwie Członkowskim, w którym ma siedzibę organ udzielający pomocy, które również zostaną przekazane Państwu Członkowskiemu, w którym ma siedzibę organ wnioskujący.

Art. 10

Niezależnie od art. 6 ust. 2, należności podlegające dochodzeniu nie muszą koniecznie korzystać z przywilejów przyznawanych podobnym należnościom w Państwie Członkowskim, w którym ma siedzibę organ udzielający pomocy.

Art. 11

Organ udzielający pomocy poinformuje organ wnioskujący natychmiast po nadaniu biegu sprawie, w której otrzymał wniosek o dochodzenie roszczenia.

Art. 12

1. Jeżeli w trakcie procedury dochodzenia roszczenie oraz/ lub instrument umożliwiający jego zaspokojenie wydane w Państwie Członkowskim, w którym ma swoją siedzibę organ wnioskujący są zakwestionowane przez zainteresowaną stronę, strona ta wniesie sprawę przed właściwym organem Państwa Członkowskiego, w którym ma swoją siedzibę organ wnioskujący, zgodnie z obowiązującymi tam prawami, organ wnioskujący powiadomi o owych działaniach organ udzielający pomocy. Strona zainteresowana może również powiadomić organ udzielający pomocy o tych działaniach.

2. Gdy tylko organ udzielający pomocy otrzyma powiadomienie, o którym mowa w ust. 1, albo od organu wnioskującego, albo od strony zainteresowanej, zawiesi procedurę dochodzenia od momentu decyzji właściwego organu w tej sprawie, chyba że organ wnioskujący wystosuje inną prośbę zgodnie z drugim akapitem. Gdyby organ udzielający pomocy uważał to za konieczne, i bez naruszenia art. 13, organ udzielający pomocy może podjąć działania zapobiegawcze w celu zagwarantowania dochodzenia w takim zakresie, w jakim prawa, lub przepisy pozostające w mocy w Państwie Członkowskim, w którym ma on swoją siedzibę, pozwalają na takie działania w podobnych przypadkach.

Niezależnie od pierwszego akapitu ust. 2, organ wnioskujący może zgodnie z przepisami ustaw, rozporządzeń i praktyką administracyjną obowiązującymi w Państwie Członkowskim, w którym ma siedzibę, zwrócić się do organu udzielającego pomocy o dochodzenie kwestionowanej należności, o ile odpowiednie przepisy ustaw, rozporządzeń i praktyka administracyjna obowiązujące w Państwie Członkowskim, w którym ma siedzibę organ udzielający pomocy, zezwalają na takie działanie. Jeżeli wynik postępowania dotyczącego zakwestionowanej należności jest korzystny dla dłużnika, organ wnioskujący jest zobowiązany do zwrotu wszelkich ściągniętych kwot, wraz z należnym odszkodowaniem, zgodnie z przepisami prawa obowiązującymi w Państwie Członkowskim, w którym ma siedzibę organ udzielający pomocy.

3. W przypadku, gdy kwestionuje się środki dochodzenia roszczeń zastosowane w Państwie Członkowskim, w którym ma swoją siedzibę organ udzielający pomocy, sprawa zostanie wniesiona przed właściwy organ tego Państwa Członkowskiego zgodnie z jego ustawami i rozporządzeniami.

4. Tam, gdzie właściwym organem, przed którym wniesiona została sprawa zgodnie z postanowieniami ust. 1, jest trybunał sądowy albo administracyjny, decyzja tego

trybunału, o ile jest ona korzystna dla organu wnioskującego i umożliwi dochodzenie roszczenia w Państwie Członkowskim, w którym organ wnioskujący ma swoją siedzibę, stanowić będzie "instrument umożliwiający dochodzenie" w rozumieniu art. 6 - 8, a dochodzenie należności powinno dalej następować na podstawie tej decyzji.

Art. 13

Na uzasadniony wniosek organu wnioskującego, organ udzielający pomocy podejmie działania zapobiegawcze, aby zapewnić dochodzenie roszczenia w takim zakresie, w jakim pozwalają na to ustawy i rozporządzenia obowiązujące w Państwie Członkowskim, w którym organ udzielający pomocy posiada swoją siedzibę.

W celu nadania skuteczności postanowieniom ust. 1, będą stosowane odpowiednio art. 6, 7 ust. 1, 3 i 5, art. 8, 11, 12 i 14.

Art. 14

Organ udzielający pomocy nie jest zobowiązany do:

- a) udzielenia pomocy przewidzianej w art. 6-13, jeżeli dochodzenie należności, ze względu na sytuację dłużnika, spowodowałoby poważne trudności gospodarcze lub społeczne w Państwie Członkowskim, w którym ten organ ma siedzibę, o ile przepisy ustaw, rozporządzeń i przepisy administracyjne obowiązujące w Państwie Członkowskim, w którym ma siedzibę organ udzielający pomocy, pozwalają na takie działanie w odniesieniu do podobnych należności krajowych;
- b) udzielenia pomocy przewidzianej w art.4-13, jeżeli pierwotny wniosek zgodny z art. 4, 5 lub 6 odnosi się do należności, której okres wymagalności przekracza pięć lat, licząc od momentu ustanowienia instrumentu umożliwiającego dochodzenie należności zgodnie z przepisami ustaw, rozporządzeń lub przepisami administracyjnymi obowiązującymi w Państwie Członkowskim, w którym ma siedzibę organ wnioskujący, do daty wniosku. Jednak w przypadkach, gdy należności lub instrument są kwestionowane, okres ten liczy się od momentu, gdy Państwo występujące z wnioskiem ustali, że należność lub tytuł egzekucyjny umożliwiający dochodzenie należności nie może być nadal kwestionowany.

Organ udzielający pomocy poinformuje organ wnioskujący o powodach udzielenia odmowy na wniosek o udzielenie pomocy. Tak uzasadniona odmowa zostanie również przekazana do wiadomości Komisji.

Art. 15

1. Kwestie dotyczące okresów ograniczeń będą regulowane wyłącznie ustawodawstwem obowiązującym w Państwie Członkowskim, w którym umiejscowiona jest siedziba organu wnioskującego.

2. Kroki, podjęte przez organ udzielający pomocy w celu dochodzenia roszczenia stosownie do wniosku o udzielenie pomocy, które w przypadku podjęcia ich przez organ wnioskujący, miałyby skutek zawieszający lub przerywający okres ograniczenia według postanowień obowiązujących praw w Państwie Członkowskim, w którym ma

swoją siedzibę organ wnioskujący, uważać się będzie za podjęte w tym ostatnim, jeśli chodzi o skutek.

Art. 16

Dokumenty i informacje przesłane do organu udzielającego pomocy stosownie do niniejszej dyrektywy mogą być przekazane do wiadomości jedynie:

- a) osobie wspomnianej we wniosku o udzielenie pomocy;
- b) tym osobom i instytucjom, które są odpowiedzialne za dochodzenie roszczeń, i to jedynie w tym celu;
- c) władzom sądowym rozpatrującym sprawy dotyczące dochodzenia należności.

Art. 17

Wnioskom o udzielenie pomocy i instrumentom umożliwiającym egzekucję oraz innym istotnym dokumentom towarzyszyć będą tłumaczenia w językach oficjalnych Państwa Członkowskiego, w którym znajduje się organ udzielający pomocy, z zastrzeżeniem jednakże prawa tego organu do odrzucenia przedstawionego mu tłumaczenia.

Art. 18

1. Organ udzielający pomocy ściągnie od danej osoby i zatrzyma wszelkie koszty poniesione w związku z dochodzeniem należności, zgodnie z przepisami ustaw i rozporządzeń Państwa Członkowskiego, w którym ma siedzibę, stosowanymi do podobnych należności.

2. Państwa Członkowskie zrezygnują z wszelkich wzajemnych roszczeń związanych ze zwrotem kosztów wynikających z pomocy, jakiej udzielają sobie nawzajem stosownie do niniejszej dyrektywy.

3. Jeżeli dochodzenie należności stwarza szczególne problemy, dotyczy bardzo wysokiej kwoty kosztów lub wiąże się z walką ze zorganizowaną przestępczością, organy wnioskujący i udzielający pomocy mogą dokonać uzgodnień odnośnie refundacji kosztów w takich przypadkach

4. Państwo Członkowskie, w którym mieści się organ wnioskujący, odpowiada wobec Państwa Członkowskiego, w którym ma siedzibę organ udzielający pomocy, za wszelkie koszty i wszelkie straty poniesione w wyniku działań uznanych za bezpodstawne, w zakresie w jakim dotyczy to istoty należności lub ważności instrumentu wydanego przez organ wnioskujący.

Art. 19

Państwa Członkowskie prześlą sobie nawzajem listy instytucji upoważnionych do wystawienia lub otrzymywania wniosków o udzielenie pomocy.

Art. 20

1. Komisji pomagać będzie komitet ds. dochodzenia należności (dalej zwany „Komitetem”), w którego skład wchodzi przedstawiciele Państw Członkowskich i któremu przewodniczy przedstawiciel Komisji.
 2. W przypadku odwołań do niniejszego ustępu, stosuje się art. 5 i 7 decyzji 1999/468/WE.
- Okres, o którym mowa w art. 5 ust. 6 decyzji 1999/468/WE, ustala się na trzy miesiące.
3. Komitet przyjmie własny regulamin postępowania.”

Art. 21

Komitet może zbadać każdą sprawę dotyczącą stosowania niniejszej dyrektywy, która zostanie podniesiona albo przez Przewodniczącego Komisji, albo z własnej inicjatywy, albo na wniosek przedstawiciela Państwa Członkowskiego.

Art. 22

Szczegółowe zasady wykonywania art. 4 ust. 2 i ust. 4, art. 5 ust. 2 i ust. 3 oraz art. 7, 8, 9, 11, art. 12 ust. 1 i ust. 2, art. 14, art. 18 ust. 3 i art. 25 oraz zasady określające środki, za pomocą których mogą być przekazywane informacje, zasady przeliczania i przekazywania wyegzekwowanych kwot oraz ustalenia minimalnej kwoty należności, które mogą być przedmiotem wniosku o pomoc, zostaną przyjęte zgodnie z procedurą określoną w art. 20 ust. 2.

Art. 23

Postanowienia niniejszej dyrektywy w niczym nie będą utrudniać pomocy, jaką będą sobie wzajemnie świadczyć Państwa Członkowskie teraz lub w przyszłości w ramach jakichkolwiek umów lub postanowień, łącznie z tymi o powiadomieniach o aktach prawnych lub pozaprawnych.

Art. 24

Państwa Członkowskie wprowadzą w życie środki niezbędne do spełnienia wymogów niniejszej dyrektywy nie później niż w dniu 1 stycznia 1978 r.

Art. 25

Każde Państwo Członkowskie powiadomi Komisję o środkach, które przyjęło w celu wdrożenia niniejszej dyrektywy. Komisja przekaze te informacje do innych Państw Członkowskich.

Każde Państwo Członkowskie będzie corocznie informować Komisję o liczbie wniosków o udzielenie informacji, powiadomienie i dochodzenie należności, złożonych i otrzymanych każdego roku, kwotach należności do wyegzekwowania i kwotach wyegzekwowanych. Komisja będzie co dwa lata przedstawiać Parlamentowi Europejskiemu i Radzie raport na temat wykorzystania tych instrumentów i osiągniętych wyników.

Art. 26

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do Państw Członkowskich.

Postanowienia końcowe Dyrektywy 2001/44/WE

Artykuł 2

1. Państwa Członkowskie wprowadzą w życie ustawy, rozporządzenia i przepisy administracyjne niezbędne dla realizacji niniejszej decyzji nie później niż 30 czerwca 2002 roku i bezzwłocznie poinformują o tym Komisję.

Przyjmując te środki Państwa Członkowskie wprowadzą do nich odwołanie do niniejszej dyrektywy lub opatrzą je takim odwołaniem przy okazji ich urzędowej publikacji. Metody wprowadzenia takiego odwołania zostaną określone przez Państwa Członkowskie.

2. Państwa Członkowskie przekażą Komisji tekst głównych aktów prawa krajowego, jakie przyjmą w obszarze podlegającym niniejszej dyrektywie, wraz z tabelą ukazującą, jak przepisy niniejszej dyrektywy odpowiadają przyjętym przepisom krajowym.

Artykuł 3

Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie dwudziestego dnia od jej publikacji w Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich.

Artykuł 4

Niniejsza dyrektywa jest skierowana do Państw Członkowskich.